REFERENCE
(Not for Issue)
Reading Only Inside Library

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1971

(BUDGET SESSION)

Vol. 1, No. 15

The 31st March, 1971

CONTENTS

		Pages
1.	Starred Questions and Answers...	1
2.	Further Supplementries to Starred Question No. 75 replied on 30th March, 1971 Re : Financial help for Barpeta Subdivision...	1
3.	Re : Fast unto death for the cause of Primary Education....	27
4.	Constitution of the Committee on Government Assurances....	31
5.	Re : Fast unto death for the cause of primary Education.	31
6.	Ruling by the Speaker on Complaint of Breach of Privilege—Budget Disclosure.	32
7.	Re : Strike by the State Transport Workers' Union	36
8.	Re : Strike by the All Assam Ministerial Officers' Association.	38
9.	Re : Treatment of Shri Gaurisankar Bhattacharyya, M. L. A. at Vellore.	40
10.	Re : Motion for Extension of time for submission of the Report of the Committee of Privileges.	41
11.	The Assam Amusements and Betting Tax (Amendment) Bill, 1971.	41
12.	General Discussion of the Budget.	42
13.	Adjournment.	102

Proceedings Of The Eleventh Session Of The Assam Legislative Assembly Assembled After The Fourth General Elections Under The Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A.M. on Wednesday, the 31st March 1971.

PRESENT

Shri Mohi Kanta Das, M.A., B.L., Speaker, in the Chair, Eleven Ministers, Seven Ministers of State, Three Deputy Ministers and Fifty-Four Members.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

Further Supplementaries to Starred Question No 75 replied on 30th March 1971

Re : Financial help for Barpeta Subdivision

শ্রীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী—আমাৰ ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি, বিভাজন কৰি দেখুৱাইছে সেই বিষয়ে মোৰ এটা কথা সুধিব লগা আছে। বিশেষকৈ এই সাহায্যদানত আমাৰ S. D. O. আৰু পঞ্চায়তৰ পৰা যিদৰে অনুমোদন বা Report আহিব লাগে সেইবিলাক নহাকৈয়ে লাখৰো ওপৰ টকা দিয়াটো হয়নে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা— চাৰ, এইটো কথা সঁচা নহয়। এইবিলাকৰ Report নপঠালে বা Approval নাহিলে টকা দিয়া নহয়।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা— কিন্তু এইটো Election-ৰ আগে আগেই Approve হ'ল নে কি?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—Immediately after the Flood এইবিলাক পঠোৱা হৈছিল। The date of receipt of the schemes 14-9-70 and the date of sanctioning the scheme 4-11-70. গতিকে তেখেতে কোৱাৰ দৰে এইবোৰ Election-ৰ আগে আগে হোৱা নাই।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—এই Scheme অকল বৰপেটা'তে আছিলনে অন্য ঠাইবো আছিল?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—চাৰ, প্ৰশ্নটো বৰপেটাৰহে।

শ্ৰীকামিনীমোহন শৰ্মা—উত্তৰ কামৰূপত এইবাৰ ভয়াবহ বানপানী হৈছিল। বৰপেটাত যে বানপানী হৈছিল সেইটো অস্বীকাৰ নকৰো। কিন্তু বৰুিয়া অঞ্চলত পুঠিমাৰী নৈৰ মাঠাউৰি ভাঙি National-Highway-ৰ যাতায়তো বন্ধ কৰি দিছিল। কিন্তু Election-ৰ আগে আগে অকল বৰপেটাত এই টকা দি বৰপেটাৰ মানুহক আকৃষ্ট কৰা নাছিলনে?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা — মই জনাইছোৱেই যে, এইবিলাকৰ Ap roval হ'লেই পঠোৱা হয়। The Parliamant was dissolved on December 28th. The schemes were sent to us a long time ahead and the schemes were sanctioned on 4-11-70. It has nothing to do with election.

শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্মা—মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা জনাবনে যে, বৰপেটাৰ বাহিৰে উত্তৰ কামৰূপৰ কোন কোন অঞ্চলত এই সাহায্য দিয়া হৈছিল? মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা বুজাই নকলে আমি ধৰি লম যে, ভোট সংগ্ৰহ কৰাৰ কাৰণেই বৰপেটাত Election-ৰ আগে আগে দিলে।

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী—ৰাজহ মন্ত্ৰীদেৱে কৈছে যে Scheme পাচ হোৱাৰ পাছতহে

এই টকা হৈছে। কিন্তু এই কথা সঁচানে যে, যিবোৰ Scheme-ৰ কাৰণে টকা দিয়া হৈছিল তাত খৰচ নকৰি সেই টকা অন্য ঠাইত খৰচ কৰিছে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—চাৰ, সেইটো মই জনাই নাই। তেখেতে যদি মোক জনাই মই তদন্ত কৰিম।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী– যিখিনি টকা ইতিমধ্যে Scheme-ত গ'ল, সেই টকা খিনিৰ কিমান কাম হৈছে সেই বিষয়ে চৰকাৰ অৱগতনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—চাৰ, যিখিনি টকা Sanction হয় সেইমতে কাম হৈছে বুলি ধৰি লৈছো। যদি কোনো আপত্তি আছে আমি তদন্ত কৰিম।

শ্ৰীজিৰো মুছাহাৰী আৰু মহন্ত বসুমতাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়োই সুধিছে :

*৭৭। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) যোৱা ১৯৭০ ইং চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহত পাটকীজুলি গাঁৱৰ শ্ৰীজিৰো মুছাহাৰী আৰু মহন্ত বসুমতাৰীক দৰঙ্গামেলাৰ পুলিচ চাব-ইন্সপেক্টৰে বিনা কাৰণত গ্ৰেপ্তাৰ কৰি ৪২ ঘণ্টা লক-আপত ৰাখি লক-আপৰ ভিতৰত জোতাৰে গছকি প্ৰায় আধামৰা অৱস্থাত পেলাই নলবাৰীলৈ চালান দিয়াত শ্ৰীজিৰো মুছাহাৰীয়ে নলবাৰী চিভিল হাস্পাতালত চিকিৎসাধীন হৈ থাকিবলগীয়া কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানে নে ?

(গ) নলবাৰী চিভিল হাস্পাতালৰ ডাক্তৰৰ চাৰ্টিফিকেটখনত কি কিখা আছে চৰকাৰে অনুগ্ৰহ কৰি সদনত জনাব নে ?

(গ) ১৯৭০ ইং চনৰ মাৰ্চ মাহত দৰঙ্গামেলাৰ এজন ড্ৰাইভাৰ ও কণ্ডাক্টৰক দৰঙ্গামেলাত থকা পুলিচ চাব-ইন্সপেক্টৰজনে বিনা কাৰণত মাৰ-ধৰ কৰি বাচ চলোৱা বন্ধ কৰি ধৰ্মঘট কৰি উক্ত পুলিচ এচ, আইজনক দৰঙ্গামেলাৰ পৰা আঁতৰাবৰ বাবে চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী কৰা চৰকাৰে জানে নে ?

(ঘ) প্ৰশ্নকৰোতাজনে D.I.G.P. শ্ৰীপি, চি, দাসক Police S.I. জনক বদলি কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰা স্বত্বেও কিয় বদলি কৰা নহ'ল জনাব নে ?

মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে :

৭৭। (ক —শ্ৰীজিবো মুছাহাৰী আৰু মহন্ত বসুমতাৰীক যুক্তিসঙ্গত সন্দেহৰ ভিত্তিত ১০।৯।৭০ ইং তাৰিখে দুটা মকৰ্দমা সংক্ৰান্তত গ্ৰেপ্তাৰ কৰি ৰাতি ৭ বজাৰ পৰা ১১।৯।৭০ ইং তাৰিখৰ ৯ বজালৈ দৰঙ্গামেলাৰ পহৰা চকীত ৰাখি ১১ তাৰিখে তামোলপুৰ থানালৈ চালান দিয়া হয়। দৰঙ্গামেলাৰ পহৰা চকী আৰু তামোলপুৰ থানাত শ্ৰীজিবো মুছাহাৰী আৰু মহন্ত বসুমতাৰী পুলিচৰ বুট জোতাৰ গছক খোৱা কথাটোৰ এতিয়ালৈকে প্ৰমাণ পোৱা নাই। এই সম্পৰ্কত শ্ৰীজিবো মুছাহাৰীৰ পিতাক শ্ৰীসূৰ্য্য মুছাহাৰীয়ে নলবাৰী ন্যায়িক দণ্ডাধিকাৰীৰ ওচৰত গোচৰ তৰিছে। গোচৰটো বৰ্তমান বিচাৰাধীন হৈ আছে।

(খ) ডাক্তৰৰ পৰীক্ষা প্ৰতিবেদনৰ প্ৰতিলিপি সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে।

(গ)—১৯৭০ ইং চনৰ ৪।৩।৭০ তাৰিখে মটৰ-চালক শ্ৰীলাল মোহন সিং আৰু সংবাহক শ্ৰীকৰুণা কান্ত ডেকাক তামোলপুৰ থানাৰ ৪(৩)৭০ নং গোচৰ সংক্ৰান্তত দৰঙ্গামেলাৰ পহৰা চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া শ্ৰীযুগল বৰাই গ্ৰেপ্তাৰ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিছু চুৰি মালো পুনৰুদ্ধাৰ কৰে। দৰঙ্গামেলাৰ বাচ সংস্থাই শ্ৰীযুগল বৰাক সেই মানুহ দুজনক গ্ৰেপ্তাৰ নকৰি বিষয়টো এনেই আপোচ কৰিবলৈ কৰা অনুৰোধক আওকান কৰি শ্ৰীযুগল বৰাই অভিযোগৰ দোষাৰোপ-পত্ৰ দাখিল কৰাত দৰঙ্গামেলাৰ বাচ সংস্থাই দৰঙ্গামেলালৈকে বাচ চলোৱা বন্ধ কৰি ধৰ্মঘট কৰে। এই ধৰ্মঘট ৫।৬ দিনৰ ভিতৰতে প্ৰত্যাহাৰ কৰা হয়।

(ঘ)—মাননীয় সদস্যৰ অনুৰোধক্ৰমে বদলি কৰা সকলো সময়তে সম্ভৱপৰ নহয়। তথাপিও কোনো দোষত লিপ্ত নহলেও সাধাৰণ নিয়মানু-সাৰে শ্ৰীবৰাক অইন ঠাইলৈ বদলি কৰা হৈছে।

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়ো—ইয়াত ১০ তাৰিখে গ্ৰেপ্তাৰ কৰা আৰু ১১ তাৰিখে নলবাৰীৰ থানালৈ চালান দিয়াৰ কথা কথা কৈছে। মই ভালকৈ জানো যে, ১১

তাৰিখেই ডাক্তৰে Report দিছে। ১১ তাৰিখে ডাক্তৰে পৰীক্ষা কৰা কথাটো সঁচা নহয়।

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী—মোকৰ্দ্দমা কৰাৰ পিচত Magistrate এ হুকুম দিয়াৰ পিচতহে ডাক্তৰে পৰীক্ষা কৰিছে।

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়ো—যি দিনাই নিয়া হৈছিল সেইদিনাই ডাক্তৰে Report দিছিল। আজি সদনত যি তাৰিখত পৰীক্ষা কৰাৰ কথা কৈছে সেইটো সত্য নহয়।

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী যেতিয়া এজন আচামী পুলিচে চালান দিয়ে সেই আচামী জন জেলৰ Custodyত থাকে। সেই কাৰণে যিটো পৰীক্ষা হৈছে সেইটো Magistrateৰ হুকুম মতেই দিছে।

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়ো—পুলিচে আচামী গ্ৰেপ্তাৰ কৰি মাৰাৰ অধিকাৰ আছে নেকি? ইয়াত ডাক্তৰৰ Reportৰ পৰা এইটো দেখা যায় যে, আচামীক খুকুৰীৰে কাটিছে আৰু ডাক্তৰৰ Reportত X-Ray ৰ কাৰণে দিছে।

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী—পুলিচে মাৰিছেনে নাই এইটো কথা মই নাজানো। এইটো যেতিয়া বিচাৰাধীন হৈ আছে সেইক্ষেত্ৰত এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰো।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী—ডাক্তৰৰ Report মতে তেখেতে কলিজাত দুখ পাইছে, হাতৰ তলুৱাত দুখ পাইছে, বাওঁভৰিত দুখ পাইছে। যদি এইটো পুলিচে কৰা নাই তেতিয়া হলে তেওঁ নিজে নিজে কাটি লৈছে বুলি অনুমান কৰিব পাৰিনে?

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী—অনুমান কৰাৰ কোনোকথা নাই। যেতিয়া মোকৰ্দ্দমা বিচাৰাধীন হৈ আছে তেতিয়া এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰি।

শ্ৰীশৈলেন মেধী—ইয়াত দুটা কথা আছে। প্ৰথমটো কথা হৈছে যে, শ্ৰীজিবো মুছাহাৰীক দৰঙা মেলাত পুলিচে গ্ৰেপ্তাৰ কৰি এৰাতি থানাত ৰাখি পিচদিনা নলবাৰী থানালৈ লৈ যায়। দ্বিতীয়তে তাৰ পিচ দিনা তেওঁৰ দেউতাকে মেজিষ্ট্ৰেটৰ ওচৰত এজাহাৰ দিলে আৰু Magistrateৰ হুকুম মতে ডাক্তৰে পৰীক্ষা কৰিলে। সেই Report এতিয়া চৰকাৰে দিয়া

নাই। চৰকাৰে সেই কেচ বিচাৰাধীন হৈ আছে বুলি কৈছে। কিন্তু ডাক্তৰে Reportত পুলিচে মাৰ-পিত কৰাৰ কথাতো চৰকাৰে কিয় অনুসন্ধান নকৰে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—পুলিচে মৰা বুলি অভিযোগ নহা হ'লে এই মোকৰ্দমা নহ'লহেঁতেন ; পুলিচে মাৰ-পিট কৰাৰ কাৰণেই এই মোকৰ্দমাৰ প্ৰশ্ন উঠিল কিন্তু গোটেইখিনি কথা বিবেচনাধীন হৈ থকা অৱস্থাত এই বিষয়ৰ ওপৰত প্ৰশ্ন উঠিব নোৱাৰে।

Shri Dulal Chandra Barua—কিন্তু Magistrate-জন Enquiry Authority নহয়, এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে এজন বিবেচনাধীন হৈ থকা মানুহক Lock-upত ৰাখি মাৰধৰ কৰিছে ; পুলিচে এই মানুহ জনৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিছে এই কথাটো চৰকাৰে নাভাবেনে আৰু দোষীক শাস্তি দিয়াৰ কথা চিন্তা কৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—মই Sir ভালকৈ বুজাব পৰা নাই ; পুলিচে মাৰ-ধৰ কৰা বুলি কৈছে কিন্তু যেতিয়া এই বিষয়টো বিবেচনাধীন হৈ আছে তেতিয়া এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰি।

Shri Giasuddin Ahmed—সেই অভিযোগৰ কোনো তদন্ত হৈছে নে নাই। আৰু সেই পুলিচ বিষয়াজনৰ বিৰুদ্ধে Charge Shieet দখিল কৰা হৈছে নে নাই আৰু কাৰ দ্বাৰা তদন্ত হৈছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—এইটোৰ বিচাৰ Magistrate-ৰ লগত কৰা হৈছে ৩৪২ আৰু ৩২৫ ধাৰা আইন অনুযায়ী।

Shri Kamini Mohan Sarma—মই দৰঙ্গমেলাৰ বিষয়ে জানো ; মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যোগল বৰা নামৰ Sub-Inspector-জনৰ বিৰুদ্ধে এই Bus-Conductor সকল অতিষ্ঠ হৈ তামোলপুৰ থানাত আবেদন কৰিছিল আৰু এই সংক্ৰান্তত মাননীয় সদস্য Maneswar Boro ডাঙৰীয়াই আৰু মই দুয়োজনে সজাতি দল গৈ D. I. G.-ৰ ওচৰত আবেদন কৰিছিলো যাতে এই মানুহজনক বদলি

কৰে কিন্তু চৰকাৰে বদলি নকৰিলে বৰং হোৰ তুলিবলৈ এই Jugal Bora-ক ৰাখি দিলে। এই কথা সঁচানে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—এইটো কথা মই সঠিক ভাৱে কব নোৱাৰো, Bus Conductor আৰু Driver লগত হোৱা ঘটনাৰ বিষয়ে মই নাজানো; এই Report মোৰ হাতত নাই। মাননীয় সদস্যজনৰ পৰামৰ্শ নহলেও গতানুগতিক ভাৱে সেই দাৰোগাজনক বদলি কৰা হৈছে।

Shri Maneswar Borc—এই দৰঙ্গামেলাৰ চোৰাং বেপাৰী সকলে ভূটানলৈ বস্তু পঠিয়াই থাকে। V. I. P. Secretary-য়েও পুলিচৰ লগত যোগাযোগ ৰাখে। এই কথা জানে নেকি? যদি নাজানে তদন্ত কৰিব নেকি?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—এই ক্ষেত্ৰত মই কব বিচাৰিছো

On enquiry it is gathered that Sub-Inspector K.N. Sanyal, In Charge Kumarikata Outpost and Sub-Jugal Bora, In Charge Darranga Mela Patrol Post arrested (1) Ziro Musahari, son of Surya Musahari of Parkijuli and (2) Mahanta Basumatari of Parkijuli police Station, Tamulpur, on 10-9 70 and brought them to Darrangamela Patrol Post at 7 P.M. in connection with Tamulpur Police Station Cases Nos. 1(8) 70 u/S 395 I.P.C. and 18(8) 70 U/S 457/380 I.P.C, on reasonable suspicion. The cases were under investigation with Sub-Inspectors K.N. Sanyal and Jugal Bora respectively. Further, Birendra Basumatari complainant of Case No. 1 (8) 70 U/S 395 I.P.C. implicated Ziro Musahari in the case in his statement before the Magistrate, Nalbari. These are the cases against them,

সৰুজনী চাহ বাগানৰ পৰা বেটাৰী চুৰি

শ্ৰীভদ্ৰকান্ত গগৈয়ে সুধিছে:

*৭৮। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) ১৯৭০ চনত লক্ষীমপুৰ জিলাৰ ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ সৰুজনী চাহ বাগানত বেটাৰী চুৰি হোৱা কথাটো জানে নে?

(খ) যদি জানে, এই সংক্ৰান্তত আৰক্ষী বাহিনীয়ে কাৰোবাক আটক (arrest) কৰিছেনে ?

(গ) যদি কৰিছে, কেতিয়া আৰু কাক আটক কৰিছে তেওঁৰ নাম ঠিকনা সহ ।

মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে ঃ

৭৮। (ক)—কথাটো সঁচা নহয়।

(খ) আৰু (গ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

Re : Members of the Executive Council of Regional College of Education

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*79. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the Education Minister and the D. P. I. of Assam are the members of the Council and Executive Council respectively of the Regional College of Education at Bhubaneswar ?

(b) If so, whether they have attended any meeting of the Council during the last few years ?

(c) If not, why ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

79. (a)—No. There are two nominees of the State Government on the Managing Committee of the Regional College of Education, Bhubaneswar, The Education Minister was never nominated on the Managing Committee and since May 1966, the D. P. I. is not a member of the Managing Committee of the College.

(b)—The nominee/nominees of the State Government attended the meetings of the Managing Committee held on 8 2-64, 22-8-64, 25 2 65, 31-8 65, 5-2-66, 12-8-66, 20-2-69 and 23-8-69.

(c)—Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua—The Chief Minister stated that representatives of Assam attended some meetings of the Managing Committee. May I know on what basis he is giving us this information ? My information is that not a single meeting was attended by any representative of Assam till to-day in that institution.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—This is the information collected from the Department. The Department says that some meetings of the Managing Committee were attended by our representatives on different dates as stated already.

Shri Dulal Chandra Barua--As no nominees from Assam have been included in the Managing Committee of that institution, do not the Government think it proper to write to the institution to have proper representation from Assam in the Managing Committee ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—But there are representatives from Assam, though not the Minister, Education, and the D.P.I. We are represented by the Secretary, Education, and the Director of Technical Education.

Shri Dulal Chandra Barua—If the Secreary, Education, and the Director of Technical Education are members, may I know why they are not attending the meetings of the Managing Committee, for which our students, who are undergoing training in Bhubaneswar, are not getting the benefit of reservation of seats and other facilities provided by the Government of India ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—It is not a fact that our representatives did not attend any meeting at all. Meetings were attended by them on different dates as I have already stated. I, of course, do not know whether they were present in all the meetings.

Dr. Bhupen Hazarika —As a corollary to representation, may I know whether the State is getting any benefit out of that ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I should think so. I, of course, do not know the function of the Managing Committee of the Bhubaneswar Regional College and what matters are discussed there. But most probably the matters discussed there include the admission of students also

Shri Atul Chandra Goswami—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই Bhubaneswar Regional Institutionলৈ বিভিন্ন সংমণ্ডলৰ শিক্ষাবিভাগৰ ইন্সপেক্টৰ সকলক, Aided Schoolৰ বহুতো শিক্ষকক পঠোৱা হৈছে। তেওঁলোকে যে তাত পাবলগীয়া বৃত্তি পোৱা নাই এই কথাটো মন্ত্ৰী মহোদয় জানেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—সেইটো খবৰ কৰি চাব লাগিব।

Shri Lakhyadhar Choudhury—মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়েও উত্তৰত কৈছে যে, সভা বহা দিনবোৰৰ, বছৰবোৰৰ মাজে মাজে খালি ৰাখিছে। ১৯৬৬ আৰু ১৯৬৯ চনৰ মাজত এটা বিৰাট gap, ১৯৬৭ আৰু ১৯৬৯ চনৰ মাজত কোনো মিটিং কৰা নাই। এইটো আকৌ এবাৰ পঢ়ি মন্ত্ৰী মহোদয়ে শুনাবনে ?

Shri Dulal Chandra Barua—Is Government aware that this Regional Institution is meant for the entire country and some reservation of seats as well as allotment of scholarships to the trainees from respective States are kept by the Government of India ? As our case is not properly represented by attending the meetings of the Managing Committee our students who are undergoing training are deprived of the benefits that have been given by the Government of India in the form of scholarship. If it is a fact what action the Government of Assam propose to take in the matter ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I have no information about that. If some specific instances are brought to my notice I shall look into and the person responsible for it will be dealt with accordingly.

Shri Dulal Chandra Barua—For the information of the Chief Minister one Shri Sachidananda Medhi and Shri Budhin Dutta from

Jorhat who have been sent by the Education Department, Government of Assam to undergo their study in M.Ed. have been deprived of the facilities. They are neither getting their scholarship from the State Government on the plea that the scholarship is granted by the Government of India nor are they getting any help in the form of loan from the Government of Assam for which they have been suffering a lot ? They have been sending telegrams after telegrams to the Government and to the humble self, but no steps have so far been taken by the Government to redress their suffering, What action Government propose to take in this matter ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—I have taken note of the information given by the hon. Member and I shall make an enquiry.

Shri Mahendra Mohan Choudhury,—The nominees of the State Government attended the meetings of the Managing Committee held on 8.2.64, 22.8.64, 25.2.65, 31.8.65, 5.2.66, 12.8.66, 20.2.69 and 23.8 69" At the moment I cannot explain the reason for the gap.

Shri Dulal Chandra Barua—Generally the proceedings of the meetings are forwarded to the State Government. May I request the Chief M.nister to place the proceedings in the House ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury,—I shall ask for the proceedings and if possible I shall place them on the table of the House.

উত্তৰ-পূৱ ফ্ৰেটিউটৰী পৰিষদ

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়োই সুধিছে:

* ৮০। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) এইটো কথা সঁচা নে কি যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসম, মেঘালয়, মণিপুৰ, নেফা, নগাৰাজ্য আৰু ত্ৰিপুৰাক লৈ ভাৰতৰ সমগ্ৰ উত্তৰ-পূৱ অঞ্চলৰ

উমৈহতীয়া নিৰাপত্তা আৰু উন্নয়নৰ বিষয়ে সংলিষ্ট চৰকাৰসমূহক আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিবলৈ উত্তৰ পূৰ্ব পৰিষদ নামে এখন ষ্টেটিউটৰী পৰিষদৰ সৃষ্টি কৰিছে ?

(খ) এই উত্তৰ-পূৰ্ব পৰিষদে অসমৰ ৰাজ্যিক মৰ্য্যদা ক্ষুন্ন কৰা নাই নে?

(গ) কালক্ৰমত এই আঞ্চলিক পৰিষদেহে আঞ্চলিক ফেডাৰেল চৰকাৰত পৰিণত হৈ অসমৰ ওপৰত কিছুমান ক্ষেত্ৰত আৰু কিছুমান বিষয়ত কৰ্তৃত্ব হেৰুৱাব বুলি চৰকাৰে জানে নে ?

(ঘ) কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই পৰিষদ গঠন কৰাৰ বিষয়ে অসম চৰকাৰৰ মতামত বিচাৰিছিল নে নাই ?

(ঙ) যদি বিচৰা হৈছিল, অসম চৰকাৰে এই প্ৰস্তাৱত সন্মতি দিছিল নে কি ?

(চ) যদি সন্মতি দিছিল, কি ভিত্তিত দিছিল ?

(ছ) এই উত্তৰ-পূৰ্ব আঞ্চলিক পৰিষদৰ চেয়াৰমেন কোন আৰু সদস্য কোন কোন ?

(জ) এই চেয়াৰমেন আৰু মেম্বাৰসকলক কোনে পাতিলে আৰু কি ভিত্তিত পাতিলে ?

মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে—

৮০। (ক)—অসম, মেঘালয়, ত্ৰিপুৰা, মণিপুৰ উত্তৰ-পূৰ্ব সীমান্ত অভিকৰ্তৃতা (বা নেফা) আৰু নগাৰাজ্যকে লৈ ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্ব অঞ্চলৰ কাৰণে উত্তৰ-পূৰ্ব পৰিষদ নামেৰে এখন পৰিষদ গঠন কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি সংসদে (১৯৭০ চনৰ ২৬ নং) "উত্তৰ-পূৰ্ব পৰিষদ, অধিনিয়ম, ১৯৭০" অলপতে প্ৰণয়ন কৰিছে, এই অধিনিয়মে ৩১/৫/৭০ তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ সন্মতি পাইছে। উক্ত পৰিষদে এতিয়াও কাৰ্য্য আৰম্ভ কৰা নাই, উক্ত অধিনিয়ম এতিয়াও অধিনিয়মৰ ১নং ধাৰাৰ (২)নং উপধাৰা মতে বলবত কৰা হোৱা নাই। নগাৰাজ্যই ইচ্ছা কৰিলেই সদস্য হব পাৰিব।

(খ)—যিহেতু উত্তৰ-পূৰ্ব পৰিষদ উপদেষ্টা বিধাৰ হয় আৰু ইয়াৰ কোনো বিধায়ী আৰু কাৰ্য্যপালিকা ক্ষমতা নাই, অসম ৰাজ্যৰ মৰ্য্যদা ক্ষুণ্ণ নহয়।

(গ)—মণিপুৰ, ত্ৰিপুৰা আৰু মেঘালয়ক ভাৰত চৰকাৰে পৃথক ৰাজ্য গণ্য কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাত ভাৰতৰ উত্তৰ পূৱ অঞ্চলৰ উন্নয়ন আৰু নিৰাপত্তা সম্পৰ্কীয় সমস্যাবিলাকৰ সমন্বয়সূচক সমাধান বিচৰাটো অতি লাগতিয়াল বিষয় হৈ পৰিছে। কি উপায়েৰে উক্ত সমস্যাবিলাকৰ তেনে সমন্বয়সূচক সমাধান কৰা হয়, এই চৰকাৰে বিবেচনা কৰি আছে।

(ঘ) আৰু (ঙ)—হয়।

(চ) অসম পুনৰ্গঠন সম্পৰ্কত ভাৰত চৰকাৰে ১১/৯/৬৮ তাৰিখে ঘোষণা কৰা উক্তিৰ ভিত্তিতে এই চৰকাৰে উক্ত পৰিষদ গঠন হোৱাত সন্মতি দিছিল।

(ছ) পৰিষদখন এই সকলোৰে গঠিত হব—

(১) অসম ৰাজ্যপাল—চেয়াৰমেন (বা অধ্যক্ষ)

(২) অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী—সদস্য

(৩) মেঘালয়ৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সদস্য

(৪) অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ অনুমোদন মতে ৰাজ্যপালে মনোনীত কৰা অসম ৰাজ্যৰ এজন মন্ত্ৰী—সদস্য।

(৫) মেঘালয়ৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ অনুমোদন মতে ৰাজ্যপালে মনোনীত কৰা মেঘালয়ৰ এজন মন্ত্ৰী—সদস্য।

(৬) কেন্দ্ৰীয় ৰাষ্ট্ৰক্ষেত্ৰ মনিপুৰৰ প্ৰশাসক—সদস্য।

(৭) কেন্দ্ৰীয় ৰাষ্ট্ৰক্ষেত্ৰ ত্ৰিপুৰাৰ প্ৰশাসক—সদস্য।

(৮) মণিপুৰৰ মুখ্যমন্ত্ৰী—সদস্য।

(৯) ত্ৰিপুৰাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী—সদস্য।

(১০) জনজাতীয় অঞ্চলৰ বাবে অসম ৰাজ্যপালৰ উপদেষ্টা—সদস্য;

(১১) নগা ৰাজ্যৰ মুখ্যমন্ত্ৰী—সদস্য;

(১২) ৰাজ্যপালে মনোনীত কৰা নগাৰাজ্যৰ মন্ত্ৰী এজন—সদস্য; (যদিহে নগাৰাজ্যৰ চৰকাৰে পৰিষদত প্ৰতিনিধিত্ব বিচাৰে)।

(জ) সংসদে প্ৰণয়ন কৰা (১৯৭০ চনৰ ২৬ নং) উত্তৰ-পূৱ পৰিষদ অধিনিয়ম, ১৯৭০, ৩য় ধাৰা অনুসৰি অধিনিয়মৰ এটা প্ৰতিলিপি সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে।

Shri Moneswar Boro—অধ্যক্ষ মহোদয়, ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰটো এনেকুৱা ধৰণৰ পৰিষদ গঠন কৰা হৈছেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ মই কালি দিছো।

Shri Atul Chandra Goswami—এই পৰিষদত নগালেণ্ডে ইচ্ছা কৰিলেই সোমাব পাৰে আৰু ইচ্ছা কৰিলেই ওলাব পাৰে। কিন্তু অসম চৰকাৰৰ ইচ্ছামতে সোমাব পৰা আৰু ওলাব পৰাৰ সুবিধা আছেনে নাই ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—অসম চৰকাৰেও সেই সুবিধা দিছে।

Re : Settlement of displaced persons in Pandu area

Shri Sailen Medhi asked :

*81. Will the Minister-in-charge of Relief and Rehabilitation be pleased to state—

(a) What is the number of displaced persons that are settled is pandu area in the district of Kamrup ?

(b) Whether the Government has provided any medical facilities for those people ?

(c) If not, whether Government will arrange for a Primary Health Unit there at Pandu ?

Shri Abdul Matlib Mazumdar (Minister, Relief and Rehabilitation) replied :

81. (a)—Eight displaced families consisting of 54 persons have been settled in Pandu area in the district of Kamrup.

(b)—No.

(c)—The number of displaced families does not warrant separate medical facilities there from the Relief and Rehabilitation side.

Shri Sailen Medhi—Sir, the Minister has said that only 8 families consisting of 54 families have been settled in Pandu area. May I know whether the refugees who have been settled in Pandu came to India after 1954 or before 1954 ?

Shri Abdul Matlib Mazumdar—They came before 1964.

Shri Sailen Medhi—Whether Government is aware of the fact that there are 14,500 displaced persons are there in Pandu area ?

Shri Abdul Matlib Mazumdar.—This information is not available with me now. So far only 8 families have been settled in Pandu area.

Shri Dulal Chandra Barua—The other day the Minister said that the people who came to India before 1964 are treated as refugees. May I know whether the Government has taken any decision as to what they will do in respect of persons who may now come from East Pakistan ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—That is a political issue. If they come, on humanitarian ground we have to give them help.

Shri Sailen Medhi—Sir, Pandu area formerly belonged to the Govt of Assam and it was transferred to the N F Railway that is the Government of India In that area refugees from East Bengal came and occupied this land and the Government had to issue eviction notices—about a thousand of notices to these families. In the face of this how can the Government say that only 8 families have been settled there ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—The question is "what is the number of displaced persons that are settled in Pandu area in the district of Kamrup ?" and the reply is "Eight displaced families consisting of 54 persons have been settled in Pandu area in the district of Kamrup". Therefore, Sir, the rest are not settled by Government.

Shri Sailen Medhi—I want to know what will be the fate of the families who have settled illegally ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury.—There is no information with me at present moment. But these cases may be considered on merit.

Re : Bhurbandha Veterinary Dispensary

Shri Pitsing Konwar asked :

*82. Will the Minister-in-charge of Veterinary be pleased to State—

(a) Whether it is a fact that no Veterinary Doctor has been posted as yet to the Bhurbandha Veterinary Dispensary within Bhurbandha Development Block of Nowgong District ?

(b) Whether it is also a fact that a large number of cattle population died due to epidemic in flood-affected areas of Marigaon circle due to lack of proper attention of the Veterinary Department ?

(c) Whether it is a fact that no sufficient medicine is available in the District Veterinary Office, Nowgong for which the cultivators have to suffer a loss of their plough cattle ?

(d) Whether Government be pleased to make an assessment of plough cattle ?

Shri Prabin Kumar Choudhury (Minister, Veterinary) replied :

82. (a)—Yes.

(b)—No.

(c)—No.

(d)—There is no report of any plough cattle being affected by epidemic.

Shri Pitsing Konwar—May I know from the hon. veterinary Minister since what date this dispensary is running without a doctor ?

Shri Prabin Kumar Choudhury—Since 18.12.69,

Dr. Bhupen Hazarika—What is the redress that you are going to give ?

Shri Prabin Kumar Choudhury—Doctor is being posted there.

Dr. Bhupen Hazarika—When ?

Shri Prabin Kumar Choudhury—Very soon.

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী—মন্ত্ৰী মহোদয়ে 'B' ৰ উত্তৰত কৈছে যে মৰিগাওঁ আৰু দন্দুৱা মৌজাত বানপানী হৈ বা epidemic হৈ গৰু মৰা নাই। কিন্তু এই দুটা মৌজাত বানপানীত গৰু মৰাৰ কাৰণে Cattle Loan দিয়া হৈছে। এই কথা চৰকাৰে জানে নে ?

শ্ৰীপ্ৰবীন বুমাৰ চৌধুৰী—Cattle Loan ভেটেৰেনেৰী বিভাগে দিয়া নহয়।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী—ভেটেৰেনেৰী বিভাগে বানপানীত গৰু মৰিছে বুলিয়েই

সাহায্য হিচাবে Cattle Loan দিছে। কিন্তু চৰকাৰে এইটো নহয় বুলি কেনেকৈ কয়?

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—মুঠতে ব্লকত ৫৯ টা গৰু মৰিছে বুঢ়া আৰু বেমাৰী হৈ।

শ্ৰীশৈলেন মেধি—মৰিগাওঁ মৌজাত বানপানীত গৰু মৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে Cattle Loan দিছে। আজি ভেটেৰেনেৰী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে Cattle Loan দিয়া নাই। গতিকে আগতে যিটো Cattle Loan দিছিল সেইটো বানপানীত গৰু মৰাৰ কাৰণে মিছাকৈ দিছিলনে বুঢ়াহৈ মৰাৰ কাৰণে দিছিল?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্ম্মা—ইয়াত দুটা কথা আছে। এটা হ'ল বেমাৰ আৰু বানপানীত মৰিছে আৰু আনটো হ'ল বুঢ়া হৈ মাৰিছে।

শ্ৰীদুলাল বৰুৱা – সাধাৰণতে গৰু বানপানীত উটি মৰিছে আৰু সংক্ৰামক ৰোগত মৰিছে। কিন্তু মন্ত্ৰীমহোদয়ে কৈছে যে সংক্ৰামক ৰোগত গৰু মৰা নাই আৰু আমি জানো যে সেইবিলাক গৰু সংক্ৰামক ৰোগতেই মৰিছে। কিন্তু এতিয়া ভেটেনেৰী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে গৰু বিলাক বুঢ়া হৈহে মৰিছে। গতিকে মই জানিব বিচাৰিছোঁ যে বুঢ়া হৈ গৰু মৰাৰ কাৰণে Cattle Loan দিয়া ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ আছে নে কি?

(উত্তৰ নাই)

শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্ম্মা—তাৰোপৰি কোন কোন Areaত বুঢ়াহৈ গৰু মৰিছে আৰু কোন কোন Areaত Cattle Loan দিছে আমাক জনাব লাগে।

(স্বৰ : প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া নাই)

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—আমাৰ ভেটেনেৰী বিভাগে গৰু মৰাৰ কাৰণে Cattle Loan দিছে। আৰু বানপানীৰ পাছত epidemic হৈছে আৰু এই epidemic-ত বহুতো গৰু মৰিছে আৰু কিছুমান বুঢ়া হৈয়ো মৰিছে। এতিয়া বুঢ়া হৈ গৰু মৰাৰ কাৰণে নে epidemic-ত গৰু মৰাৰ কাৰণে—কি ভিত্তিত Cattle Loan দিছে আমাক জনাব লাগে?

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—মুঠতে ৫৯ টা গৰু মৰিছে বুঢ়া হৈ আৰু For want of food.

ডঃ ভূপেন হাজৰিকা—মৰিগাৱঁত বহুতো গৰু মৰিছে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে আৰু বানপানীত গৰু মৰাৰ কোনো তুলনা ইয়াত নহয়। তেখেতে কৈছে যে epidemicত গৰু মৰিছে আৰু স্বাভাবিক ভাবে গৰু মৰা নাই। মই সুধিব বিচাৰিছোঁ যে যেতিয়া বানপানী হয় তেতিয়া বয়স অনুপাতে গৰু মৰে। কিন্তু যেতিয়া পইছাৰ কাৰণে B.D.O.ৰ ওচৰলৈ যায় তেতিয়া কয় যে মেডিকেল চাৰ্টিফিকেট আনিলেহে পইছা পাব। গতিকে এতিয়া চৰকাৰে যিটো Cattle Loan দিয়া হ'ল সেইটো স্বাভাবিকভাবে গৰু মৰাৰ কাৰণে দিয়া হ'ল নে কি ভাবে দিয়া হ'ল?

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—বুঢ়াহৈ মৰিলে খেতি কৰিবৰ কাৰণে Loan নাপায়।

শ্ৰীপিত্ সিং কোঁৱৰ—যোৱা বাৰিষাত মই সেইফালে ফুৰিবলৈ যাওঁতে দেখিছোঁ যে তাত বহুতো গৰু বেমাৰত মৰিছে, মই District ভেটেনেৰী অফিচাৰক এই কথা জনোৱাত তেখেতে কলেযে কচু পাতৰ নিচিনা কিছুমান পাত কনী থাকে। সেইবিলাক গৰুৱে খালে গৰুৰ পেটত পেলু হয় আৰু বেমাৰত পৰি গৰু মৰে। আৰু সেইটোৰ বাবে ঔষধ ইয়াত নাই। গুৱাহাটীতহে পাব। তাৰ পাছত গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ প্ৰফেচাৰ জনক ঔষধ লৈ যাবৰ কাৰণে Requistion দিলে; কিন্তু নগ'ল। শেষত গৰু বিলাক আপোনা-আপুনি মৰি শেষ হ'ল। গতিকে এইবিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে তদন্ত কৰিবনে?'

Shri Prabin Kumar Choudhury—Animals died in the area of Morigaon and Dandua were mostly calves and old ones. So the question does not arise here.

শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্ম্মা—বানপানীত নে, বুঢ়া হৈ নে, ৰোগাগ্ৰস্ত হৈ গৰু মৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে টকা দিছে? বান পানীৰ পাছত ঔষধ নাপাই গৰু বিলাক মৰিল—ইয়াৰ এটা প্ৰকৃত তদন্ত কৰিবনে?

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—বানপানীৰ পাছত আমাৰ ভেটেনেৰী বিভাগে ঔষধপাতি পঠোৱা হৈছে আৰু তাত সেই হিচাবে ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিছে আৰু epidemicত কিমান গৰু মৰিছে তাৰো হিচাব দিয়া হৈছে।

শ্রীঅতুল চন্দ্র গোস্বামী—মন্ত্রীয়ে কৈছিল যে খাবলৈ নাপায় গৰু মৰিল বা ঢুকাল। আমাৰ এটা প্ৰবচন আছে যে "শগুনৰ শাৱত বুঢ়া গৰু নমৰে"। গতিকে এই সংক্ৰান্তত বুঢ়া গৰু নালাগে বাকী গৰু বিলাক কিয় মৰিল ভেটেনেৰী বিভাগে তাৰ এটা তদন্ত কৰিবনে ?

শ্রীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—সেইবিলাক প্ৰকৃততে বুঢ়া হৈয়ে মৰিলে।

শ্ৰীআজিজোৰ ৰহমান চৌধুৰী—গৰু মৰিলে Cattle Loan পায়নে কৃষিৰ উন্নতি কৰিবৰ কাৰণে Loan পায় ?

শ্রীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—সেইটো প্ৰশ্ন বেলেগে কৰিব লাগিব।

Re : Industrial Financial Corporation

Shri Maneswar Boro asked :

*83. Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state—

(a) Whether the Industrial Financial Corporation has prepared a list of Backward areas and selected the Backward areas that qualify for concessional financial assistance for Industrial Projects in Assam ?

(b) If so, the names of the Backward areas so selected by Industrial Finance Corporation ?

(c) The names of the Industries proposed to set up in the Backward areas ?

(d)—What financial assistance will be given to Backward areas for development of Industrial projects in Assam (amount to be shown area-wise) ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) replied :

83. (a)—No. The Industrial Finance Corporation has not prepared a list of Backward areas but Government of India has prepared such a list on the recommendation of a Committee. The Industrial Finance Corporation has, however, decided to

advance financial assistance on concessional terms for Industrial Project to be established in such Backward areas.

(b)—Backward areas identified by Government of India are the districts of (a) Goalpara, (b) Cachar, (c) Nowgong, (d) Kamrup, (e) Mikir Hills and (f) Mizo Hills.

(c)—The State Government has decided to set up the following projects in some of these areas—

(1) Goalpara District—

(a) Ashok Paper Mills.

(b) Caustic Soda and Chlorine Plant.

(2) Cachar District—

(a) Cachar Sugar Mill

(3) Kamrup District—

(a) Power Tiller and Agricultural Implements.

Possibilities of setting up other Industries in these areas in the State sector are under examination

(d)—Financial assistance from Industrial Finance Corporation will be in the shape of loan, etc., on concessional terms. No area-wise allocation has been made but Industrial enterprises coming up in these areas will be eligible for such assistance, on merits. A statement about such concessions is placed on the Table of the House.

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়ো—এই কেইখন কি হিচাবে পিচপৰা অঞ্চল বুলি ঘোষণা কৰিছে জনাবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—Planning Comission-ৰ এটা Committee আছে আৰু সেই Committee-য়ে পিচপৰা অঞ্চল ঘোষণা কৰে—এই কেইটা কথাৰ ভিত্তিত : Backward area, per capita-income, length of railways, opportunity of industrial work.

এই কেইটা main criteria-ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি পিচপৰা বুলি ঘোষণা কৰা হয়।

শ্ৰীমনেশ্বৰ বড়ো—পিচপৰা অঞ্চল Selection কৰোঁতে অসমৰ কোনোবা সদস্য আছে নেকি ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—এইটো Planning Commission-ৰ কমিটিয়ে কৰে তাত অসমৰ মানুহ নাছিল।

শ্ৰীকবীব চন্দ্ৰ বায় প্ৰধানী—Industry বিভাগে পিচপৰা অঞ্চল বুলি নোকোৱা বহুত অঞ্চলকে অন্য বিভাগে Backward Pocket বুলি ঘোষণা কৰিছে এই কথা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই জানেনে ? আৰু ফলত আমাক Mislead কৰিছে।

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—আমাৰ কথা আছিল Industrial Backward-ৰ কথাহে গতিকে মই সেই বিষয়েহে কব পাৰিম।

ডঃ ভূপেন হাজৰিকা—Concessional terms-ৰ কথা যে ক'লে সেইটো কি বাৰু ?

(1) *Rate of Interest*

As against the current rate of interest at $8\frac{1}{2}$ p. c. (with a rebate of $\frac{1}{2}$% for punctual payments of instalments of interest i.e. $7\frac{1}{2}$% (with a rebate of $\frac{1}{2}$%) will be charged.

(ii) *Initial grace period for commencement of loans :*

The Corporations' normal practice is to allow 3 years moratorium to an assisted concern for the first repayment of the principal amount of the loan. In the case of undertakings in backward areas, this period would be extended to five years from the date of the first disbursement of the loan.

(iii) *Amertisation period for loans :*

As against the normal period of 10 to 12 years for repayment of loan, this period would be extended to 15/20 years.

(iv) *Margin of security :*

The present practice of the Corporation is to aim at a margin of 50%, this would be reduced to 30/35%. In other words, an equity : debt ratio of 1 : 2 would be acceptable.

(v) *Promoters' contribution*

The Corporation would be prepared to accept a lower contribution from the promoters, to the cost of the project than its normal requirements.

(vi) *Participation in equity and preference capital :*

Depending on the merits of each case, the Corporation would be prepared to consider participation by way of underwriting or otherwise in the share capital of an i dustrial concern lccated in a backward area/State to a greater extent as compared to projects located elsewhere.

(vii) *Reduction in other charges :*

50% reduction will be made on the Corporation's normal charges in respect of underwriting c mmission, commitment charge, non refundable examination fee for processing of applications and legal charges.

2. Projects in backward districts/areas which would receive grant/subsidy/ from the Central Government would also be eligible for IFC's concession

3. The concessions will normally be applicable to cases where the total project cost does not exceed Rs. 1.00 crores, concessional finance for bigger project would be considered on a selective basis.

These are concessions to be extended to industries in backward areas by the Industrial Finance Corporation.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, whether is it a fact that in 1966, State Planning Department has asked the Statistics Department to submit a report after assessing such kind of projects in Assam? If so, whether that report has been submitted to the Planning Commission by the State Planning Department on the basis of which this concession is given? If not, may I know from the hon. Minister, on what basis the Planning Commission has selected such backward areas ?

Shri Biswadev Sarma—Sir, with regard to Planning Commission's proposal, I am not in a position to give reply The Government of India has prepared such list on the recommendation of a Committee, as a result two or three districts in Assam, out of 148 in the country declared as backward areas. But recently, our Govt. have requested the Govt. of India that the entire State should be declared as backward areas On which they have decided to do so. With regard to the matter relating to T. A. D., I am not compenant to reply.

শ্রীপ্রমোদ চন্দ্র গগৈ—অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, উদ্যোগ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি কেইটা তদন্তৰ ভিত্তিত ৬ খন জিলাক পিচপৰা বুলি কৈছে গতিকে বাকী থকা অঞ্চল বিলাকক সেই নীতিৰ ভিত্তিতেই পিচপৰা বুলি ঘোষণা কৰিছেনে আৰু দ্বিতীয় কথা হৈছে যিবিলাক ঠাই পিচপৰা বুলি ঘোষণা কৰা নাই সেই অঞ্চল বিলাকত থকা প্ৰাকৃতিক সম্পদ বিলাক ব্যৱহাৰ কৰাৰ কিবা ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কৰিছেনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—এই কথাত আমিও সন্তুষ্ট হব পৰা নাই আৰু সেয়েহে ভাৰত চৰকাৰক কোৱা হৈছে আৰু Planning Commission-কো অসমৰ কথাটো বিবেচনা কৰিবলৈ কোৱা হৈছে। দ্বিতীয় কথাটোৰ কাৰণে বেলেগে প্ৰশ্ন নকৰিলে উত্তৰ দিবলৈ টান হব।

শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্মা—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে যে আজি গোটেই অসম খনকে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰা বুলি ধৰি ইয়াক উন্নত স্তৰলৈ নিয়াৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিবনে ?

শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা—এই সম্বন্ধে মই কৈছোৱেই।

শ্ৰীশৈলেন মেধি—যেতিয়া গোটেই অসমখনক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰা বুলি ধৰা নাছিল তেতিয়া অসমৰ ৬ খন জিলাক Planning Commission-য়ে Backward বুলি ঘোষণা কৰিছিল তেনেহ'লে সমগ্ৰ অসমকে Backward বুলি ধৰা হ'লে এই ৬ খন জিলাক বা আন কিছুমান অঞ্চলক More Backward বা Most Backward বুলি বিবেচনা কৰা হবনে ?

Shri Ranendra Basumatary—I have already replied.

শ্ৰীমনেশ্বৰ বৰো—এতিয়া কথাটো ১৪ হাজাৰ ৯০৫ টকাত সৰিয়হ খিনি auction দিয়াৰ কথা মন্ত্ৰীমহোদয়ে কৈছিল কিন্তু চৰকাৰৰ এইটো বিবেচনাকৰা উচিত নাছিলনে যে ৮৫০ একৰ মাটিত কিমান সৰিয়হ হৈছিল ? যিটো বিবেচনা নকৰাৰ কাৰণে ইমান কম দামত সৰিয়হ খিনি auction কৰা হয়।

শ্ৰীফনী বৰা—কথাটো মই অলপ পৰিষ্কাৰ কৈ কওঁ কাৰণ বিষয়টো মই খুব ভালকৈ জানো। মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে যি সময়ত সৰিয়হ খিনি auction কৰা হৈছিল সেই সময়ত সেই সৰিয়হ খিনি পকা নাছিল আৰু সেই কাৰণে একৰত কিমান সৰিয়হ হয় সেইটো কব নোৱাৰে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে। কিন্তু যেতিয়া সৰিয়হ খিনি উঠাই নিছিল তেতিয়া পকা অৱস্থাতহে নিয়া হৈছিল কেচা অৱস্থাত নিয়া নাই। গতিকে যি কোনো সাধাৰণ জ্ঞান থকা মানুহৰ প্ৰতি একৰত সাধাৰণতে কিমান সৰিয়হ, ধান, মৰাপাট উৎপন্ন হয় সেইটো জনা কথা। গতিকে auction-ৰ সময়ত এই সাধাৰণ কথাটোকে বিবেচনা কৰা হোৱা নাছিল নেকি ? প্ৰশ্নকৰ্ত্তাই সেই সৰিয়হৰ মূল্য ৭ লাখ টকা হব বুলি কৈছে। এই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে কব নোৱাৰে নেকি ?

শ্ৰীৰণেন্দ্ৰ বসুমতাৰী—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আগতেই কৈছো একৰত উৎপাদনৰ হিচাপটো কম হোৱা নাছিল কাৰণ Eviction হোৱাৰ পিছত সৰিয়হ খিনি পহৰা দিবৰ কাৰণে আমাৰ পুলিচ বাহিনীৰ মানুহ নাছিল সেই কাৰণে কুমাৰিকটাত সৰিয়হ খিনি auction কৰা হল।

শ্ৰীফনী বৰা—মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে যে এই বিষয়ে বাইজৰ তৰফৰ পৰা মই নিজে প্ৰতিনিধিত্ব কৰি মুখ্যমন্ত্ৰীক কৈছিলো যে সৰিয়হ খিনি কম দামত দিয়া হৈছে তাতকৈ বেচি দাম দিয়া মানুহ আছিল। এই কথাটো মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অস্বীকাৰ কৰে নেকি ?

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী (মুখ্যমন্ত্ৰী)—তেনেকুৱা প্ৰতিনিধিত্ব কৰা হৈছিল,

কিন্তু মই কৈছিলো যদি ইতিমধ্যে সিমান নাই হোৱা তেনেহলে যিবিলাক মানুহে বেচি দাম দিব বুলি কৈছিল তেওঁলোকক সৰিয়হ খিনি দিয়া হব। কিন্তু পিছত বুজা গ'ল সৰিয়হ খিনি নিলাম হৈ গৈছে। আৰু সৰিয়হ খিনি ঘূৰাই আনিবলৈ হলে ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। সেইকাৰণে আমি সৰিয়হ খিনি বেচি দাম দিবলৈ ওলোৱা মানুহক দিব নোৱাৰিলো।

AGP. (L.A.) 117/71—150—30-3 1971.

Re : Fast unto death for the cause of Primary Education

শ্রীঅতুল চন্দ্র গোস্বামী—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনৰ এজন সন্মানিত সদস্যই এই সদনৰ সিংহ দুৱাৰত আমৰণ অনশন কৰিছে। তেখেতৰ দাবী হৈছে যে ভেন্চাৰ প্রাইমেৰী স্কুল আৰু চাহ বাগিছাৰ স্কুল বিলাক চৰকাৰে নিজৰ হাতলৈ আনি সকলো ল'ৰা ছোৱালীক প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ সুবিধা দিয়া। এই বিষয়ে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আশ্বাস পাবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো।

(গণ্ডগোল)

শ্রীকামিনী মোহন শৰ্মা—মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে আমৰণ অনশন আৰম্ভ কৰিছে। এই বিষয়ে চৰকাৰৰ পৰা বিতং বিবৰণ জানিব বিচাৰিছো।

(গণ্ডগোল)

Mr. Speaker—It does not look well that when one hon. Member speaks another hon. Member should stand like this. The hon. Members should first take my permission to speak. I have already asked Shri Dulal Chandra Barua to make his submission.

Shri Dulal Chandra Barua—Mr. Speaker, Sir, in addition to what has been stated by Shri Goswami, I want to draw the attentio of the hon. Chief Minister to the grievences for which one of our colleagues has resorted to hunger strike. He gave an open declaration while he was taking part in the debate on the Governor's address and also in another occasion that there are instances where Government has intentionally avoided the question of taking

over the primary venture schools and also did not take any positive steps in respect of improvement of these schools in the tea gardens. His grievances were that he has submitted representations to the Government on various occasions. As you know Sir, the hon. Member is the Chairman of All India Primary School Teachers' Federation. Not only here, he has submitted a representation to the Government of India as well. But as the Government did not take any positive steps in this regard, he had no other alternative but to resort to hunger strike. When the hon. Member gave this notice in this House—though verbally—the Government ought to have taken prompt action because he was speaking on behalf of thousands of down-trodden people who are living in villages. Therefore, I want to know two things positively—first, whether Government taken any decision on the point raised by the hon. Member and secondly, if the reply is positive and satisfactory, I want to request you to convey the message to the hon. Member so that he may break his fast. Sir, when an hon. Member is going on hunger strike here in front of this House, it is not possible on our part to conduct our business here.

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী (মুখ্যমন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত যি বিতৰ্ক হৈছিল, সেই সংক্ৰান্তত মাননীয় সদস্য গৰকীয়ে প্ৰস্তাৱটো সদনত উত্থাপন কৰিছিল, সেই বিতৰ্কৰ উত্তৰত মই কৈছিলো যে আমাৰ ৰাজ্যত যিমান বিলাক ভেন্‌চাৰ প্ৰাইমেৰী স্কুল আছে সেইবিলাক লবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লৈছে। তেনেকুৱা স্কুলৰ পৰিমাণ ১১৩১ খন। ইতিমধ্যে হয়তো আৰু স্কুল প্ৰতিষ্ঠা হৈছে। সেই কাৰণে আমি ১২০০ খন ভেন্‌চাৰ স্কুল লবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিছো। সম্প্ৰতি ৫০০ খন লোৱা হব আৰু পিছত বাকী ৭০০ খন স্কুল লোৱা হব। চাহ বাগিছাৰ স্কুল বিলাকত Plantation Act মতে বাগিছাৰ ল'ৰা-ছোৱালী বিলাকে শিক্ষা লবৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু মালিক সকলে পঢ়াৰ কিতাপ-পত্ৰ আদিৰ যোগান ধৰে। মালিক সকলে এতিয়া আপত্তি কৰিছে যে তাত বাগিছাৰ ওচৰে-পাজৰে

থকা গাঁৱৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়েও পঢ়ে। এই বিষয়ে INTUC কৰ্মকৰ্তা সকলে আলোচনা কৰি এটা মীমাংসাত উপনীত হ'ব। এই বিষয়ে মই কালি আবেলি সদস্য গৰাকীক কৈছিলো আৰু ভাবিছিছো যে তেখেতে অনশন ত্যাগ কৰিব। এতিয়াও মই সদনক জনায় দিছো যে এই স্কুল বিলাক চৰকাৰে লবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে। আশাকৰো মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে অনশন ত্যাগ কৰিব।

Shri Phani Bora—The Chief Minister has announced that 1200 venture schools will be taken over by Government. But out of these, 500 will be taken over immediately and the rest will be taken over afterwards. I want to know when 500 schools will be taken over and when the remaining schools will be taken over. I want to know the time limit.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—Already for 500 schools funds have been given to the State Elementary Board and this fund is nonlapsable.

Therefore, Sir, in case the financial year is over to-day, the amount does not lapse, and immediately we shall take up 500 schools. In the next year's budget, there is provision of 700 schools and that also we are going to take up within a month or two.

Dr. Bhupen Hazarika—What are the criteria for taking over the school ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—There is no criterion.

Mr. Speaker—That is a matter of details.

Shri Maneswar Boro—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা clarification বিচাৰিছোঁ। মই আৰু পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই এই কথা কৈ আহিছোঁ—১৯৫১ চনৰ Tea Plantation Act-ৰ ১৪ ধাৰাত সুন্দৰকৈ লিখা আছে কিন্তু তথাপি চৰকাৰে কিয় কাৰ্য্যকৰি কৰিব পৰা নাই এইটো জানিব বিচাৰিছোঁ।

Sir, according to the Plantation Labour Act, 1951 "Where the children between the ages of six and twelve of workers em-

ployed in any plantation exceed twenty-five in number, the State Government may make rules requiring every employer to provide educational facilities for the children in such manner and of such standard as may be prescribed."

এইটো কিয় কৰা হোৱা নাই ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—(Minister, Labour)

এইটো প্ৰশ্ন কিয় বুলি হব নোৱাৰে, কাৰণ আজি ১৪ বছৰে বাগানৰ স্কুল বিলাক চলি আছে অৰ্থাৎ শিক্ষা যি হিচাবে হব লাগিছিল সেই হিচাবে হোৱা নাই। গতিকে আমি এইটো আলোচনা কৰি সিদ্ধান্ত কৰিছো যে স্কুল বিলাক গৱৰ্ণমেণ্ট লৈ লওক। মালিকৰ হাতত থাকোতে স্কুলত যিটো শিক্ষা হব লাগিছিল সেই শিক্ষা হোৱা নাই। মাষ্টৰ সকলেও কেৰাণী হোৱাৰ কাৰণে যত্ন কৰি থাকে। মাষ্টৰী কামত মনোযোগ নিদিয়ে। সেই বাবে গৱৰ্ণমেণ্টে স্কুল বিলাক লৈছে আৰু শিৱসাগৰ আৰু কাচাৰ জিলা Overtake কৰিছে লগতে অন্যান্য জিলাও।

Shri Upendra Nath Sanatan—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, L.P. স্কুল আমাৰ চৰকাৰে লব বিচাৰিছে আৰু ইতিমধ্যে ২/৩ খন জিলা লৈছে কিন্তু এটা কথা যি বিলাক Industry আছে সেইবিলাক অনুষ্ঠানৰ প্ৰত্যেকৰেই নিজা নিজা শিক্ষা অনুষ্ঠান আছে। ডিগবৈ তেল কাৰখানা, ৰেলৱে আদি এই বিলাকৰ বেলেগ স্কুল আৰু তেওঁলোকেই চলাই আহিছে। গতিকে চাহবাগানৰ মালিক সকলৰ হাততো দিব লাগে। আৰু আন স্কুল বিলাক যেনেকৈ পৰিদৰ্শন কৰে, তেনেকৈ বাগানৰ স্কুল বিলাকো গৱৰ্ণমেণ্টে মাজে সময়ে গৈ পৰিদৰ্শন কৰি থাকিব লাগে। আৰু স্কুলৰ মাষ্টৰ বিলাক কোম্পানীৰ কৰ্ম্মচাৰী থাকিব লাগে আৰু মালিকৰ হাতত হব লাগে।

(স্বৰ: মালিক নালাগে গৱৰ্ণমেণ্টেই ঠিক আছে।)

Mr. Speaker—We are not discussing the statement of the Chief Minister. If anybody wants to discuss it, he can do so through a motion. Moreover, there are cut-motions and other things when there will be scope to discuss these. Therefore, now discussion on the Chief

Minister's statement should be avoided. Now, the decision of the Chief Minister should be conveyed to Shri Patwary.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, after all he is one of the seniormost Members of the House. My suggestion is that it will be better if the Chief Minister personally convey the announcement which he has made to him.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—I have no objection.

Mr. Speaker—The Chief Minister may meet him.

(At this stage, the Chief Minister went out to meet Shri Hiralar Patwary to convey the announcement)

Constitution of the Committee on Government Assurances

Mr. Speaker—Under Rule 257 of the Rules of procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, I nominate the following members to constitute the Committee on Government Assurances:

1. Rani Manjula Devi,
2. Shri Motilal Nayak,
3. Shri Kabir Chandra Roy Pradhani,
4. M.A. Mussawir Choudhury,
5. Shri Nakul Chandra Das,
6. Shri Azizur Rahman Choudhury, and
7. Shri Tilok Gogoi.

In pursuance of sub-rule (1) of the Rule 198 of the Rules of procedure and conduct of Business in Assam Legislative Assembly I appoint Rani Manjula Devi, M.L.A. as the Chairman of the said Committee.

Re : Fast unto death for the cause of Primary Education

(At this stage Shri Hiralal Patwary entered the room escorted by Dr. Bhupen Hazarika)

Shri Hiralal Patwary—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক মই ধন্যবাদ জনাইছো। তেখেতে, জনসাধাৰণৰ বিশেষকৈ গাওঁত থকা লোক সকলৰ অভাৱ-অভিযোগ অনুভৱ কৰিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা অসমৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা চৰকাৰে উন্নতিৰ পথলৈ আগবঢ়াই আনিব।

Ruling by the Speaker on Complaint of Breach of Privilege—Budget Disclosure

Mr. Speaker—Hon'ble member Shri Hiralal Patwary gave notice under Rule 158 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly against Shri K. P. Tripathi, Finance Minister, alleging that he had disclosed the Budget figures through the All India Radio which was announced on 21st March, 1971, at 6.45 P.M. before the Budget was placed before the House. The announcement stated that no taxation was proposed and that the Budget will be a deficit one by 43 crores. He therefore contended that the Finance Minister hereby committed a Breach of Privilege of the House. Hon. Member Shri Sailen Medhi stated that the question involved two points—one leakage of Budget and the other making of an important policy statement outside the House while the House was in session by the Finance Minister. Moreover by divulging the Budget secrete he violated the oath of secrecy taken by him. Hon'ble Shri Dulal Chandra Baruah, Shri Shamsul Huda, Dr. Bhupen Hazarika also spoke in support of the contention made by Hon'ble Shri Hiralal Patwari and others. The Hon'ble Finance Minister in course of his reply stated the principle points to be proved are that there has been a leakage of the Budget and that the Finance Minister leaked the Budget. In the script it was nowhere stated that the Finance Minister said anything about the Budget. He further stated that the State

Government could not raise taxes as there was hardly any scope for raising fresh taxes. This was not done secretly but publicly. As a matter of fact this fact was represented before the Planning Commission also. He therefore contended that there has neither been any leakage nor the Finance Minister did so.

1. Whether leakage of Budget proposals constitutes a breach of privilege.

2. Whether in the present case there has been any leakage of Budget proposals; if so whether the Finance Minister is responsible for the same.

3. Whether Budget leakage can be treated as a statement of policy as such and whether there has been any breach of privilege or other impropriety committed by the Finance Minister.

4. Whether the Finance Minister violated the oath of secrecy taken by him.

ISSUE NO.—1

Whether leakage of Budget proposals contitutes breach of privilege of the House.

In 1956 it was reported in Press that cyclostyled copies of Budget proposals of the Union were sold in Bombay and these copies tallied word with the proposals presented to Parliament by the Finance Minister when a question of breach of privilege was raised. The Speaker held as follows:

"The precedents of the United Kingdom should guide us in determining whether any breach of privilege was in fact committed in the present case. So far as I can gather anly two cases occurred in which the House of Commons took notice of the leakage of the Budget proposals. They are known as the Thomas Case and the Dalton case. In neither case the leakage was treated as a

Breach of Privilege of the House. The prevailing view in the House of Commons is that until the financial proposals are placed in the House of Commons they are an official secret. A reference of the present leakage to the Committee of Privilege does not arise. (Vide page 549—Kaul and Shakdher)

In a case of the Madras Legislative Council it was held that until the financial proposals are placed before the House, they were an official secret but not a privilege of the House.

In a case of the Madhya Pradesh Vidhan Sabha of 1966 quoting the decision of the Lok Sabha in 1956 mentioned above it was held that leakage of Budget proposals did not constitute a breach of privilege.

It will thus appear that in all the decisions it has been held that leakage of Budget proposals does not constitute a breach of privilege. Even in the Cigarette Case cited by Hon'ble Member Shri Patwari it was held that the alleged disclosure did not constitute a breach of privilege.

So I hold that leakage of Budget proposal does not constitute a breach af privilege.

ISSUSE—2

Whether in the present case there has been leakage of Budget proposals; if so whether the Finance Minister is responsible for it ?

The script of the announcement of the All India Radio of which I have obtained a copy reads as follows:

"Assam Finance Minister Tripathi will present budget to the State Assembly tomorrow stop A.I.R. Shillong correspondent says that no fresh taxes are likely to be imposed stop Tripathi in his recent speeches and statements has reiterated that tax rates are already very high in Assam and there is hardly any scope for imposing any fresh taxes stop But deficit in next years

budget is expected to be higher than current years which was initially estimated at forty two crores but subsequently went upto about 50 crores stop Several taxation measures were proposed in last budget but many could not be imposed stop Again prices have gone up since then and expenditure on administration has increased due to higher dearness allowances granted to employees and several other factors stop Expenditure on various social services including education has also increased stop Thus deficit will show further rise stop."

The following are the material statements made in the script of the announcement :

1. No fresh taxes are likely to be imposed.

2. The deficit in the next year's budget is expected to be higher than the current year's budget.

These two statements are also stated to be of the Shillong correspondent of the A. I. R. not of Shri Tripathi. The correspondent says that inference is of course based on recent speeches and statements of Finance Minister. Whether the inference was correctly drawn or not and whether the reference to previous speeches and statements has been correctly made are matters with which Tripathi is not responsible. Shri Tripathi has denied to have made any disclosures of the Budget proposals. These are mere speculations and not disclosures of Budget proposals. As was held by the Speaker in the Cigarette case cited by Shri Patwari—"our country also is not so barren of intellects as not to be capable of speculating intelligently in advance of the proposals that are likely to be made. I do not know how the House need appoint a Committee."

If the correspondent basing on the facts and circumstances stated in the announcement has made such a speculation there is

nothing wrong in it and for that the Finance Minister cannot be held responsible.

In view of my findings under Issue no No. 1 and 2, I do not consider it necessary to discuss Issue Nos. 3 and 4.

Considering the facts and circumstances stated above, I hold that breach of privilege was not committed by the Finance Minister and hold that the notice is not in order.

Re : Strike by the State Transport Workers' Union

Shri Dulal Chandra Barua—Mr. Speaker, Sir, under Rule 301 of the Rules of Procedure and conduct of Business of the Assembly, I want to raise a very important matter concerning the security of life and property of the workers as well as of the Government. Sir, on 24th last The All Assam Transport Workers' Union went on strike. The workers of the Transport Department are controlled by two Unions—one of them is called the All Assam State Transport Workers' Union. The All Assam Transport Workers' Union served a notice long before giving an ultimatum to the authorities to go on strike if their demands are not conceded. Negotiation had taken place and we were pleased that the demands of the workers' would probably be conceded. At the instance of the All Assam State Transport Workers' Association which is affiliated to INTUC, belonging to the party in power, their members wanted to force our Members to associate with them in the strike. From the legal point of view and from trade union point of view we could not associate with them, and, accordingly, we informed the authorities concerned that they would have to give protection to our workers when they would go to attend their duties. I have no personal objection if the workers want to put forward their grievances in the form of strike or demonstration ; but nobody could force other workers to associate with them. They can simply make an appeal to give them support.

On 24th last many workers belonging to this union were assaulted at Gauhati by the member of the Striking Association. Two drivers—Amarendra Sing and Hariram Das were injured I have been told that even big officers at Gauhati were helping in such untoward incidents, and when our workers came for duty the officers not to speak of giving them protection issued threats saying that unless they also join in the strike their future will be doomed. I, therefore, want to know from the Minister in-charge, Transport, whether any enquiry had been made against such conduct of the officers, and, if so, what action has been taken against those who were out to create trouble If any such enquiry has not been made yet, whether Government propose to constitute any enquiry on the allegations brought by me before the House.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—Sir, "In connection with the strike undertaken on 24-3-71 by a certain section of the Road Transport Corporation workers' Union one case was registered at the Gauhati Police Station. The facts of this as reported to Govt are that the observance of the strike was by and large peaceful. During the observance one incident was reported at Shillong and two from Gauhati. On the day of strike at about 7-30 A.M. one non-striking driver Shri Hariram Das wanted to enter Station yard, Paltan Bazar, Gauhati and 3 strikers namely Ananda Lal Das, Hiten Sarma and Arabinda Deka obstructed him and a scuffle ensued. Police on duty immediately intervened and there was no further trouble. At 8-30 A. M. another driver Amarendra Singh who was asked to ply vehicle from Gauhati to Shillong took charge of the same but after sometime he left State Transport compound without reportedly informing the authority. The said driver later lodged a complaint at the Gauhati Police Station stating that he was forcibly taken out from the vehicle and prevented from plying the same by the striking employees.

In this connection a Case No. 113 (3) 71 U/S 143/353/341 IPC has been registered at Gauhati Police Station Investigation is in progress".

Re : Strike by the All Assam Ministerial Officers' Association

Shri Premodhar Bora—Under the Rules of Procedure and Conduct of Business of the Assam Legislative Assembly, I beg to draw the attention of the hon. Chief Minister to the news-item published in the "Dain:k Asom", dated 24th March, 1971 under the caption "Tini Dinia Dharma Ghatar Prastuti".

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—Mr. Speaker Sir, the demands of the All Assam Ministerial Officers' Association are as follows :—

1. Grant of additional Dearness Allowances to compensate the rise in the cost of living Index on the principle followed by the Central Government and at rates recommended by Shri Dharmananda Das Commission.

2. Formation of Pay Commission headed by a High Court Judge and with Trade Unionists member therein representing the State Co-ordination Committee.

3. Extention of Contributory Health Service Scheme to all the Districts.

4. Grant of House Rent allowance and Children's education allowance or Free Educational Facility as are enjoyed by the Central Govt. employees or even enjoyed by the employees of the neighbouring state of West Bengal.

5. Fulfilment of Govt.'s assurance of granting D. A. at the rate of Rs.25/-p.m. with effect 1 4.69.

6. Withdrawal of the list of admissible medicines, Extension of Contributory Health Service Scheme to all the Districts.

7. Re-instatement of all the victimised employees viz.; Sharvashri Baisistha Saikia, M. S. Mishra and restoration of the service of Shri N.N. Dutta.

8. Confirmation on continuous 5 years Service and status of Quasi Permanency on 3 years service following the principle of State Govt. in case of quasi-lien and Central Govt. in respect of quasi permanent.

9. Raising of exemption limit of Professional Tax to Rs. 750/-p.m. (i.e. Rs. 9000/-per annum.

10. Screpping of Govt. Servant Conduct Rules and formation of a Committee with S.C.C.A's Representatives for revision of the Conduct Rules making provisions for enjoyment of Trade Union and Fundemental Democratic Rights by the Employees and Rules for safe guarding the integrity and neutrality of administration.

11. Not to transfer office Bearers of Office Employees' Organisations during their term of office and to revise such order or orders that have already been made.

12. To do away with the practice of maintaining confidential reports.

13. To grant D.A./Adhoc D.A. to the Typists and Copyists of the District and Session Judges Courts of Assam and to the Extra Writters of the D, Cs office in the state and to treat these employees as Govt. Employees

14. To grant selection grade of pay to all L.D./U.D. Assistants/Head Assistant/Laboratory Asstt. etc. etc. on completion of ten years continuous service.

15. To grant overtime allowance.

16. To appoint Supervisory Asstt. Revenue Sheristadars and H.As in the resultant vacancies occured time to time in the office of the D. Cs.

Govt. have taken decisions on the main demands of the employees' Association which are:—

1. Formation of Pay Committee headed by a sitting or retired High Court Judge of Assam as the Chairman.

2. Grant of D.A. of Rs.20/—P.M. with effect from 1.4.69. which was previously allowed only with effect from 1.9.69.

3. Extension of Contributory Health Service Scheme in phased manner to the Dists. not yet covered and reviewing the list of approved Medicines to include more items. The decision taken by Govt. on these issues were duly communicated to the Associations. The Associations on receipt of this communication postponed the strike.

As regards the other demands of the Association they are under examination of the Government.

Re : Treatment of Shri Gaurisankar Bhattacharyya M. L. A. at Vellore

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, with your permission I want to draw the attention of the Government that Mr. Gaurisankar Bhattacharyya, leader of the United Opposition Legislature Party, has been lying in the Gauhati Medical College Hospital for a pretty long time and he has taken leave of the House. I have got the information that for his treatment he is to be taken to Vellore. Therefore, Sir, through you, I urge upon the Government to take all possible steps so that his treatment can be done at Vellore without further delay.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—Government have already decided to sanction Rs. 5 thousand immediately to meet the expenditure on medical treatment at Vellore and other facilities whatever may be possible will be rendered from the Government and we all wish and pray to God for his early recovery.

Re : Motion for extension of time for submission of the Report of the Committee of Privileges

Shri Phani Bora—Sir, I move that this Assembly agrees to extension of time till the end of this Budget Session of the Assembly, 1971 for submission of Report of the Privilege Committee relating to the complaint made by Dr. Bhupen Hazarika, M. L. A. against the Editor, Correspondents, Printers and Publishers of Assam Tribune and Dainik Asom, U. N. I. and Shillong Representative of U. N. I.

Mr. Speaker—Now, the question is that the Assembly agrees to the extension of time till the end of this Budget Session of the Assembly, 1971 for submission of Report of the Privilege Committee relating to the complaint made by Dr. Bhupen Hazarika.

(The motion was adopted)

The Assam Amusements and Betting Tax (Amendment) Bill, 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)—I beg leave to introduce the Assam Amusements and Betting Tax (Amendment) Bill, 1971.

Mr. Speaker—Here is a message from the Governor—"I recommend, under the Provision of Article 207 (1) of the Constitution of India, the introduction of the Assam Amusement and Betting Tax (Amendment) Bill, 1971 in the Assam Legislative Assembly—
Sd/- B. K. Nehru."

Now, the question is that leave to introduce the Bill is to be granted.

(Leave was granted)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I introduce the Bill.

(Secretary, Assam Legislative Assembly read out the title of the Bill)

General Discussion on the Budget

Mr. Speaker—Now, we have come to item No. 3. I called a meeting of the Whips yesterday; but it has not been decided how many days will be utilised for budget discussion, only two or three days have been utilised for it. Therefore, I have called a meeting of the Business Advisory Committee today. In the mean time I would request the members, pending allocation of times, to control speeches.

Shri Dulal Chandra Barua—Mr. Speaker Sir, while initiating on the General discussion on the budget for the year 1971-72, I want to submit few things. You know Sir, I myself am not an expert in budget. But I am trying my level best to see in what way the Budget has been prepared or placed by the Hon'ble Finance Minister, whether it is only to give a very rosy picture or imaginery picture to the House But in fact, and in actual field I will try to prove that the Budget has nothing in effect or any good effect for the betterment of the people. Now, the Finance Minister, on the other day, has placed before the House the budget with a deficit gap of Rs. 43,81,14 lakhs. In my life time, here as a people's representative, this is the first biggest deficit that I have overcome Sir, to my mind, the Budget for the year 1971-72 is completely disappointing one. It depicts a very gloomy and sordid state of affairs about the present financial condition as well as future economy of this backward frontier State. It neither promises any stability in the State economy nor commit any concrete steps for the future development of the State. It has started with a vague promises and wild probability and also ends with such. It is nothing but a traditional calender of the State Government which exhibits complete bankruptsy of the State economy of the past, present and the future. This budget presented by the Finance Minister only proposes to continue the status-quo

and for the reason that there should be a budget to be presented before the House, though there is nothing to budget for. I am not so much concerned about the beautiful and emotional languages used by the Finance Minister in his budget speech only to hood-wink the people of the State without allowing them to know the actual state of affairs going on in the State, but I am really concerned how best this budget could serve the actual interest of the common masses whom we represent in this House.

A budget has two aspects—one is financial aspect which deals a balance between income and expenditure and the other indicates the nature and quantum of development in different field of national life of the people both in the recent past, present as well as in the near future,

Sir, firstly let me deal with first aspect of the thing, that is State's income and expenditure. This budget is based on the income derived from various economic sources which are basically static under the present system of state as well as country's economic policy. But the way in which the budget is prepared by the Finance Minister is nothing but a financial administrative mockery which bears no realistic approach but imaginary It started with a big zero and ended with minus zero. I am going to prove what a horrible state of affairs has been going on in respect of State coffer.

Sir, here in the Audit Report of 1970 at page 18 it has been clearly mentioned under the head "floating debt" under an agreement with the Reserve Bank of India, Government of Assam has to maintain with the Bank a balance of Rs.20 lakhs on all days. If on any day this balance falls below this agreed minimum, the deficiency is made good either by ways and means advances given by the Bank or by selling treasury bills. Ways and means advances are granted upon between the Bank and Government. During 1968-69 the limit was Rs.0.60 crore for ordinary advances and Rs. 2.60 crores for special advances. During 1968-69 Govern-

ment obtained Rs. 16.15 crores as such advances. Rs. 12.95 crores were repaid during the year.

If, even after the maximum advance has been given the cash balance with the Bank remains below the prescribed minimum, the shortfall is left uncovered and Bank charges interest on such overdraft. During 1968-69 Government obtained in all Rs. 66.80 crores overdrafts on 185 occasions. Rs. 48.95 crores were repaid during the year leaving a balance of Rs 17.85 crores. Rs. 10.38 lakhs are paid as interest on overdrafts.

The loans taken from Central Government outstanding at the end of March, 1969 formed 74 per cent of the total debt of the state on that date."

Again at page 1 and 2 of the Audit Report it has been clearly stated "In 1968-69 the revenue receipts fall below the estimates by Rs.2.89 crores, the expenditure met from revenue exceeded the budget estimates by Rs. 17.58 crores ; consequently there was revenue deficit of Rs. 21.85 crores against the estimated deficit of Rs. 1.39 crores. The estimates of expenditure shown above do not take into account supplementary grants for expenditure obtained during the course of these years. If they are also taken into account the position would be as follows: 1966-67—total grant Rs. 90.76 crores, 1967-68—total grant Rs. 92.72 crores and in 1968-69 total grant Rs.1,01.17 crores." These were the recommendations and it would have raised some hope if the Finance Minister would have given us a clear picture as to what were the steps taken by the Finance Department to fill up such a big gap without simply coming with a rosy picture. It is nothing but to misguide the House and the people of the state.

Sir, again at page 4 of the Audit Report there is the proof of the extravagant expenditure committed by the Government under the administration. My whole point in that the budget should be prepared in such a way that income side must be more than

the expenditure side. But what is happening in our State ? In expenditure side it is much more greater than income side. This cannot be a realistic budget to my mind. Of course, the Finance Minister will bear me out that I have already said that I am not an expert in financial matters. My whole theory is that the resource must be more than expenditure side. The picture that has been depicted through this Audit Report is the picture of expenditure on administration has gone up to the maximum.

Now it will be seen at page 4 of the Audit Report that under the head "Expenditure outside the revenue account" it has been stated "Expenditure outside revenue account" includes, besides capital expenditure, amounts disbursed by Government as loans and advances.

The expenditure on capital account during the three years ending 1968-69 as compared with the budget estimates is shown at page 5 of the Report, 1970 (loans and advances are dealt with in paragraph 5) :

The figures under budget shown above are the original budget estimates. Supplementary grants of Rs. 4·60 crores. Rs 0.17 crore and Rs. 0.28 crore were subsequently obtained during 1966-67, 1967-68 and 1968-69 respectively.

During 1968-69 saving occurred mainly due to slow progress of works owing to non-finalisation of certain schemes, non-availability of land, non-selection of sites etc."

Sir, in this connection I must say that our Government is prisoner of indecision in the matter of policy. The point I am driving at is that the amount available at their disposal is not utilised to the benefit of the State. What we have seen is that due to the laziness of the Finance Department there is always delay in sanction and as a result of this delay huge amounts are generally surrendered to the Govt. of India.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)—The Hon'ble Member has said about delay of finalisation of land. This has nothing

to do with the Finance.

Shri Dulal Chandra Barua—It may be so but it has been stated in the evidences given by the Government. Then coming to arrear of revenue it will clearly prove in what way the Government has failed to collect the arrears of revenue. It has been stated here in page 3 of the Audit Report. 1970 under the head Arreas of revenue—According to the information furnished by Government arrears in collection of revenue under certain heads at the end of March 1969 were Rs. 17·34 crores as shown below :—Here Land revenue and local rates, taxes on agricultural income, Taxes on motor vehicles, Taxes on goods carried by road or inland waterways (carriage tax), Sales tax, Forest, Other taxes, such as profession tax, electricity duty, immovable property tax, etc. clearly show that the Government has totally failed to act affectively to collect such kinds of arrears. These are lying idle in the form of arrear for years together.

Now, Sir, at page 10 of this Report it has been shown under the heading Proof of disbursement of loans that for payment of loans the departmental officers usually draw the amount in lump on abstract bills from the treasury for payment to the borrowers. The disbursing officers are required to submit to Audit detailed bills showing names of payees and the amounts paid to each (supported by disbursement certificates) within the month following the month of withdrawal of money from the treasuries.

In the absence of the detailed bills proof of disbursement of loans cannot be verified in audit and expenditure remains unaudited for long. Non-submission of detailed bills in time may also lead to fraud, defalcation, etc. remaining undetected. That is a very sordid picture Then about Debt position—The outstanding total debt of the State Government was Rs. 2,55·73 crores at the end of 1968-69.

During 1968-69 the public debt of State Government increased by Rs. 32·86 crores.

Then again about Arrear in the recovery of loans.—Full details about the arrears in recovery of loans falling under serial nos. 2, 3, 4 and 6 of the above table, the detailed accounts of which are maintained by the departments, have not been furnished. According to the information furnished by Government, the arrears in recovery of some of these loans were Rs. 28·79 crores as shown below

Government has invested Rs 64·53 crores in the Electricity Board upto the end of March, 1969. Interest of which fell due for payment to Government at the end of March 1969 was Rs. 14·17 crores but had not been paid.

In a large number of cases, the authorities administering the loans and advances and the administrators of the deposit accounts have not communicated acceptance of the balances. The following are some illustrative cases in which verification and acceptance of balances have been **delayed for several years.** These are the horrible picture that have been depicted by the Govt. Now, coming to another very important aspect of the matter, Arrears of assessment, it is disappointing. On the 31st March 1969, 18,797 assessment cases were pending. The arrears in collection are on the increase from year to year as shown below :

At the end of	Total amount of arrears (In lakhs of Rupees)
1963-64	73 77
1964-65	77·82
1965-66	86·91
1966-77	1,26 57
1967-68	1,49 69
1968-69	1,95·78

Out of the total outstanding of Rs. 1,95.71 lakhs on 31st March 1969, Rs 40.38 lakhs are stated to be involved in appeals, revisions, etc. and Rs. 37.17 lakhs in Bakijai proceedings.

Apart from that, horrible state of affairs is shown in Under assessment of sales tax. During March 1961 to September 1967 an assessing officer allowed in three cases full exemption from sales tax on sale of cotton waste under the Assam Sales Tax Act, 1947. Cotton waste is, however, not an exempted item as it is not covered by Schedule III of the Act. This resulted in under-assessment of tax of Rs. 0.15 lakh

The assessing officer stated in January 1969 that clarification regarding taxability of the item was obtained from the Commissioner of Taxes only in May 1968 and that he had no instruction to re-open the past cases. It is indeed very serious, sir.

Then another important aspect is the Remission of revenue. In December 1968, Government sanctioned remission of sales- tax of Rs 1 44 lakhs due from an assessee for the period from March 1958 to December 1967 on the condition that the assessee would pay sales tax due for 1968 and onwards regularly. The assessing officer earlier reported (October 1967) the case to the Bakijai Officer for recovery of the dues as arrears of land revenue and his report was awaited at the time remission was sanctioned by the Government Reaions for remission have not been intimated. Sir, no explanation has so far been given as to whom this remission has been given and to whom this remission was granted. I do not know who is responsible for this but whenever a member of the public goes through this report he will think the Finance Minister has got some indirect hand on this issue and some party has been shown undue favour. These clarifications ought to have been called for by the Department concerned

Now, Sir, there is an arrear of land revenue of Rs. 454.39 lakhs still remaining unrealised. Again, Sir, on the 31st of March

1962 there were 11 companies in the State but out of these, 5 companies have not submitted any account and the reason for this non-submisssion also was not given to the audit.

Sir, here at page 57, you will find there is an Idle outlay of Rs. 53·38 lakhs for Nagaribhua Thermal Plant under Assam State Electricity Board. The Estimates Committee in their report recommended to take action against the erection contractor. But so far no action has been taken against him. Again, there is another idle or unserviceable assets of Rs. 18·22 lakhs from 1962. Then, under the head Loss of stores, there were shortages of diesel and lubricating oil in 4 units alone amounting to Rs. 96,126 In Sundry Debtors, Rs. 37·13 lakhs were outstanding. Under Misappropriation of revenue, Rs. 2·28 lakhs was awaiting final decision for write off/recovery pending departmental action/ investigation. Government have not taken any energatic action for these. Then, Sir, what about Assam Industrial Development Corporation Limited ? They have given a big amount to develop industries in the State. Since its inception no project has been submitted by the Corporation. They have only the interest on the deposits as main source of income. I would like to draw the attention of the Chief Minister why this sort of Company was registered when there was no need for the company to raise the entire capital Sir, in course of Audit of the Government Companies. the following common defects were noticed :—

(a) Assets Registers were not maintained properly.

(b) Physical verification was not carried out properly.

(c) Service Regulations had not been framed.

(d) There was no proper system of costing or internal audit.

Similarly, it can be shown in Assam Spun Silk Mills Ltd., and Assam Cement Corporation, there was heavy loss. Government should consider properly about functioning of such kind of companies before investment.

Sir, the economic condition presented by the Finance Minister with a deficit of Rs. 14,81·14 lakhs is most depressing and vague. The national income of India at 1960-61 price rose by 2·2 per cent in 1968-69 to Rs. 16,243 crores as against an increase of 9·7 per cent in 1967-68. The restricted rise of 2·2 per cent in 1968-69 is attributed to the fall in agricultural percent output by one in the year. He shows that the real national income in 1969-70 is estimated to have registered an increase of about 5 percent. Again by taking the per capita income at 1960-61 prices, he shows that the per capita income was Rs. 321·4 in 1968-69 as against Rs. 322·5 in the previous year. It is not understood how he collected these figures. Again, Sir, the Finance Minister has shown the State income at constant (1948-49 prices) rose from Rs. 419·6 crores in 1968-69 to Rs. 425·5 crores in 1969-70 showing an increase of 1·9 per cent. This is absolutely misleading. He has shown again that per capita income in the State at constant (1948-49 prices) fell from Rs. 28·79 during 1968-69 to Rs. 285·4 during 1969-70 showing a decline of 0·3 per cent. The Finance Minister has also quoted some figures in respect of rising trend of prices. He shows that the wholesale price index has registered an increase of 6·2 per cent over that of the previous year

Sir, the whole state economy remains stagnant and no effort has been made to reorient the same. In the industrial sector we are remaining where we were 22 years ago. The centre always give such false promises and vague hopes. They want to make it a colony of exploitation. That is why yesterday, one of the hon. Members has pointed out that Sheikh Mujibur Rehman has given a lesson that people should not be neglected. Though resources are abundant no attempt has been made either by the Government of India or by the State Government to exploit it fully. The investment under the public sector made by the Govt of India is the lowest in Assam. During the last 19 years of

planning tangible has been done by the Govt. of India in the industrial sector except one toy Oil Refinery and few other public and private sector industries which can never cater the need of the people of our State, nor could open full employment avenues for the educated unemployed youths. There is a proposal to start a Petro-chemical Complex. Actually, it will be only for Rs. 94 crores. Therefore, the Govt. of India is trying to hoodwing the people of Assam. Sir, Prime Minister Indira Gandhi was pleased to announce in 1969 about the package deal of industrial development of Assam, but no effort has so far been made. If the industrial development of the State is not taken up in the right earnest future economy of the State would be doomed and more so it will not be able to cater the need of the people and also solve the unemployment problem of the State To my mind Rs. 150 crores which has been allotted by the Government of India to start a few industries is just like a drop of water in the desert. Our Government has said that we have about 7 lakhs unemployed people, but according to my assessment we have about 13 lakhs of unemployed youths. To give them employment is a tremendous task To fill up the gap, it will be possible on our part to solve the problem. Moreover, the industrial development of the State does not appear to bear any purpose when the control of such projects are in the hands of outsiders. Unless Govt. take positive steps in these directions, the future economy of the State would be doomed. There are exploiters who are here only to exploit our natural resources as well as State economy in the name of Industrial Development should be checked forthwith if necessary by adopting a peace of legislation In the matter of employment also there should be strong and determined policy to be followed by the Govt. so that local people can be employed. Though the Govt. speaks about agriculture based industries to be set up here in Assam to open employment avenues for the local people, it is still in the air. I do not know whether any scheme

has been prepared at all to implement the same. It is also high time that Govt. take proper steps to reorient the curricular in the educational institutions and universities so as to train the local youths to man the agro based industries and such other industries when established. Sir, though bank has been nationalised the credit facilities are being enjoyed by the big capitalist and not by actually needy people, who wants to undertake industrial or agricultural projects. This system is to be simplified and people are to be educated for utilising or availing such facilities to the fullest extent possible. The bank has been nationalised, but there is restriction. If the Govt is sincere to have the industrial projects in our village sectors, a liberal system is to be adopted. But so far nothing has been done, or suggested to mop up surplus income available in the State specially in the rural sector. There is no institution which can help promoting savings and channelising investment. Such facilities should immediately be extended to the rural sector. Corolary to these, the development of road, railways, waterways and airways are highly essential. But no serious and honest effort has so far been made by the Govt. in this direction which has become an impediment in the industrial growth. But our Finance is completely silent about these. Though the Finance Minister has cleverly shown the resources or capital receipt or ways and means, it has amply proved that all the amount shown are nothing but loan from the Govt. of India and from the Reserve Bank which is quite impossible on the part of our Govt. to repay within a reasonable time. Sir, the State resources which has been suggested by him to make up the deficit is nothing but self dececption as the cost of establishment of revenue earning department is much more than the revenue receipt.

As for instance, Forest, Revenue etc. Sir I do not like to go into the detail of it as the time is very short. In respect of forest revenue the expenditure is very high on the establishment

side than the receipt side. Moreover, a horrible state of affairs is that the cost of administration is much more than the cost of implementation. Finance Ministry cleverly did not bring any taxation measures only to show that his budget is a so called socialstic budget I appreciate his cleavernss in putting forward this budget as a medica for vote catching device in the coming election of 1972, But on the other hand the people of Assam are over burden with taxation not only upto the neck but upto the head leaving no room for further taxation. The total tax revenue of the State during 1950-51 was 6.40 crores. The Finance Minister very seriously should take note of this fact that rate of taxation here is the highest in India. In 1967-68 it rose to 38.23 crores and 1968-69 to 48.35 crores and 1969-70 to 58.25 crores. Similarly per capita taxes rose from Rs.7 in 1950-51 to Rs.27 in 1967-68, then Rs.37 in 1968-69 and Rs 42 in 1969-70, and increase of taxation is 700 percent but on the other hand state national income practically remained constant, in correspondent with constant rising of prices and thereby constant rising of cost of living index in the state.

The above facts will amply prove that the statement of the Finance Minister that there is increase in food grains production is far from the truth. Though they have taken a plea of making expenditure for flood control measures even spending nearly Rs.8 crores in excess in the last year without even obtaining sanction from this House, they could not protect the people and their cultivable lands and crops from flood and erosion. The wild elephant like the Brahmaputra Commission in another source of wastage of public fuud without any concrete work. The beautiful schemes mentioned in the Budget speech for controlling the Brahmaputra and its tributaries is still in the air. Nobody knows what will be the fate of these schemes. We do not know that kind of financial assistance will come from Govt. of India.

Land reform policies are also only in paper. No problem of landless cultivators could be solved till to-day. This problem still remain as problem as before. Unless effective steps are not taken to help the cultivators and landless peasants by reorienting the system of cultivation and land distribution and also helping them with modern amenities, no problem of the people of the State who are mainly depending on agriculture can be solved.

Sir, a few suggestions I will offer before I conclude my speech. In my humble way I think I should offer some suggestions before the Govt. and it is upto to them whether to accept them or ont. To strangthen the financial condition of the State Govt. should strictly take up the following measores :—

(1) Strict economy is to be maintained in administration, mainly in the upper level

(2) To maintain the national policy of pay structure nothing is considered yet. I hope the proposed Pay Commission will go into it and the Govt. will submit necessary material before the Pay Commission.

(3) Budgetary system are to reoriented as per recommendation made by the public accounts committee.

(4) To strengthen the tax collection mashinery to collect the arrear taxes the assessment policy is to be reoriented

(5) Excess expenditure is to be avoided forthwith.

(6) More attention be given in productive schemes. Here Sir, we do not know where do we stand. Whether the schemes in undertaken have been properly implemented or not we do not know about this As per our information these schemes could not give any benefit to the people and therefore these schemes should be abolished.

(7) The outsider police forces where we are to spend nerely Rs. 418 lakhs annually be sent back. In place of that our own battalion be raised. I particularly draw the attention of the Govt.

in this regard. we have said on many occasions that if instead of keeping these people here if we raise another battalion then at least some people educated or half educated could be employed.

(8) By considering the backwardness of State sales tax on tea, jute, oil and other excise duties on exported product enjoyed so long by Govt. of India and other States be brought to the State list by amending the Constitution to augment the State Ex. chequer. There should be reorganisation of the entire administrative set-up to cope with the present need of the day. The Administrative Reforms Committee was there but we do not know what is the fate of that Commission. we are still following the old system which is useless in the context of the present day situation.

Mr. Speaker—Mr. Barua please do not make any comments as the time is very short. Only put forward your suggestions.

Shri Dulal Chandra Barua—(9) We should not depend on the I.A.S. officers as experts. There should be trained personnel in different fields. There should also be an industrial cadre to man in the different industrial projects for successful implementation of the projects. If necessary A. C. S. officers may be trained and a special cadre should be created to take up this kind of works.

(10) In the lower level every person or employee are to be trained up in differnt subjects i.e. Sectt. practice, filing, docketing cost accountancy. business administration etc. to do away with the old cystem of administration as is done in U. K. This is a very pertinent point and it should be accepted. We are still maintaining the old pattern.

(11) There should be reorganisation in the D. C's office. In the D. C.'s office the works are to be allotted on plan and non-plan basis.

(12) The Govt. will earn more revenue if they scrap the prohibition forthwith. It is doing more harm than good to the people.

By considering all these points I submit that Govt: should take care on the lines I have suggested. Our hon. Finance Minister is good in writing things in the papers but unless the Govt. follow and implement these, I am afraid our country will also follow the example of East Pakistan. With these Sir, I conclude.

Shri Bijoy Chandra Bhagabati—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কিছুমান বছৰৰ আগতে বৃটিছ পাৰ্লিয়ামেণ্টত পৃথিৱী বিখ্যাত পাৰ্লিয়ামেণ্টেৰিয়ান ফক্সে এদিন চিঞঁৰি উঠিছিল—"How much the great, How much the best". তেখেতে এই কথা চিঞঁৰিছিল—সেই সময়ত ফ্ৰান্স আৰু পেৰিচত হোৱা আন্দোলনলৈ আঙুলিয়াই। সেই সুৰতে মই ক'ব খোজো যে আজি পূব বঙ্গত যি ঘটনা ঘটিছে, সেই ঘটনা ইতিহাসত এটা মহৎ আৰু শ্ৰেষ্ঠ ঘটনা। এই ঘটনাই মানুহৰ আত্মাত গভীৰ ভাৱে আলোড়ণৰ সৃষ্টি কৰিছে। সাধাৰণতে পূব বঙ্গৰ ঘটনাৱলী তেওঁলোকৰ দেশৰ আভ্যন্তৰীণ কথা আৰু সেই বিষয়ে অন্য দেশে একো মতামত দিবলগীয়া নাই। কিন্তু অকল পূৰ্ববঙ্গতে নহয়, পাকিস্তানৰ সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজে তেওঁলোকৰ দেশৰ নিৰ্বাচনৰ জৰিয়তে আৱামী লীগ আৰু আৱামী লীগৰ নেতা শ্বেখ মুজিবুৰ ৰহমানক পাকিস্তানৰ শাসনভাৰ চলাবলৈ, বিপুল সংখ্যাগৰিষ্ঠতাৰে নিৰ্বাচিত কৰিছিল। অকল পূব বঙ্গতে নহয় সমগ্ৰ পাকিস্তানতে গৱৰ্ণমেণ্ট গঠন কৰি শাসন চলাবৰ কাৰণে তাৰ ৰাইজৰ ভোটেৰে নিৰ্বাচিত আৱামী লীগৰ প্ৰতিনিধি সকলে অধিকাৰ পাইছিল। কিন্তু পাকিস্তানৰ ৰাইজৰ সেই ৰায় সম্পৰ্কে পাকিস্তানৰ President য়াহায়া খানে কোনো কানেই নিদিলে। তেনে এটা অৱস্থাত যিবিলাক ঘটনা ঘটিছে সেইবিলাক আজি সেই দেশৰ আভ্যন্তৰীণ ঘটনা হৈ থকা নাই। জনসাধাৰণৰ ইচ্ছা আৰু সাৰ্ব্বভৌমত্ব অস্বীকাৰ কৰি যদি কোনোবাই কোনো দেশত কাম কৰে, অৱশ্যে তেতিয়া সি সেই দেশৰ আভ্যন্তৰীণ কথা হৈ নাথাকে।

(এটি স্বৰ : আজি বাজেট বিতৰ্ক আছিল।)

আপোনালোক সকলোৱে জানে যে, বাজেট আলোচনাত সকলো কথাই আলোচনা হ'ব পাৰে। বৃটেইনত এটা কথা আছে যে House

of Commons-এ "পুৰুষক তিৰোতালৈ ৰূপান্তৰ কৰাৰ বাহিৰে আৰু তিৰোতাক পুৰুষলৈ ৰূপান্তৰ কৰাৰ বাহিৰে সকলো কথাই আলোচনা হ'ব পাৰে।"

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ইয়াকে কৈছিলো যে, পূৰ্ব্ববঙ্গৰ কথাবিলাক আজি আমি পাকিস্তানৰ আভ্যন্তৰীণ কথা বুলি লব নোৱাৰো। পূব বঙ্গৰ ঘটনাৱলী এটা আন্তৰ্জাতিক কথা হিচাবে আমি লব লাগিব। মানুহৰ ওপৰত নিৰ্ম্মম, নিষ্পেষণ চলিছে সেই হিচাবে মানবীয় কথা বুলি লব লাগিব আৰু বিশ্বৰ জনমত সেই বিষয়ে উদাসীন হৈ থাকিব নোৱাৰে। মই আশাকৰো পৃথিৱীৰ জনমতে,—পূৰ্ব্ববঙ্গত যি অত্যাচাৰ চলিছে—নিৰীহ, নিৰস্ত্ৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত—পাকিস্তানৰ সামৰিক বাহিনীয়ে যি অত্যাচাৰ চলাইছে—সেই অত্যাচাৰ অন্ত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিব। নিৰস্ত্ৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত সশস্ত্ৰ সৈন্য-বাহিনীৰ এনে অত্যাচাৰ মানৱতাৰ বিৰুদ্ধে ই এটা অমাৰ্জনীয় অপৰাধ। বিশ্ব দৰবাৰত পাকিস্তান তাৰ কাৰণে নিশ্চয় জবাব-হব লাগিব। যোৱকা'লি এইবিষয়ে সদনত আলোচনা হৈছে, সদনে প্ৰস্তাৱ লৈছে। ই যে পৃথিৱীৰ ভিতৰত আজি এটা ডাঙৰ ঘটনা তাক আমি স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। এই ঘটনাৰ প্ৰতি আমি উদাসীন হৈ থাকিব নোৱাৰো। বিশেষকৈ কোনো ওচৰ-চুবুৰীয়া ৰাজ্যই বা দেশে উদাসীন হৈ থাকিব নোৱাৰে। এই ঘটনাৰ প্ৰতি আমি বিশেষ দৃষ্টি দিব লাগিব। আমাৰ ফালৰ পৰা পৃথিৱীৰ জনমতক সজাগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটি কথাৰ প্ৰতি মই আমাৰ সদনৰ আৰু চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো। এতিয়া অলপতে লোকসভাৰ নিৰ্বাচন হৈ গ'ল। এই নিৰ্বাচনত আমাৰ দলে বিপুল সমৰ্থন লাভ কৰিছে। কিন্তু মই মাত্ৰ এটা দলৰ কৃতকাৰ্য্যতাৰ ফালৰ পৰাই এই প্ৰশ্নটো বিবেচনা কৰিব খোজা নাই। এইবাৰ নিৰ্বাচনত কোনো ব্যক্তি বা কোনোবা দলৰ জয়ৰ কথাটোৱেঁই একমাত্ৰ কথা নহয়। এই নিৰ্বাচনৰ ৰায় হৈছে যে ভাৰতবৰ্ষৰ জনসাধাৰণে বিচাৰিছে যে ভাৰতবৰ্ষত এটা সাংগঠনিক, সাংবিধানিক আৰু নিয়মতান্ত্ৰিক বিপ্লৱৰ সূচনা হওঁক। তেওঁ-লোকে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত, সামাজিক ক্ষেত্ৰত বৈপ্লৱিক পৰিবৰ্তন বিচাৰিছে।

এই নিৰ্বাচনৰ তাৎপৰ্য্য এইয়ে। এইবাৰৰ নিৰ্বাচন প্ৰসঙ্গত মোৰ অনুভৱ হৈছে যে ৰাজনৈতিক পৰিক্ৰমাত আমি ৰাজনৈতিক কৰ্মীসকল পিছপৰি আছো—ৰাইজ আগবাঢ়ি গৈছে। ৰাইজে বৈপ্লৱিক পৰিবৰ্তন বিচাৰিছে আমাৰ জনসাধাৰণেও বিশেষ এটা বৈপ্লৱিক পৰিবৰ্তনৰ কাৰণে ৰায় দিছে। গতিকে সেই কথা উপলব্ধি কৰি আমাৰ দলৰ যিসকলৰ ওপৰত দায়িত্ব ন্যস্ত হৈছে, তেওঁলোকে কাম কৰিব লাগিব। মই আশা কৰিছো ৰাজ্য চৰকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই পৰিস্থিতিত নতুনকৈ সকলো কথা বিবেচনা কৰিব। মই আশা ৰাখো ৰাজ্য চৰকাৰে বৰ্তমানৰ অৱস্থালৈ চাই পৰিকল্পনাৰ কথাবিলাক আকৌ নতুনকৈ চিন্তা কৰিব। পৰিকল্পনাৰ ক্ষেত্ৰটো বৈপ্লৱিক পৰিবৰ্তন আনিব লাগিব। মই বিশ্বাস কৰো যে, এতিয়া আমি যি ধৰণে কাম কৰি আছো তাত নতুন গতি আৰু ভাৱ সঞ্চাৰ কৰিব লাগিব। ক্ষিপ্ৰ গতিৰে জনসাধাৰণৰ কামত আহিব পৰাকৈ পৰিকল্পনাৰ পৰিবৰ্তন কৰিব লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো সহজ কাম নহয়। মই জানো যে, বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বহুতো অসুবিধা আছে। প্ৰথম কথা হৈছে, তেখেতৰ হাতত যিমান সম্বল আছে তাক লৈহে তেখেতে বাজেট প্ৰণয়ন কৰিব পাৰে। তেখেতৰ সম্বল নাথাকিলে, সমৰ্থ নাথাকিলে আমি যিমান বিচাৰো তেখেতে সিমান দিব নোৱাৰে। আমি জানো যে ইংৰাজ চৰকাৰ যোৱাৰ সময়ত আমাৰ ৰাজহ আছিল মাত্ৰ ৩ কোটি টকা। সেই অৱস্থাৰ পৰা আমি আজিৰ এই অৱস্থালৈ আহিছো। আজি আমাৰ অৱস্থাত প্ৰয়োজন পূৰণ কৰিব পৰাকৈ যথেষ্ট আৰ্থিক ব্যৱস্থা লব পাৰিব লাগিব। এইখিনিতে মই কব খোজো যে, আমাৰ ৰাজ্যৰ আৰ্থিক পৰিস্থিতি বুজিবলৈ অসম চৰকাৰে বাজেট দাঙি ধৰাৰ লগে লগে এটা আৰ্থিক সমীক্ষা দাঙি ধৰা ভাল। অকল বাজেটত গোটেই পৰিস্থিতি ভালকৈ বুজিব নোৱাৰি। আমি সাধাৰণ সদস্য সকলৰ বহুতে বুজিব নোৱাৰো। সাধাৰণ ৰাইজে বুজিবলৈ টান পোৱাটো স্বাভাৱিক।

Mr. Speaker—Order, order. The House stands adjourned till 2 P. M. Mr. Bhagawati will continue.

ADJOURNMENT

The House then adjourned for lunch till 2. P. M.

Shri Bijoi Chandra Bhagawati—माननीय অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছিলোঁ যে বাজেটৰ সময়ত প্ৰতি বছৰে ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক সমীক্ষা সম্পৰ্কে এখন পুস্তিকা উলিয়ালে ভাল হয়। যোৱাবাৰ মই এই অনুৰোধ কৰিছিলোঁ আৰু এইবাৰো তাকেই দোহাৰিছো এই কাৰণেই যে আমাৰ ৰাজ্যখনৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থনৈতিক ছবি এখন আমাৰ আগত, সদনৰ সদস্যসকলৰ আগত আৰু বাইজৰ আগত দাঙি ধৰিলে ভাল হয়।

মই এতিয়া জনাব বিচাৰিছোঁ যি হিচাপ পাইছো তাৰ পৰা যে এই ১৯৭০-৭১ চনত ভাৰতবৰ্ষৰ জাতীয় উপাৰ্জন শতকৰা ৫.৫ বাঢ়িছে আৰু তাৰ আগৰ বছৰো সেই হিচাবেই বাঢ়িছে। কিন্তু জনসংখ্যা সৰ্ব-ভাৰতীয় হিচাবত শতকৰা ২.২ বাঢ়িছে। জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ হাৰ হিচাপত ললে উপাৰ্জন বৃদ্ধিৰ হাৰ শতকৰা তিনি ভাগতকৈ বেছি নহ'ব। কিন্তু অসমৰ জনসংখ্যাৰ অনুপাত হিচাপে বেচি বাঢ়িছে। আগৰ পিয়ল মতেও শতকৰা তিনি ভাগতকৈও বেছি বাঢ়িছে। সৰ্বভাৰতীয় বৃদ্ধিৰ হাৰতকৈ অসমৰ জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ হাৰ বেছি। সেই কাৰণে অসমৰ জনমূৰি আয় সৰ্বভাৰতীয় উপাৰ্জনৰ সমান হ'লেও কম পৰি যাব। সৰ্বভাৰতীয় উপাৰ্জনৰ সমান হৈছে নে নাই সেই সম্পৰ্কে দুই এটা হিচাপ দেখিছো। কিন্তু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এটা তুলনামূলক হিচাপৰ যোগেদি আমাৰ আগত অসমৰ আৰ্থিক অৱস্থা দাঙি নধৰিলে বিভিন্ন ভাৱে দিয়া সংখ্যাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সিদ্ধান্ত কৰিলে আমি তল পৰাৰ ভয় আছে। সেইকাৰণে আমাৰ ৰাজ্যত আচলতে কি হিচাবে উপাৰ্জন বাঢ়িছে, অসম চৰকাৰে সেই সম্পৰ্কে বিজ্ঞানসন্মত ভাৱে পৰীক্ষা কৰি হিচাপ দিয়া উচিত।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ প্ৰশ্ন হৈছে যে কেনেকৈ আমাৰ দেশৰ উপাৰ্জন বঢ়াব পাৰোঁ। দেশৰ উপাৰ্জন বঢ়াবলৈ প্ৰধানতঃ দুটা কথাৰ ওপৰত জোৰ দিব লাগিব। এটা হৈছে কৃষি আৰু আনটো হৈছে শিল্প। কৃষি আৰু শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত উপাৰ্জন যি হিচাবে বাঢ়িছে বা বাঢ়ে সেই হিচাবত দেশখন উন্নত হৈছে বা হব ঐশ্চাৰ্য্যশালী হব সেই

বিষয়ে সন্দেহ নাই। কিন্তু মই অলপ দুখেৰে সৈতে লক্ষ্য কৰিছো যে অসমত কৃষি সম্পদ বঢ়াৰ লক্ষণ দেখা যোৱা নাই। "Agro Economic Research" North-East India-ৰ Economic Research Centre-ৰ পৰা Dr. P. Goswami-য়ে এইখন চোভেনিয়াৰ ১৯৬০-৭০ চনৰ কাৰণে উলিয়াইছে আৰু তাত লিখিছে যে—

A Decade of Agro-Economic Research in North East India published by the Agro-Economic Centres for N.E. India, Jorhat.

P.I(14)

"92% of the population of Assam and even more than that in the other States and territories in North East India, live in the rural areas and most of them depend upon agriculture. Even a majority of the indigenous people who are employed in urban areas have direct contact with their rural homes. But the annual growth rate of agricultural production in Assam during the period 1952-53 to 1964-65 was estimated at 1.25 per cent against 5.56 per cent in Punjab, 5.12 per cent in Gujarat, 4.91 per cent in Madras. Assam's agricultural growth rate is the lowest in India. This 1.25 per cent growth rate has been achieved by expansion of cultivable land by 1·32 per cent per annum. Thus the annual growth rate of productivity has shown a decline of-0.07 per annum is Assam."

এই হিচাবটোৰ পৰা মোৰ অলপ উদ্বেগবোধ হৈছে। হয়তোবা আচলতে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ কামবিলাক যেনেভাবে হোৱাটো আমি ইচ্ছা কৰো তেনেভাবে আমি কৰিব পৰা নাই। কিয় এনেকুৱা এটা হব পাৰিছে? আমি আশাকৰো আমাৰ চৰকাৰে এই বিষয়ে বিশেষকৈ চাব।

কাৰণ কৃষিৰ উন্নতিৰ ওপৰতহে প্ৰকৃতপক্ষে আমাৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে। অৱশ্যে আমাৰ এটা অসুবিধা আছে—সেইটো হৈছে বান-পানীৰ অসুবিধা। বানপানীৰ কাৰণে আমাৰ খেতি নষ্ট হয়। কিন্তু বানপানীত খেতি নষ্ট হোৱাটো আৰু বিঘাই প্ৰতি উৎপন্ন হোৱাটো সম্পূৰ্ণ বেলেগ কথা। বানপানীয়ে যি ক্ষতি কৰে, সেইটো সুকীয়াকৈ বিচাৰ কৰিবলগীয়া প্ৰশ্ন। কিন্তু বানপানীয়ে অনিষ্ট নকৰা অৱস্থাত, সাধাৰণ-ভাৱে সাধাৰণ মাটিত বিঘাই প্ৰতি উৎপন্নৰ হাৰ কিমান বাঢ়িছে, সেইটোহে বিশেষকৈ চাবলগীয়া কথা। কিয়নো, বিঘাই প্ৰতি উৎপন্নৰ হাৰ বঢ়াৰ ওপৰতে খেতিয়কৰ আৰ্থিক মানৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত মই আৰু এটা কথা দাঙি ধৰিব খোজো। অসমত নিজৰ মাটিত খেতি কৰা মানুহৰ সংখ্যা একেবাৰে কম নহয় যদিও আমাৰ আচলতে কৰ্ষণ কৰা মাটিৰ গোটবিলাকৰ পৰিমাণ বৰ কম। এই কাৰণে আমাৰ খেতিয়ক সকলে আধুনিক প্ৰণালীত খেতি কৰাৰ সুযোগ লব পৰা নাই। এই প্ৰসঙ্গত তেখেতসকলে তেখেতসকলৰ Report-ত উল্লেখ কৰা কেইটামান কথা মই অলপ পঢ়ি দিব খুজিছোঁ।

"The Agricultural Labour Enquiry has shown that in Assam 62 per cent of the total number of holdings covering 32 per cent of the total area were below 5 acres; although the average size of holding in 5.3 acres in the State. The study has further revealed that 59 per cent of the total number of holdings covering an area of about 74 per cent belonged to agricultural land owners' families whereas 24 per cent of the holdings covering 19 per cent of the area were held by tenant farmers."

"The National Sample Survey also indicates the magnitude of the problems of small sized farms in N.E. India. A sizeable group of operational holdings constituting 40 per cent are below 2.50 acres, and the operational holdings between 2 50 to 4.99 acres constitute about 34 per cent. That means three-fourths of the total operational holdings are below 5 acres, These 74 per cent of the operational hodings account for 54 per cent of the total area operated."

ইয়াৰ পৰা দেখা গৈছে যে আমাৰ ৰাজ্যৰ খেতিকৰা মাটিৰ গোট-বিলাক হ'ল সৰু সৰু। আমাৰ সাধাৰণ অভিজ্ঞতাৰ পৰাই জানো যে একোজন মানুহৰ মাটি হয়তো ৪।৫ বিঘা মানকৈ ৫।৬ মাইলৰ দূৰে দূৰে থাকে। একেলগে নাই। কাজেই একেলগে খেতি কৰিব নোৱাৰে। ইমান দূৰত থকা মাটিত একেলগে খেতি কৰাও সম্ভৱপৰ নহয়। অৰ্থ-নৈতিক ফালৰ পৰাও সেইটো লাভজনক নহ'ব। আকৌ এনে অৱস্থাত বৈজ্ঞানিক প্ৰণালীও খটুৱাব নোৱাৰি। মই ভাবো তাৰ কাৰণেই বৈজ্ঞানিক প্ৰণালী প্ৰয়োগ কৰি অধিক শস্য উৎপাদনত ব্যাঘাট জন্মিছে। গতিকে এখন আইন প্ৰণয়ন কৰি হ'লেও জনমতৰ ভিত্তিত এই মাটি বিলাকত একেলগে খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সমবায় পদ্ধতিত খেতি কৰিবলৈ হ'লে জনমত গঢ়ি তুলিব লাগিব। দৰকাৰ হ'লে মাটি অদল-বদল কৰিব লাগিব। কেৱল আইনৰ দ্বাৰা চৰকাৰে এইটো কৰিব নোৱাৰে—যদিহে জনমত গঢ়ি তোলা নহয়। এই প্ৰসঙ্গতে এটা কথা কব লাগিব যে আমাৰ খেতিৰ উদ্দেশ্য হৈছে কেনেকৈ আমাৰ খাদ্যাভাৱ দূৰ কৰিব পৰা যায়। আমাৰ সাধাৰণতে খাদ্য বুলিলে ভাত আৰু আটাকে ধৰা হয়। কিন্তু মাছ-মাংস-গাখীৰ ইত্যাদি অধিক পৰিমাণে প্ৰোটিন থকা বস্তুকো খাদ্যবস্তুৰ ভিতৰুৱা কৰি লব লাগে। যদি সঁচাকৈ আমাৰ দেশৰ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক স্বাস্থ্যবান, বুদ্ধিমান আৰু শক্তিমান কৰি তুলিব খোজো তেনেহ'লে প্ৰটিনযুক্ত আহাৰৰ বাবে আমি নিশ্চয় মন কৰিব লাগিব। কেৱল অন্নৰ চিন্তাই এই ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট নহয়। কিন্তু দেখা গৈছে আমাৰ চৰকাৰে খাদ্যপ্ৰাণ বস্তু উৎপাদনত জোৰ দিয়া নাই। অসমত গাখীৰ, মাছ যিমান দুষ্প্ৰাপ্য আৰু দুৰ্মূল্য ভাৰতৰ অন্য ঠাইত তেনে নহয়। এনে অৱস্থাৰ কথা ভাবি দুখ লাগে। গতিকে মই বওঁ যাতে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই বিষয়ে বিবেচনা কৰি চায়। কেৱল মোৰ বক্তৃতাৰ ই এটা গতানুগতিক কথা বুলি ভাবি আওকান নকৰে যেন।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মহাত্মা গান্ধীয়ে মাত্ৰ তিনিটা কথাৰ ওপৰতেই বেছিকৈ জোৰ দিছিল। যদিও তেখেত বাহিৰৰ পৰা দেখাত পুৰণি ধৰণে জীৱন-ধাৰণ কৰা মানুহ আছিল কিন্তু তেখেতে আধুনিক যুগৰ জীৱন-ধাৰণ প্ৰণালীৰ মূল কথাকিটা সম্পৰ্কে তেতিয়াই জোৰ দিছিল। গান্ধীজীয়ে

জোৰ দিয়া তিনিটা কথা হৈছে, পাইখানা, খাদ্যবস্তু আৰু চৌকা। উক্ত কথা তিনিটাৰ ওপৰত ঠিকমতে উপলব্ধি কৰি যদিহে গাওঁবিলাকত কাম কৰা হয় তেনেহ'লে গাওঁৰ জীৱন-ধাৰণৰ মান উন্নত হ'ব। খাদ্যবস্তুৰ ভিতৰত তেখেতে অধিক প্ৰোটিনযুক্ত চয়াবীনৰ ওপৰত বেচি জোৰ দিছিল। গান্ধীজীৰ শিষ্যা মীৰাবেনে Spirit Pilgrimage নামৰ তেখেতৰ মূল্যবান কিতাপখনত লিখিছে যে গান্ধীজীয়ে তেওঁৰ আশ্ৰমত চয়াৱীন খোৱাৰ নিয়ম কৰিছিল। জুতি লগাই ৰন্ধাৰ ওপৰত জোৰ দিয়াটো গান্ধীজীয়ে ভাল নেপাইছিল। সেইকাৰণে, 'চয়াবীন'ৰ প্ৰাণশক্তি নষ্ট নোহোৱাকৈ পিহি গুৰি কৰি খাবলৈ দিছিল। এনেকৈ চয়াবীন খোৱা টান আছিল। কাৰো কাৰো পেটৰ বেমাৰো হৈছিল। গান্ধীজীয়ে তথাপিও চয়াবীন খাবলৈ জোৰ দিছিল। খাদ্য-শষ্যৰ ভিতৰত চয়াবীনত 'প্ৰোটিন' বেছি বুলি ডাক্তৰসকলে মত দিছে। গতিকে কৃষি বিভাগক চৰকাৰে জোৰ দিয়া উচিত, অধিক পোটিনযুক্ত খাদ্য-শস্য উৎপাদনৰ আঁচনি লবলৈ।

ঘৰ সজা আদি কামতো ভাল পৰিকল্পিত আঁচনি লব লাগে। পাইখানাই সেই পৰিকল্পনাত প্ৰধান ঠাই পাব লাগে। গাওঁৰ কথাই নাই নগৰবিলাকতো ঘৰসজা কোনো ভাল পদ্ধতি নাই। বোম্বাই চহৰতো প্ৰায় দহ লাখ মানুহ ৰাস্তাৰ ওপৰতে থাকে। ৰাস্তাতে শুই থকা মানুহ আৰু তেনেকৈ তিনিপুৰুষ কটোৱা মানুহো কলিকতাত আছে। আজি আমাৰ দেশত ঘৰ সজা আৰু পাইখানা সজাৰ আঁচনি হাতত লৈ বেগাই কাম কৰাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত বানপানীৰ কথালৈ আহিছোঁ। আমাৰ ৰাজ্যৰ খেতিয়ক সকলক বেংক স্বৰূপ ভৰালবিলাক বানপানীত নষ্ট হৈ যায়। সেই বেংক-স্বৰূপ ভৰালবিলাক ভালকৈ সজোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সাধাৰণ ভাবে বানপানী আহিলেই ভড়াল নষ্ট হৈ হৈ যোৱাটো বৰ দুৰ্ভাগ্যৰ কথা। অন্ততঃ সাধাৰণ বানপানীত নষ্ট নোহোৱাকৈ অসমত ভড়াল ঘৰ বিলাক সজাবলৈ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে যে নদ-নদী নিয়ন্ত্ৰণৰ সমস্যা। ব্ৰহ্মপুত্ৰ, বৰাক আদি নদীৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ ওপৰত অসমৰ

অৰ্থনৈতিক উন্নতি বহুত পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰিছে। বানপানী আৰু গড়াখহনীয়াৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা আমাৰ ৰাইজক আমি ৰক্ষা কৰিব লাগিব। বানপানীৰ দিনত সচৰাচৰতে আমি দেখো যে ৰাইজে নিজৰ ঘৰ-দুৱাৰ এৰি অন্য ঠাইলৈ যাব লগা হয়। বহুত মথাউৰিত থাকিব লগা হয়। মথাউৰিত থাকিবলগীয়া অৱস্থা হোৱাটো সঁচাকৈয়ে বৰ দুখৰ কথা। গতিকে মই নিবেদন কৰো যাতে ভাৰত আৰু অসম চৰকাৰে এইবিলাক কথালৈ নজৰ দিয়ে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইবিলাক কথালৈ বিশেষভাৱে মন দিব লাগে। এই কথাবিলাক আমাৰ চৰকাৰৰ বিত্তীয় সমস্যাৰ বাহিৰত বুলি মই নাভাবোঁ। আমাৰ যি পুঁজি আছে, ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা আমি পুঁজি পাব পাৰো, সেই সকলো ভাল ভাবে কামত লগালে ৫।৬ বছৰৰ ভিতৰতে আমি বহুখিনি আগুৱাই যাব পাৰিম। মাননীয় সদস্য শ্ৰীবৰুৱা ডাঙৰীয়াই অভিযোগ কৰিছে যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক সহায় কৰা নাই। কিন্তু আচলতে সেইটো কথা নহয়। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক যিমান পাৰে সাহায্য কৰিছে। তাৰ পিছত আকৌ তেওঁলোকে সাহায্য কৰা নাই বুলি ক'লে ঠিক নহ'ব। কাশ্মীৰ, নগালেণ্ডৰ দৰে অসমকো চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ প্ৰায় সমুদায় টকা দিছে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—অন্য প্ৰদেশৰ তুলনাত আমাক কমকৈ দিয়া কথাটো বিশিষ্ট সদস্য গৰাকীয়ে হিচাব কৰিলে গম পাব।

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ ভাগৱতী—মই ইতিহাসলৈ যাব খোজা নাই। কিন্তু বৰ্তমান চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ কাৰণে আৰু প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ ঘোষণা কৰা "পেকেজ ডিল"ৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগবঢ়োৱা সাহায্যৰ সম্পৰ্কে মই সদস্য সকলৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ। তেতিয়া তেখেতসকলে প্ৰকৃত অৱস্থাটো বুজিব পাৰিব।

শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত যিমানবিলাক সা-সুবিধা দিবৰ প্ৰয়োজন সেইবিলাক দিব পাৰিলেহে আমাৰ ৰাজ্য শিল্পক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাব পাৰিব বুলি আশা কৰিব পাৰি। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি কেৱল ঘোষণাৰ ভিতৰতে আবদ্ধ থাকিলেই নহৰ তাক কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিব পাৰিলেহে শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আমি ক্ষিপ্ৰতাৰে আগবাঢ়ি যাব পাৰিম।

আমাৰ যিমানবিলাক পৰিকল্পনা কৰা হৈছে সেই মতে কাম হৈছে

নে নাই সেইটো চাবলৈ প্ৰশাসনৰ উপবিও সদনৰ ফালৰ পৰা এখন কমিটি থাকিব লাগে। কামবিলাক হোৱাত বহু বাধা আহি যায়, কিছুমান অনিবাৰ্য্য কাৰণত আহে আৰু কিছুমান অতিক্ৰম কৰিব পৰা বা এৰিব পৰা বিধৰ। মই আশা কৰো চৰকাৰে চাব যাতে যিবিলাক বাধা আহি পৰে সেইবিলাক কিয় অতিক্ৰম হোৱা নাই আৰু আমি যিবিলাক পৰিকল্পনা লৈছো সেইমতে নিৰ্দিষ্ট সময়ত নিৰ্দিষ্ট কামবিলাক কাৰ্য্যকৰী হৈছেনে আৰু নাই হোৱা যদি তাৰ কাৰণে কোন দায়ী।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ মনেৰে ইয়াৰ কাৰণ বিলাক আমি দুয়োফালৰ পৰা চাব লাগিব—এটা হৈছে প্ৰশাসনৰ ফালৰ পৰা আৰু আনটো হৈছে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত কাম কৰা লোকসকলৰ ফালৰ পৰা। কাম কৰা লোকসকলৰ ভিতৰত পৰিচালক আৰু পৰিচালিতৰ মনঃস্তত্ব কেনেকৈ দূৰ হয় কেনেকৈ তেওঁলোকৰ ভিতৰত আবেগিক ঐক্য সৃষ্টি হ'ব পাৰে, সেইটো বিশেষকৈ চাবলগীয়া জৰুৰী প্ৰশ্ন। শিল্প উদ্যোগৰ এফালেদি পৰিচালক মণ্ডলী আৰু আনফালেদি শ্ৰমিক সকল, শিক্ষানুষ্ঠানতো সেইদৰে কৰ্তৃপক্ষ, শিক্ষক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৱে কেনেকৈ সমান অংশীদাৰৰ ভাৱত নিজৰ নিজৰ কাম নিষ্ঠাৰে কৰিবলৈ অন্তৰৰ পৰা প্ৰেৰণা পাব পাৰে তালৈ চাব লাগিব। এটা মহৎ উদ্দেশ্য সাধনত চৰকাৰ, ৰাইজ, পৰিচালক-শ্ৰমিক, কৰ্তৃপক্ষ-শিক্ষক-শিক্ষাৰ্থী সকলো সমান অংশীদাৰ হ'ব পৰাৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লব লাগে। শিল্পবিলাকত Trade Union বা মজদুৰ সকলক অংশীদাৰ হিচাবে লব লাগিব। নহ'লে কামবিলাক হৈ নুঠে। মজদুৰ সকলৰ মাজত অংশীদাৰ হিচাবে কাম কৰিবলৈ অনুভূতি সৃষ্টি কৰিব পৰা নাই। সেই অনুভূতি সৃষ্টি কৰিবলৈ মজদুৰ সকলে সচাকৈয়ে বুজিব পাৰিব লাগিব যে তেওঁলোকক অংশীদাৰ কৰা হৈছে। সেইদৰে, বিশ্ব বিদ্যালয় বিলাকত Vice Chancellor শিক্ষক আৰু শিক্ষাৰ্থীৰ মনত এটা আবেগিক ঐক্যৰ ভাৱ কেনেকৈ গঢ়ি তুলিব পাৰি তালৈ চাব লাগিব। তেওঁলোকে প্ৰত্যেকে বেলেগ বুলি ভাবিলে কাম হোৱা আশা নাই। সেইকাৰণে চৰকাৰক নিবেদন কৰিব খোজো যেন চৰকাৰে সকলো কথা নতুন দৃষ্টিভংগীৰে চাই কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। অকল ভাৱপ্ৰৱণতামুলক কথাই যথেষ্ট নহয়।

অনুষ্ঠান বিলাকৰ সাংগঠনিক পৰিবৰ্তনবো প্ৰয়োজন হ'ব পাৰে। অকল বিধানসভাৰ ভিতৰতে নহয় তাৰ বাহিৰতো মাননীয় সদস্য সকলৰ লগতো মন্ত্ৰীসকলে বেছি ঘনিষ্ঠভাৱে সকলো আলোচনা কৰাৰ ব্যৱস্থা হ'ব লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষা ক্ষেত্ৰটো মোৰ নতুন আন কথা কবলৈ নাই মাত্ৰ এটা কথা নিবেদন কৰিব খোজো যে আজি আমাৰ কেবা ধৰণৰ স্কুল হৈছে, কিছুমান Aided School আছে আৰু কিছুমান Deficit Grant পোৱা আৰু কিছুমান Ad-Hoc Grant পোৱা স্কুল আছে। কিছুমান M.E., M.V., প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ ক্ষেত্ৰতো বহুত থাপৰ স্কুল হৈছে। এতিয়া এই আটাইবিলাকক এটা সুশৃংখল ব্যৱস্থাৰ ভিতৰত আনিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। এটা কথাৰ কাৰণে মই অসম চৰকাৰক ধন্যবাদ দিও সেইটো হৈছে অসম চৰকাৰে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আটাইতকৈ বেচি খৰচ কৰিছে। গতিকে মই ভাবো প্ৰশাসনিক খেলি মেলিবিলাক গুচাব পাৰিলে শিক্ষা ক্ষেত্ৰত আমি ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে আগ শাৰীলৈ উঠিব পাৰিম। আমি কিছুমান বিষয়ত পিছ পৰি আছো হয় কিন্তু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব পাৰিলে ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য সকলৰ সৈতে সমান স্থান লব পাৰিম।

ব্ৰহ্মপুত্ৰ গৰাখহনীয়া আৰু বানপানী সমস্যাই অসমীয়া বাইজক জুৰুলা কৰি আছে, ব্ৰহ্মপুত্ৰ Flood Control Commision গঠন কৰা হৈছে কিন্তু ইয়াৰ কামবিলাক ভালকৈ কৰিবলৈ হ'লে আৰু বেছি টকা আমাৰ প্ৰয়োজন। মই অলপতে প্ৰধানমন্ত্ৰীক লগ পাইছিলো তেতিয়া তেখেতে নিজে কৈছিল যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ Flood Control কামৰ বাবে আমি অলপ অলপ টকা খৰচ কৰি থাকিলে একো লাভ নাই, একেলগে টকাটো দিব পাৰিলেহে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ কামত আগবাঢ়ি যাব পাৰিব বুলি আশা কৰিব পাৰি। সেই কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে একেলগে টকাখিনি পাবলৈ জোৰ দিব লাগিব—আৰু সদনৰ পৰাও সততে এই কথাত জোৰ দিয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।

মই আৰু এটা কব খুজিছো—মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে আমাৰ আৰ্থিক পৰিস্থিতি সন্তোষজনক হোৱা নাই। আমাৰ আৰ্থিক

পৰিস্থিতি কেনেকৈ সন্তোষজনক হ'ব পাৰে সেইটো আটাইতকৈ জৰুৰী প্ৰশ্ন আৰু আৰ্থিক পৰিস্থিতি ভাল কৰাৰ কাৰণে আমাৰ পৰিকল্পনা কি হিচাবে আকৌ নতুনকৈ গঢ়ি তুলিব পৰা হব সেইটোও এটা জৰুৰী কথা। মই ভাবো এই পৰিকল্পনা কেনেকৈ পৰিবৰ্ত্তন হয লাগিব সেই বিষয়ে সদনৰ সদস্য সকলে বিবেচনা কৰিব পাৰে। আমাৰ পৰিকল্পনা এইখিনি টকাৰ ভিতৰতে কেনেভাৱে সংশোধন কৰিলে জনসাধাৰণৰ বেচি কাম কৰিব পাৰি, সেইটোৱেই হৈছে প্ৰশ্ন। এইটো কথাও ঠিক যে, আমাৰ পুঁজি সীমিত। এই সীমিত পুঁজিৰ ভিতৰতে কেনেকৈ আমি বেচি কাম কৰিব পাৰো সেইটোহে আচল কথা।

মাননীয় বক্তা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে Bank বিলাক জাতীয়কৰণ কৰাৰ পিছত ধনী মানুহেহে টকা পাইছে। জাতীয়কৰণৰ পাচত গাঁৱৰ মানুহে টকা পোৱা নাই বুলি মই একেষাৰতে কব নোৱাৰো। কাৰণ, মই কব খুজিছো যে, নাপায় বুলি এটা কথা কলেই নহয়। এনে ধৰণৰ এটা উক্তি কৰি দিলেই বোধহয় আমি আচল সত্যটো পাইছো বুলি কব নোৱাৰো। কিন্তু মই এইটো কব খুজিছো যে, Bank জাতীয়কৰণৰ পাচত Bank-ৰ সুবিধাবোৰ যাতে সাধাৰণ মানুহে পায় তাক চাবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰৰ এটা যন্ত্ৰ লাগে। অকল নোপোৱা বুলি কৈ দিলেই নহয়। যদি সঁচাকৈয়ে পোৱা নাই কিয় পোৱা নাই—Scheme আদি দিব পৰা নাই—নে Scheme কৰাত কিবা ভুল আছে? এনে ভুল আদি যাতে হ'ব নোৱাৰে, তাৰ কাৰণে দিহা-পৰামৰ্শ দিব লাগিব। মই কেইজনমান Bank-ৰ মেনেজাৰক লগ ধৰিছিলো—তেখেতসকলে তেখেতসকলৰ সুবিধাৰ কথা মোক কৈছিল। তেওঁলোকৰ অসুবিধা হৈছে যে যদি ভাল Scheme আদি নিদিয়াকৈ টকা ধাৰে দিয়া হয় তেন্তে Bank মৰা পৰিব। তেখেত-সকলৰ ভয় অমূলকো হ'ব পাৰে। সেই বিষয়ে মই নাজানো। কিন্তু বেঙ্কৰ টকা আমাৰ মানুহক দিয়া বিষয়ে ক'ত কি হৈছে, সেইটো চাই থাকিবলৈ এটা যন্ত্ৰ লাগে। আমাৰ ল'ৰা আৰু খেতিয়কে যাতে বেঙ্কৰ সহায় পাব পাৰে তাৰ কাৰণেও এই ব্যৱস্থা লাগে। মই নলবাৰীৰ এখন গাঁৱত দেখিছো যে, আচল হাতে হালোৱাইও ১২ লাখ পৰ্য্যন্ত

State Bank-ৰ পৰা ধাৰ পাইছে। গতিকে, খেতিয়কে একেবাৰে সুবিধা নোপোৱা কথাটো সঁচা নহয়।

Shri Dulal Chandra Barua—মই এইটো কৈছো যে, Bank জাতীয়কৰণ কৰাৰ পাছত তাৰ কি Terms সেই Terms-এ গাঁৱঅঞ্চলৰ মানুহক Cover নকৰে।

Shri Bijoy Chandra Bhagawati—ইয়াত দুটা কথা আছে। বেঙ্কৰ যি নিয়ম আছে সেইবিলাক আটাইতকৈ সৰল-সহজ কৰিব লাগে। ভাৰত চৰকাৰৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে, উৰ্দ্ধতন Bank বিষয়াসকলৰ লগত এই বিষয়ে আলোচনা কৰিব খুজিছে। মই আশাকৰো যে তাৰ ফলত সাধাৰণ মানুহে জাতীয়কৰণ কৰা বেঙ্কৰ পৰা টকা ধাৰে পোৱা আগতকৈ সহজ হ'ব। কিন্তু তথাপিও এই প্ৰশ্ন থাকি যায় যে অসমৰ মানুহৰ অসুবিধা কেনেকৈ দূৰ হ'ব? সেইকাৰণে, মই জোৰ দিছো যে অসমৰ মানুহে যাতে বেঙ্কৰ পৰা পাব লগা সুবিধা পাব পাৰে তাক চাবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰৰ পৰা বেঙ্কৰ লগত সংযোগ ৰখা এটা যন্ত্ৰ লাগে, যিটো যন্ত্ৰই চাই থাকিব যে, Bank বিলাকে আমাৰ উদ্যোগী ডেকাসকলক শিল্প বেপাৰৰ কাৰণে আৰু খেতিৰ কাৰণে খেতিয়কক সহায় কৰিছেনে নাই? মই ভাবো আমাৰ চৰকাৰে উপযুক্ত ব্যৱস্থা হাতত লব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাক মোৰ অন্তৰৰ ধন্যবাদ জনাইছো যে, মোক এইখিনি কথা কবলৈ সুযোগ দিলে। মই আশা কৰিছো যে, আমাৰ চৰকাৰৰ ওপৰত যি দায়িত্ব ন্যস্ত হৈছে এই দায়িত্ব পালন কৰাত চৰকাৰে গোটেই সদনৰ সদস্যসকল আৰু সদনৰ বাহিৰৰ সকলো মানুহৰে সহযোগিতা লৈ কেনেকৈ কাম কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব। মই সদনৰ বিৰোধী সদস্য সকললৈও বিনীত নিবেদন কৰো যে সকলোৱে লগ লাগি কাম নকৰিলে দেশৰ জনসাধাৰণে অকল শাসনত থকা দলকে যে ক্ষমা নকৰিব এনে নহয় অন্যান্য দলকো ক্ষমা নকৰিব। কাৰণ, শাসনত থকা দলৰ সদস্যই হওঁক বা বিৰোধী দলৰ সদস্যই হওঁক আমি সদনৰ সকলো সদস্যই জনসাধাৰণৰ ওচৰত দায়ী হ'ব লাগিব। তেওঁলোকে আমাক বেলেগ বেলেগকৈ বিচাৰ নকৰে। শাসনত থাকিয়েই হওঁক বা বিৰোধীতা কৰিয়েই হওঁক আমি সকলোৱে মিলি কাৰ্য্যতঃ দেশ বা ৰাজ্যৰ

কাৰণে কি কৰিব পাৰিছো বা নোৱাৰিছো, সেই কামৰ পৰাহে তেওঁলোকে আমাক বিচাৰ কৰে। কেৱল আমি ব্যক্তিগত ভাবে কোৱা কথাবিলাক চাই নহয়। এইবাৰ জনসাধাৰণে আমাৰ পৰা বিশেষ কাম বিচাৰিছে। সেই কথা যেন আমি সকলোৱে মনত ৰাখো—মোৰ এয়ে বিনীত নিবেদন।

Shri Promode Chandra Gogoi—অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত যোৱা মধ্যকালীন নিৰ্বাচনত শাসক কংগ্ৰেছৰ জয়লাভত বিৰাট সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰিছে। তেখেতৰ বক্তৃতাত এইবাৰ এটা কথা থাকি গ'ল—যিটো ১৯৬৭ চনৰ পৰা যোৱা বছৰলৈকে তেখেতৰ বক্তৃতাত উল্লেখ কৰিছিল যে Defection-টো বৰ বেয়া। কিন্তু Defection-ত এতিয়া কংগ্ৰেছৰ সদস্যসকলৰ সপক্ষে হ'ল। আগতে বেলেগ দলত থকাৰ কাৰণে ১৯৬৭ চনৰ পৰা যোৱা বছৰলৈকে তেখেতৰ বক্তৃতাত কৈছিল যে, এই Defection গণতন্ত্ৰৰ কাৰণে বৰ বিপদজনক। আমি বিশ্বাস কৰিছিলো যে, বিত্তমন্ত্ৰীয়ে বোধকৰো আদৰ্শৰেই এই Defection-ত বিশ্বাস কৰে। কিন্তু এতিয়া দেখা গ'ল যে, ৰাজনৈতিক সুবিধাৰ কাৰণেই কেতিয়াবা Defection বেয়া বুলি কয়। আজি যেতিয়া ভাৰতবৰ্ষত সকলোবিলাক প্ৰদেশতে, যিবিলাক Defection বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে গণতন্ত্ৰৰ কাৰণে বিপদ বুলি উল্লেখ কৰিছিল সেই সকলোকে তেখেতৰ দলে আদৰণি জনাইছে, তেখেতৰ কাৰণে এসময়ত যিবোৰ বিপদ আছিল সেইবোৰ এতিয়া তেখেতৰ কাৰণে সম্পদ। আমি এতিয়া বিশ্বাস কৰিছো যে, এইবোৰ মাত্ৰ বক্তৃতাৰ কথা।

তেখেতৰ বক্তৃতাত আমাৰ ৰাজ্যত বিত্তীয় পৰিস্থিতি সম্পৰ্কে যি ছবি দাঙি ধৰিছে সেই ছবি নিতান্তই আমাৰ দেশৰ কাৰণে বিপদজনক। তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত ক'ত কোটি টকা ঘাটি দেখুউৱা হৈছে আৰু তাৰ পৰাই অনুমান কৰিব পাৰি যে, অহা বছৰত যদিও বহুতবিলাক আঁচনি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে বছৰৰ শেষত অৰ্থৰ অনাটনৰ নামত সেই আঁচনিবিলাক কৰ্তন কৰা হ'ব। সেইদৰেই প্ৰতিবছৰে বাজেটত যিবিলাক আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হয় সেই আঁচনিবিলাক অৰ্থৰ অভাৱত কৰ্তন হোৱা দেখিবলৈ পাইছো।

(স্বৰ : কোনটো ?)

মই বহুত দৃষ্টান্ত দিব পাৰো। তাৰ ভিতৰৰ পৰা শিৱসাগৰৰ Govt. M. V. School-ৰ কথা কৈছো। সেই স্কুলখনৰ কাৰণে প্ৰত্যেক বছৰেই বাজেটত ব্যৱস্থা ৰাখে, কিন্তু শেষত অৰ্থৰ অভাৱত এইটো বন্ধ কৰা হয়। আজি আমাৰ বাজেটত ক'ত কোটি টকা ঘাটি হৈছে—প্ৰকৃততে আমাৰ প্ৰদেশত বিত্তীয় পৰিস্থিতিৰ এই ঘাটি অৱস্থা কমাব পৰা হয়নে নহয় তাৰ কোনো ইংগিত নাই।

আমাৰ প্ৰদেশখনত এটা কথা দেখিবলৈ পাইছো যে বিত্তীয় পৰিস্থিতি বেয়া হোৱাৰ অন্যান্য কাৰণৰ ভিতৰত এটা কাৰণ হ'ল যে, সকলোবিলাক স্তৰতে আৰু প্ৰায় সকলোবিলাক বিভাগতে ৰাজহুৱা ধনৰ অপচয় হৈছে। সেই অপচয় বন্ধ কৰিবলৈ চৰকাৰে যিবিলাক ব্যৱস্থা ততালিকে গ্ৰহণ কৰিব লাগিছিল সেই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হোৱা নাই। সেইদৰে ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ বিতৰ্কৰ সময়ত মই উল্লেখ কৰিছিলো যে, চৰকাৰৰ এতিয়ালৈকে বিভিন্ন শিতানত যিমানবিলাক টকা অপচয় হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছিল বা যিবিলাক টকা সম্পৰ্কে এতিয়ালৈকে কোনো হিচাব-পত্ৰ বিভিন্ন বিভাগে দিব পৰা নাই সেই টকাৰ পৰিমাণ কম নহয়। ১৯৬৮-৬৯ চনত সেই টকাৰ পৰিমাণ ৪৬ কোটি আছিল।

কিন্তু এখন প্ৰদেশত ৪৪ কোটি টকাৰ Objection হোৱা আৰু সেই ৪৪ কোটিৰ ভিতৰত প্ৰায় ৩০ কোটি টকাৰ Verification নোহোৱা, ১৯৫২ চনৰ পৰা আজিলৈকে হিচাব মিলাব নোৱাৰাটো বিত্তীয় পৰিস্থিতিৰ কাৰণে সুবিধাজনক নহয় আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোকে Audit Reportৰ জৰিয়তে Audit Report General-ত এটা মন্তব্য কৰিছে। তেওঁ কৈছে : 'Government has allowed fiteen days for disposal of inspection reports by departmental officers. The repl es to the inspection reports, however, are not received in time. Delay in settlement of the objections means the continuance of the irregularities brought to notice."

আজি কিছুদিনৰ পৰা এই যে, ৪৪ কোটি টকাৰ প্ৰতি বছৰে এই ব্যয়ৰ বৃদ্ধি পায়। দেখিবলৈ পাইছো যে আমাৰ অসমত ১৯৬৮ চনত আছিল

৩৮ কোটি টকা, ১৯৬৯ চনত ৩৭ কোটি টকা এতিয়া ১৯৭০ চনত হৈছে ৪৪ কোটি টকা। এই যে আজি হাজাৰ হাজাৰ টকাৰ বেমেজালিবিলাক মীমাংসা কৰাৰ কাৰণে কিয় ব্যৱস্থা লব পৰা নাই? আৰু এইটো কথাৰ কাৰণে দাঠি কব পাৰো এটা ডাঙৰ অংশৰ অপচয় হৈছে। তাৰ কাৰণে বিভিন্ন বিভাগে হিচাব দিব পৰা নাই। কাৰণ Audit Report-ৰ বিত্তীয় বিভাগে উল্লেখ কৰিছে। ইয়াত এটা কথা মই উল্লেখ কৰো যে য'ত চৰকাৰৰ বহুত লক্ষ টকা অপচয় হৈছিল, সেইবিলাকৰ কোনো তদন্ত কিয় এতিয়ালৈ হোৱা নাই? এইটো হৈছে ১৯৭০ চনৰ Page ৩৮ Defective Dranage পঢ়ি দিছো:

Defective drainage—In Sibsagar Embankment and Drainage Division drainage of low lying areas on North Trunk Road between Jhanji to Metong was completed in May, 1967 at a cost of Rs. 21.19 lakhs against the estimated cost of Rs.17.44 lakhs. During inspection in July, 1967 the Superintending Engineer, however, noticed that "vast area north of the national highway as well as a part of the south was in water-logged condition". An estimate of Rs.17 76 lakhs was drawn up to remedy the defects. The Executive Engineer while preparing that estimate reported to the Superintending Engineer that the original work was defective and failed to carry the discharge of water during the high flood of the river. Rs. 9.04 lakhs were spent up to March, 1969 and shown against the first estimate,

The second estimate provided for 5.81 lakhs cubic metres of earthwork which had been allotted (February 1968) to contractors at the rate of Rs. 2.50 per cubic metre against Rs. 1.00 per cubic metre are which earthwork in the original work was executed This meant extra expenditure of Rs. 8.71 lakhs.

The matter was reported to Government in January, 1969; reply is awaited (January 1970).

এনেকুৱা বহুত দৃষ্টান্ত Audit Report-ত দিছে। য'ত নেকি এটা Project-ত লক্ষ্য লক্ষ্য টকা অপচয় হোৱা বুলি জানিব পাৰিও সেই-

বিলাক চৰকাৰৰ বিভাগৰ পৰা সেইবিলাক সংগ্ৰহ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা নাই। আনহাতে এইটো আমি দেখিছো, য'ত নেকি বিত্তীয় ব্যৱস্থা ভাল কৰাৰ কাৰণে যি কৰকাটল সংগ্ৰহ কৰিব লাগিছিল কিন্তু সেই বিলাকৰ কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই। Audit Report-ৰ ৩ নম্বৰ পৃষ্ঠাত কৈছে ১৯৬৯ চনৰ মাৰ্চ মাহলৈকে চৰকাৰে বিভিন্ন কৰ আদায় কৰিব লগীয়া আছে। ১৭ কোটি ৪৩ লাখ টকা। তাৰ ভিতৰত আটাইতকৈ বেছি বিক্ৰী কৰ, ৬ কোটি ৬০ লাখ টকা। গতিকে বিভিন্ন শিতানত যিবিলাক কৰ বাকী আছে সেইবিলাক হ'ল—লেণ্ড ৰেভিনিউ আৰু লোকেল ৰেইচ্ ৫ কোটি ৫৩ লাখ টকা, টেক্সৰ ওপৰত এগ্ৰিকালচাৰৰ আয়, ১ কোটি ৮৯ লক্ষ টকা। টেক্সৰ ওপৰত মটৰ ভেহিকলচ্ ৭ লক্ষ টকা, টেক্সৰ ওপৰত গুডচ্ কেৰিজ্ ১ কোটি ৭১ লক্ষ, চেলটেক্স ৬ কোটি ৬০ লক্ষ, ফৰেষ্ট ১ কোটি ৪৫ লক্ষ টকা। Proffession Tax, ইলেকট্ৰিচিটি, Propeity Tax আদি ৪৯ লক্ষ টকা—সমুদায় ১৭ কোটি ৪৩ লক্ষ টকা কৰ চৰকাৰে আদায় কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ ভিতৰত সকলোতকৈ মন কৰিবলগীয়া বিক্ৰী কৰ ব্যৱসায়ী শ্ৰেণীয়ে দিব লাগে। সেই শ্ৰেণীৰ পৰা চৰকাৰে আদায় কৰাত যিখিনি ব্যৱস্থা লব লাগিছিল সেইখিনি ব্যৱস্থা লোৱা নাই। আনহাতে আমি দেখিবলৈ পাইছো যে এই কৰ-কাটল বিত্তীয় ব্যৱস্থাৰ উন্নতি কৰাৰ কাৰণে প্ৰকৃততে যিবিলাক লোকৰ ওপৰত কৰ-কাটল লগাব লাগিছিল, সেইবিলাকৰ ওপৰত নলগাই, অৰ্থাৎ মানুহৰ উপাৰ্জন অনুসৰি কৰ-কাটল লগাব লাগে। কিন্তু সেই ব্যৱস্থা আমাৰ দেশত নাই। বিত্তীয় ব্যৱস্থা উন্নতি কৰিবলৈ হ'লে চাহ বাগিচাৰ মালিক, বা বিদেশী Company, বা যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ জমিদাৰ মানুহ আছে সেই বিলাকৰ উপাৰ্জনৰ অনুপাতে তেওঁলোকৰ উপাৰ্জনৰ ওপৰত কৰ-কাটল লগাব লাগে। বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে, যথেষ্ট দেশৰ উন্নতি হোৱা বুলি কৈছে কিন্তু যোৱা দুবছৰে এটা কথা লক্ষ্য কৰিছো আমাৰ আভ্যন্তৰিণ ব্যৱস্থা কোনো প্ৰকাৰে শান্তিজনক বুলি কব নোৱাৰো।কাৰণ আমাৰ নগালেণ্ডৰ সীমান্তত আমাৰ যি সকল আছে, ইয়াত কোনো নিৰাপত্তা নাই। তেওঁলোকে ঘৰ-দুৱাৰ এৰি স্থানান্তৰ হ'ব লগা হৈছে। আজি নগালেণ্ডৰ লগত আমাৰ প্ৰদেশৰ পৰিস্থিতি সন্তোষজনক হোৱাতো বিচাৰিছো। কিন্তু

নগালেণ্ড সীমান্তত বাস কৰা লোক সকলৰ সম্পত্তি ৰক্ষাৰ নৈতিক দায়িত্ব ৰাজ্যিক চৰকাৰে লব লাগে। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত কিমান দূৰ কৃতকাৰ্য্য হৈছে সেইটো কব নোৱাৰো কিয়নো অধিবাসী সকলৰ কাৰণে উপযুক্ত নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা ৰাজ্যিক চৰকাৰে লব পৰা নাই। আনহাতে দেখিবলৈ পাইছো যে চৰকাৰে বিভিন্ন বিভাগলৈ টকা দিছিল সেই বিলাক বিভাগে টকা যথোচিত ভাৱে খৰচ কৰিব নোৱাৰে। ৰাজ্যিক কৃষি বিভাগ আৰু Seed-Corporation এই দুয়োটা বিভাগৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। Agriculture বিভাগটো উঠাই দিয়া উচিত, এইটো কোনো কামৰ নহয়। দেখিবলৈ পাইছো বিত্তীয় উন্নয়ন হোৱাৰ কাৰণে যিখিনি কৰা উচিত আছিল সেইবোৰৰ একোৱেই কৰিব পৰা নাই! Seed Corporation এখন থাকিব পাৰে কিন্তু আজিলৈ লক্ষ লক্ষ মানুহে শস্য পোৱা নাই। দুই বিভাগৰ মাজত ৰগীয়া-বগী থকা হেতুকেই এনে অৱস্থা হৈছে। ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন? সময় থাকোতে চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰা স্বত্তেও সেইবিলাক সম্পৰ্কে যথেষ্ট ব্যৱস্থা চৰকাৰে লোৱা নাই। আৰু উপযুক্ত সময়ত এই বিষয় বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি অহা স্বত্বেও এই বিষয় বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰে যথাবিহিত ব্যৱস্থা লোৱা নাই। আন হাতে আজি আমাৰ প্ৰদেশৰ জনসাধাৰণৰ মনত অসন্তুষ্টিয়ে দেখা দিছে। সেই কাৰণেই অসম ৰাজ্যিক পৰিবহন কৰ্মচাৰী সকলে ধৰ্মঘট কৰিবলগীয়া হৈছে। আজি অসম চৰকাৰৰ পৰিবহন কৰ্মচাৰী সকলে যে ধৰ্মঘট কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে সেইটো কিহৰ কাৰণে? আজি আমাৰ প্ৰদেশৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ ক্ষেত্ৰত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে আত্মসন্তুষ্টি লভিবলৈ বিচাৰিছে হয় কিন্তু প্ৰকৃততে আমাৰ কৰ্মচাৰী সকল সন্তুষ্ট হৈছেনে? তেখেতে হয়তো ভাবিব পাৰে যে যোৱা নিৰ্বাচনত কংগ্ৰেছক বিপুল সংখ্যক জনতাই সমৰ্থন কৰিব পাৰে কিন্তু এই সমৰ্থনৰ পিছতো যেতিয়া কৰ্মচাৰী সকলক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁলোক যে অসন্তুষ্ট হব সেইটো নিতান্তই স্বাভাবিক। সেই কাৰণেই তেওঁলোকে ধৰ্মঘট কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে।

আনহাতে শ্ৰীভাগৱতী দেৱে এটা কথা কৈ গৈছে যে আমাৰ দেশত প্ৰতিবছৰে লাখ লাখ মানুহ বানপানীত প্ৰপীড়িত হৈ আহিছে। কিন্তু

এই মানুহ বিলাকৰ নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই। যোৱা বছৰত আমাৰ প্ৰদেশৰ প্ৰায় ২২ লাখ মানুহ বিধ্বস্ত হৈছে। আৰু মুঠ ১৩ কোটি টকাৰ শস্য আদিকে ধৰি নষ্ট হৈছে। কিন্তু অহা বছৰত বানপানীৰ পৰা লোকসকলক ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে যিখিনি ব্যৱস্থা বান-নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে লব লাগে সেইখিনি তৎকালিন ব্যৱস্থা চৰকাৰে এতিয়াও লোৱা নাই। এতিয়া কিছুমান আঁচনি কৰিছে। কিন্তু এইটো কথা মই দাঠি কব পাৰো যে এই আঁচনি বিলাক চৰকাৰে হাতত লৈছে যদিও সেইবিলাকযে কাৰ্য্যকৰী হ'ব তাত আমাৰ যথেষ্ট সন্দেহ আছে। কাৰণ আমাৰ প্ৰদেশখন সম্পূৰ্ণ বতৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। বহাগ মাহত যেতিয়া বৰষুণ হয় তেতিয়াৰ পৰাই আমাৰ মানুহে মাটিৰ কাম আৰম্ভ কৰে। কিন্তু বৰষুণৰ কাৰণে আমাৰ মানুহে কাম সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে। অহা বছৰত ২০ লাখ মানুহ বানপানীত বিধ্বস্ত হব। তাৰ কাৰণে আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে বা বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে যিবিলাক আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা লব লাগে সেইবিলাক নোলোৱাটো অতি পৰিতাপৰ কথা।

আমাৰ প্ৰদেশত ভূমি সংস্কাৰৰ কথা কৈছে। আমি এই বিধান সভাতে চিলিং আইন পাচ কৰিলো। আৰু টেনানচি এক্টৰ সম্পৰ্কত আলোচনা চলি আছে। যদিও চৰকাৰে আইন পাচ কৰিলে তথাপিও এই আইন এতিয়াও চৰকাৰে কাৰ্য্যকৰী কাৰব পৰা নাই। যেতিয়াই চিলিং আইন চৰকাৰে বিধানসভাত পাচ কৰিলে তাৰ লগে লগেই চাহ বাগিচাৰ মালিক সকলে তেওঁলোকৰ যিখিনি অতিৰিক্ত মাটি আছিল সেইখিনি বিক্ৰী কৰি দিলে বা হস্তান্তৰ কৰি পেলালে। তেওঁলোকক চৰকাৰে বাধা দিব নোৱাৰিলে। এনেকৈয়ে আমি অনেক উদাহৰণ পাইছো যে চিলিং আইন পাচ হোৱাৰ পিছতো মাটিৰ হস্তান্তৰ বা বিক্ৰী চলি থকাৰ। এহাতে যেনেকৈ ৰায়ত সকলৰ ৰায়তীস্বত্বৰ কাৰণে বিল অনা হৈছিল আনহাতে যি ভাবে আলোচনাও হৈছিল সেই আলোচনা মতে চৰকাৰে কাম কৰিব পৰা নাই। মাটিৰ মালিক সকলে ৰায়তক উচ্ছেদ কৰি আহিছে।

আনহাতে চৰকাৰে আইন শৃঙ্খলাৰ কথা সদায়েই কৈ আহিছে। যিবিলাক মানুহে বলপূৰ্ব্বক ভাবে মাটি দখল কৰিব সেই সকলক উচ্ছেদ

কৰা হ'ব। এই কথা আমাৰ সদনত সদায়েই কৈ আহিছে। কিন্তু আজি দেখিবলৈ পোৱা গৈছে যিবিলাক দুখীয়া মানুহ আৰ্থিক অৱস্থা বেয়া তেওঁলোকে যদি কৰবাত বেদখল কৰিছে তেন্তে তেওঁলোকক নিৰ্ম্মম ভাৱে অত্যাচাৰ কৰি বলপূৰ্বক ভাবে উচ্ছেদ কৰিছে। কিন্তু যিবিলাক ধনী মানুহ, যিবিলাক কংগ্ৰেছৰ নেতা তেওঁলোকে বেদখল কৰিলে তেওঁলোকক চৰকাৰে উচ্ছেদ কৰিব নোৱাৰে তেওঁলোকৰ ঘৰ হাটীবে গচকাই ভাঙিব নোৱাৰে—ঘৰত জুই দিব নোৱাৰে, এই ধৰণৰ বহুত উদাহৰণ আছে। আজি ১ বছৰ মানৰ আগতেই ৰাজহ মন্ত্ৰীয়ে এটা আশ্বাস দিছিল যে প্ৰকৃত ভূমিহীন মানুহৰ কাৰণে তেখেতে বিবেচনা কৰিব। কিন্তু তেখেতে যি আশ্বাস দিলে সেই আশ্বাস আজিও কাৰ্য্যকৰী কৰা নহ'ল আৰু মই জানো এইটো কেতিয়াও কাৰ্যকৰী কৰিব নোৱাৰে। তেখেতেই যি মানেই নিৰাপেক্ষতাৰ কথা নকওক লাগে তেওঁলোকৰ আইন নিৰপেক্ষ নহয়। তেখেত-সকলৰ আইন গৰীব সকলৰ ক্ষেত্ৰত যিমান কঠোৰ ধনী সকলৰ ক্ষেত্ৰত সিমান কঠোৰ নহয়। এজন দুখীয়া মানুহে যাৰ ঘৰৰ ভেটিটোও নাই তেওঁ যদি কৰবাত এবিঘা মাটি বেদখল কৰে তেন্তে তেওঁৰ ঘৰ ভাঙি—ঘৰত জুই লগাই দি উচ্ছেদ কৰিব পাৰে কিন্তু চাহ বাগিচাৰ মালিক এজনে যদি চৰকাৰী মাটি বেদখল কৰি থাকে তেন্তে তেওঁক চৰকাৰে উচ্ছেদ কৰিব নোৱাৰে। তেনেকুৱা আমি বহুত মানুহ দেখিছো যিবিলাকক চৰকাৰে আজিলৈকে উচ্ছেদ কৰিব পৰা নাই। ইয়াত চৰকাৰৰ আইনৰ কথা নাই—কিন্তু যিবিলাক প্ৰকৃত ভূমিহীন লোক সেই সকলে বেদখল কৰিলে তেওঁলোকৰ কোনো ক্ষমা নাই—তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰিবই। আমাৰ প্ৰদেশত এতিয়া ১৩ লাখ ভূমিহীন মানুহ আছে। যিবিলাকৰ খেতিৰ মাটি নাই। তাৰ ভিতৰত কেইবালাখো আছে যাৰ থাকিবলৈও ঘৰৰ ভেটিটোও নাই। চৰকাৰে এই আইন বিলাক সংশোধনৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা কৰিছে। আমি কৈ আহিছো যে প্ৰকৃত ভূমিহীন লোকৰ কাৰণে বনাঞ্চলৰ মাটি খুলি দিব লাগে। আমাৰ যিবিলাক ভূমিহীন লোকে ফৰেষ্টৰ মাটি বেদখল কৰিছে তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰিছে—আৰু এনে কিছুমান মানুহ আছে সেই সকলে বহুদিন বেদখল কৰি থাকি তাৰ

পিছত সেই মাটি বিক্ৰী কৰি পইচা লৈছে। এই কথা কোনেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আমাৰ যিবিলাক বনাঞ্চলৰ মাটি আছে সেই বিলাকক প্ৰকৃত ভূমিহীন মানুহক দিয়া দৰ্কাৰ। এইখিনি কৰিবলৈ চৰকাৰে যিমানখিনি কঠোৰ মনোভাৱ লবলগিয়া হয় সিমানখিনি লৈয়ো আমাৰ এই সমস্যাৰ সমাধান কৰিব লাগে।

আজি চৰকাৰে কৰ-কাটলৰ কথা কৈছে। কিন্তু আমি জানো যে আমাৰ মানুহে যথেষ্ট সংখ্যক কৰ-কাটল দি আহিছে। আৰু আমি দেখিছো যে আমাৰ বাইজে প্ৰতিবছৰে ক্ৰমান্বয়ে বেচিকৈহে কৰ-কাটল দি আহিছে। স্বাধীনতাৰ সময়ত আমাৰ মানুহে যি পৰিমাণে কৰ-কাটল দিছিল তাৰ তুলনাত আজি ৮/৯ গুণ বেছিকৈ দিবলগীয়া হৈছে। ১৯৫০ চনত আমাৰ প্ৰদেশৰ কৰ সংগ্ৰহ আছিল ৬ কোটি ৪৯ লাখ। কিন্তু ১৯৭০-৭১ চনত ই হৈ পৰিল ৫৩ কোটি ৬৩ লাখ। তাৰ ভিতৰত প্ৰত্যক্ষ কৰ ১৯৫০ চনত ৪ কোটি ১৪ লাখ আৰু ১৯৭০-৭১ চনত ই হ'লগৈ ২১ কোটি ৯৭ লাখ। গতিকে কৰ-কাটল আমাৰ মানুহে সদায় বেছিকৈহে দি আহিছে। আমাৰ মানুহে যি পৰিমাণে কৰ-কাটল দি আহিছে তাৰ বিনিময়ত যি পৰিমাণৰ উন্নয়নমূলক কাম হ'ব লাগিছিল সেই পৰিমাণে হোৱা নাই।

আজি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত মই এই কথাই কব খোজো যে আমাৰ প্ৰদেশত শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এটা ডাঙৰ সংকট আহি পৰিছে। সেইটো হৈছে চৰকাৰে যি নীতি গ্ৰহণ কৰিছে সেই নীতিটো যি নীতিৰে চৰকাৰে প্ৰথমে কৈছিল প্ৰথমতে কিছুমান স্কুলক Deficit Grant দিব। কিন্তু সেইটো নিদিলে। তাৰ পাচত তদৰ্থ মঞ্জুৰী দিয়াৰ কথা ক'লে। কিন্তু পিছত দেখা গ'ল যে Deficit বা তদৰ্থ মঞ্জুৰী একোৱেই দিয়া নহ'ল। এতিয়া আকৌ চৰকাৰে বছেৰেকীয়া লাম-চাম এটাহে দিছে।

(সময়ৰ সংকেত)

স্কুলবিলাকক অৱশ্যে চৰকাৰে বন্ধ কৰিবলৈ জাননী দিয়া নাই বা সিদ্ধান্তও দিয়া নাই কিন্তু বাধ্য হৈ স্কুলবিলাক বন্ধ হৈ যাব। কোনো এখন হাইস্কুলে বছেৰেকৰ মূৰত ৮০০'০০ টকা পাই টিকিব নোৱাৰে। আজি হয়টো কোনোবা এজন শিক্ষক যাব, দুবছৰৰ পিছত অন্য এজন যাব এইদৰেই স্কুলেই বন্ধ হৈ যাব গতিকে চৰকাৰে বন্ধ কৰা নাই নিজে বন্ধ

হৈছে। মঞ্জুৰী বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যি নীতি লৈছে সেই নীতিয়ে আমাৰ প্ৰদেশত শিক্ষাৰ অগ্ৰাধিকাৰত ডাঙৰ অন্তৰায়। এই নীতিৰে আমাৰ দেশত শিক্ষাৰ বুনিয়াদ তৈয়াৰ কৰিবলৈ গৈ সৰহভাগ শিক্ষানুস্থানক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি দিছে। গতিকে আমাৰ ইয়াত যিমান প্ৰাইমাৰী স্কুল আছে আটাইবিলাককে চৰকাৰে লোৱাই যথেষ্ট নহয়। আজি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে অহা বছৰত যি ১২০০ ভেন্‌চাৰ স্কুল আছে তাক চৰকাৰে লব কিন্তু স্কুলবিলাক চৰকাৰে লোৱা টোৱেই চৰকাৰৰ কৰ্তব্যৰ শেষ নহয়। প্ৰকৃতপক্ষে শিক্ষকৰ দৰ্মহাকে ধৰি শিক্ষানুষ্ঠানৰ ঘৰ-দুৱাৰ সজা আদিৰ দায়িত্বও চৰকাৰে লব লাগিব। আৰু Secondary স্কুলবিলাক যাতে ভালদৰে গঢ়ি উঠিব পাৰে আৰু বুনিয়াদ যাতে শক্তিশালী হয় তাৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব চৰকাৰে লব লাগিব। আমাৰ প্ৰদেশত শিক্ষাব্যৱস্থাৰ আৰু উন্নতি কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান চৰকাৰে যি নীতি গ্ৰহণ কৰিছে সেই নীতি নিতান্তই আমাৰ প্ৰদেশৰ কাৰণে ক্ষতিকাৰক হ'ব। বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ বক্তৃতাত আৰু এটা ৰাজনীতিৰ কথা কৈছে—৩৮ পৃষ্ঠাত পাকিস্তান সম্পৰ্কে কবলৈ গৈ এইদৰে উল্লেখ কৰিছে—

It is but neat and proper that this revolutionary change has come over through the Indian technique of non-violent, non-co-operation rather than inported technique of violent revolution and it should have a steadying effect on the political life of the Indian subcontinent.

তেখেতে সাধাৰণতে যিটো কথা কয় সেই কথা বাজেট বক্তৃতাও আদৰ্শ হিচাবে কৈছে যে অহিংস পদ্ধতি ভাৰতলৈ বাহিৰৰ পৰা আমদানি। বিত্তমন্ত্ৰী এজন অভিজ্ঞ পণ্ডিত কিন্তু তেখেতে যদি ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসলৈ চাই এই কথা দেখা নাপায়। কাৰণ আজি ভাৰতবৰ্ষত এতিয়ালৈ যিমান বিলাক Violence হৈছে সেইবিলাক বাহিৰৰ পৰা আমদানি কৰা নাই। শাসনত অধিষ্ঠিত দলে বাধ্য কৰিছে। ১৮৫৮ চনত যেতিয়া ভাৰতবৰ্ষত চিপাহী বিদ্ৰোহ হৈছিল তেতিয়া জনসাধাৰণক বাধ্য কৰিছিল অন্যায়ৰ বিৰুদ্ধে অস্ত্ৰধাৰণ কৰিবলৈ। আজি বাংলাদেশত য়াহায়াৰ বাহিনীয়ে লক্ষ লক্ষ

লোকৰ ওপৰত বোমাবৰ্ষণ, ঘৰ-দুৱাৰত জুই লগোৱা, নৃশংহ হত্যা আদিৰ বিৰুদ্ধে মুক্তি যোদ্ধা সকলে বাধ্য হৈ অগ্ৰধাবণ কৰিব লগীয়া হৈছে কিয়নো শান্তিপূৰ্ণ ভাৱে ধেনুকাড়েৰে যুদ্ধ কৰাৰ সময় নাই। এৰোপ্লেনেৰে বোমাবৰ্ষণ কৰিলে হাতেৰে বন্ধ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে শত্ৰুক প্ৰতি-বোধ কৰিবলৈ অন্য উপায়ো অৱলম্বন কৰিব লগীয়া হয় তাত হিংসা-অহিংসাৰ কথা নুঠে।

যুঁজত গতিকে শান্তিৰে পৰিবৰ্তনৰ কাৰণে কম অন্যায় নহয়। ভাৰতবৰ্ষতো পৰিবৰ্তনৰ কাৰণে শান্তিপূৰ্ণ যুদ্ধ পদ্ধতি কআমি স্বীকৃতি জনাম আৰু ভাল পাম। গতিকে সমাজতন্ত্ৰৰ ভিত্তিত বুনিয়াদ পৰিবৰ্তন কৰিব বিচাৰিলে তাত যদি শোষণৰ পদ্ধতি লয় তাক প্ৰত্যুত্তৰ দিয়াৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় বিষয়ত প্ৰস্তুত হ'ব লাগিব নহ'লে সমাজতন্ত্ৰ কেৱল Slogan হৈয়ে থাকিব। গতিকে শত্ৰুৰ বিপক্ষে বা শত্ৰুৰ আক্ৰমণক প্ৰতিবোধ কৰিবলৈ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰাটো বিদেশৰ নীতি নহয় এনেকুৱা বৈপ্লবিক আন্দোলনক ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসে প্ৰমাণ কৰিছে। শত্ৰুপক্ষক প্ৰতিহত কৰিবলৈ সকলো দিশৰ পৰা প্ৰস্তুত থাকিব লাগিব। আজি কোনোৱে ভবা নাছিল যে শেখ মুজিবুৰ ৰহমানে নিৰ্বাচনৰ পাচত সংখ্যা গৰিষ্ঠতা লাভ কৰাৰ পাচতো জনসাধাৰণৰ মন্তব্যক নাকচ কৰিব। National Assembly ভঙ্গ কৰি দিলে, মানুহৰ ওপৰত Warrant জাৰি কৰিছে, গণতন্ত্ৰৰ কণ্ঠ ৰোধ কৰিছে। গতিকে এই গণতন্ত্ৰ ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে যিকোনো আৱশ্যকীয় পথ লবলৈ প্ৰস্তুত থাকিব লাগিব।

(সময়ৰ সংকেত)

বহুতে কবলৈ বিচাৰে মুজিবুৰ CIB-ৰ Agent আৰু য়াহায়া গণতন্ত্ৰ বিশ্বাসী। কিন্তু বৰ্তমান বাংলাদেশত শেখ মুজিবুৰে গণতন্ত্ৰৰ ভোটত যি আন্দোলন গঢ়ি তুলিছে সেই আন্দোলনক যাহায়াখাৰ বেয়নেট, টেঙ্ক আদিয়ে দমন কৰা সম্ভৱ নহয়। অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বাজেট বক্তৃতাত বহুতো কথা কোৱা হৈছে যদিও তেখেতৰ ক'ত কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট দেখি জনসাধাৰণ হতাশ হৈ পৰিছে। ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে এই বছৰ আৰু কোনো নতুন কাম নহয়। এই ৪৩ কোটি টকা

পূবাবৰ কাৰণে যিহেতু কৰ-কাটলৰ প্ৰস্তাৱ নাই নিশ্চয় কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা লব লাগিব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—মাননীয় সদস্যই পুৰণা সদস্য হিচাবে জানিব লাগিছিল যে Planned আৰু Non-Planned দুখন বেলেগ বাজেট। Planned Budget-ৰ পইচা বেলেগে খৰছ হয় আৰু Non-Planned Budget-ৰ পইচাও বেলেগে খৰছ হয়।

Shri Pramode Chandra Gogoi—Planned আৰু Non-Planned বুলি কোনো কথা নাই। পইচাটো খৰচ হবই। আমি অভিজ্ঞতাৰ পৰা দেখিছো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Planned Budget-ৰ পৰা পইচা কাটি আনি Non-Planned-ত খৰছ কৰিব পৰাৰ কোনো উপায় নাই।

Shri Pramode Chandra Gogoi—যি নহওক, সত্যতা প্ৰমাণ হ'লে আমি ভাল পাম। কিন্তু আমি দেখিছো যে প্ৰতি বছৰতে ঘাটি হয়। Plan কৰা হয় কিন্তু সময়ত হ'লে নহয়। শিক্ষাৰ শিতানত দেখিছো টকা ধৰিব নোৱাৰিলো। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shrimati Rani Manjula Devi—Mr Speaker Sir, as an advocate of democracy, the principles of democracy and human rights, my full sympathy goes towards the new Bangladesh. My great admiration goes to Sheikh Majibur Rahman. The staunch hero of this movement for upholding the principless of democracy with such unrestricted courage. Unfortunately the West Pakistan has bypassed the rules of International warfare, even by bombing hospitals where suffering patients died and killing women and children. The great hero Sheikh Majibur Rahman is unperturbed even when his son has lost his life. This freedom fighter of Bangladesh is going forward to achieve the noble objective of self expression and estalishment of human rights. Pakistan can not say that there is interference with her internal affairs. It is a question of upholding human right. The charter of United Nations has

clearly stated the right of universal human rights. As such every nation and all democratic countries and specially our India, which is the centre of democracy has a right to support, sympathise with the aspiration of the Bangladash. I am very happy Sir, that this House unanimously passed a resoluton and I fully associate myself with it. Sir, the dignity and decorum of democracy has recently been manifested by the elections to the Lok Sabha by a display of perfect discipline. I thank our Prime Minister for effectively taking our country to the goal of democracy. Sir, now the time has come for implementation of socialism. I know that our Prime Minister is a person of action. And she has proved it. I am quite sure that she does what she says, and in the near future the ideal of socialism will be implemented. Sir, I want the co-operation of all sections of this House to help us build our country as an ideal socialstic state. Now, Sir, I cannot but agree with our Finance Minister when he said that "there should be a deliberate effort to drive the psychology of people for gainful productive employment in agriculture and industry rather than for mere white collared jobs in Govt. purposive productive investment for dairy, poultry, vegetable cultivation, horticulture, fishery, mean production should be undertaken in a big way so that all these items of import to the State from outside to the extent possible may be curtailed".

I am very glad to agree and will fully co-operate with him in this endeavour as I feel that Govt. jobs alone cannot satisfy the teeming multitudes.

Mr. Chairman : (Shri Rothindranath Sen) : There is no quorum (for two minutes the proceedings were suspended)

Shrimati Rani Manjula Devi—I feel that it is only through industry the employment can be achieved. I am very grateful to our Prime Minister for taking this fact into consideration and she has kindly inaugurated the Paper Mill at Jogighopa. Due to the valient

efforts of some of the hon. members of this House, the Minister of our State and the Central Minister the Ashoke Paper Mill came into being. At that time I had a long discussion with the Prime Minister and she expressed her concern about the unemloyed educated youth. This problem has been her greatest mental worry. As Assam is a backward State in the country, and is also the eastern gateway of India and more particularly Goalpara being the western gateway of Assam and the centre has declared it as a backward District in the State. She thought it is fit to announce another public sector industry—refinery cum petro-chemical complex for Goalpara where a large number of unemployed educated youths can be employed. Sir, I am not speaking for Goalpara alone; I am concerned with the industrial development and with the employment of our educated youths of Assam as a whole. I am glad that not only petro-chemical complex and a paper Mill are going to be started at Goalpara but also a cement factory at Bokajan, Paper Mills at Cachar and Hojai are going to be set up. Besides, there will be a sugar factory at Cachar. I want that more and more industries should come up in Assam because we have got a lot of raw materials. Sir, I do not know how the other projects are being implemented but I know about the details of implementation of Ashoke Paper Mills, which has been inaugurated by the Prime Minister, and as such the prestige of the Prime Minister is at stake if it is not implemented preperly. Sir, I have come to know that something is going wrong there and I am afraid there is an attempt at Sabotaging this Mill. This Mill holds high hope for the youths of the State because the employment potentiality of this Mill is far greater than the petro-chemical complex. Petro chemical complex has technical aspect whereas this has more employment potentiality Sir, the following information has been given to me by a technical expert who has constructed the largest Paper

Mill in the whole of Asia which has gone successfully into production in Rajamandy. As such I do not think that the information is wrong as some may express doubt. He said that there would be 400 engineers and chemists required for this Mill (which means that the entire lot of our engineer in Assam will be employed) 1 thousand skilled workers and 800 unskilled labours will be employed. In the indirect employment 6,000 people for bomboo cutting, 1 thousand for material handling and transport. These are the employment potontialities. The economic benefit that will go to the local people and the State of Assam is as follows:—

Rs. 10 crores sales revenue,

Rs. 80 lakhs salary and wages

Rs. 2 crores—contract and local purchase

Rs 2 crores on commercial tax.

Therefore, this golden opportunity cannot be allowed to go away like this by some interested officers. Sir, I do not like to speak about the officers because they cannot come here to defend themselves. I have come to know that something is wrong because some of the officers who are responsible for the liquidation of the previous Ashoke Paper Mill at Bihar are put in this new Mill. Sir, I am grateful to the hon. Industries Minister for helping us in getting this Mill and for bringing the Prime Minister to inaugurate it. He is an energetic person and he has enthusiasm but I am afraid he may not be knowing everything that is going on inside, This attempt of sabotaging the Mill with the help of foreigners is an anti-national act and so a thorough probe is necessary. I do not know why this plan is not allowed to be carried. To my utter disappointment and concern I have come across a letter written by Shri Dhruba Narayan Barua about this Mill. He has clearly written "It has been reported that some injunctions were recently issued against lifting of the machineries from Bihar

to Jogighopa for erection of the paper mill. This has created suspicions in the minds of the people of Goalpara that this Paper Mill would meet with the same fate as the proposed Jute Mill at Pancharatna. This suspicion is confirmed by the very nature of the partners of the paper mill with divergent interests and the circumstances under which the Industries Minister. Shri Biswadev Sarma, get the licence issued from the Ministry concerned. There are pulls from various interests. This is one point. He has also paid in his letter. "And it is learnt that the Chief procuring agent of raw materials from Assam for other paper mills has already managed to get their lease for procuring bamboo in Assam extended". How can he get license extended ? There will be no bamboo left for our Asoke Mill. I want to bring this matter to the notice of the Minister so that the mill can come into being. I would request him through you that this project should be implemented immediately and the machineries should be brought. So far the mechinaries have not been examined because no experts are allowed to do so. The Select Committee selected some experts for planning and other technical jobs like examining the machineries etc, but many of those experts have not ever been appointed as yet. Therefore, Sir, we have to be very careful while dealing with the foreign collaborators because they have diverse interests and we should see that the interest of the people is properly served, and we cannot allow the Government officers to dominate over our big industries to destroy it at the cost of the interest of our people.

Sir, I am glad that there is a crash programme for additional employment for 4.20 lakhs which would cost about Rs. 50 crores. This is a good sign and I congratulate the Finance Minister for proposing this.

Sir, I have been made a member of the Loan Advisory Committee and we recently sanctioned some cases which were three years'

old. That means for the last three years no loan was granted and so you see how our people are benefitted. Our boys should be encouraged As Mr. Bhagawati said, the banks have a rigid set of rules. For the sake of the students and the agriculturists these rules should be relaxed and the interest must be much less, so that they can have the impetus to start business, to start industries. One more point, Sir, about Electricity....

(Mr. Chairman—Leave something for others)

Sir, as the Chairman of the Assurance Committee, I have taken up the question of extending electric lines to the district of Goalpara through which the power line passes and other places and I impressed on the urgency of rural electrification. I am so glad and very grateful to the Minister that he has implemented it and most of our rural areas and towns are electrified. But the South Bank, which has no means of access, no railway lines, has not even electric power. So I request the Minister to take up immediate extension of electric power to the South Bank, so that some industries may be set up there.

I give my thanks to the Minister, Finance for not imposing any new tax. The country is already over-taxed.

Regarding land revenue, I am glad the Revenue Minister (now Chief Minister) has been trying hard to implement the land reform measures. I feel, by mere distribution of land we cannot satisfy the teeming multitude and the new land that is being released by the Govt. for settlement, should be settled not on the basis per head, but on co-operative basis. We cannot give land to each and every one. The Govt. land should be settled on co-operative basis so that land can be better cultivated. By co-operative, I mean better organised co-operative movement, because the present system of co-operative movement is not as it should be. I request the Minister concerned to do the needful.

About the rise of prices, the lack of transport facilities is mainly responsible. If there is no easy movement of food rains, the price is bound to rise. So if the Transport Department co-ordinates with the Supply Department, things would be much better and the prices of essential commodities would come down. I am thankful to you, Sir, for giving more time.

Mr. Chairman—I have before me the names of the hon. Members who are to participate in to-day's debate. Shri Mohidhar Pegu, Shri Giasuddin Ahmed, Shri Sarat Chandra Rabha, Dr B. Hazarika, Shri Benoy Krishna Ghose, Shrimati Pranita Talukder, etc. are still to be participated in the debate. I have announced the names so that the members may be present to take part as soon as they are called upon and it will be better if they are present in the House.

*Shri Benoy Krishna Ghose—Mr. Charman, Sir, I am not a student of Public Finance and so I shall discuss the Budget generally. In the last mid term poll, our Prime Minister, Shrimati Indira Gandhi assured the people that she would remove poverty from India and everybody would be provided with the basic amenities of life. She also promised to bring real socialism. These promises and assurances of Shrimati Indira Gandhi to the people of India promted them to vote her to power with absolute majority. Now she is in a position to amend the Constitution according to the need of the day. The leaders and the members of the Congress Party reiterated the same promises. Now it is the duty of the Government to fulfil these assurances and promises.

Our Finance Minister has presented a Budget for the year 1 71-72. Let us examine whether this Budget satisfies the expectations of the common people of our State. Sir, about 80 per cent of our population live in villages, many of them are landless and at the same time they are verp poor, and they constitute the

---

* Speech not corrected.

agricultural labour. Sir, due to introduction of tractors, power tillers, power thrashers, these labourers have been thrown out of employment. They cannot borrow money from the banks because the banks and other institutions require security of land as mortgage. As they have no land to mortgage, they cannot borrow, and as a result they have been reduced to beggars. Sir, much has been reduced to beggars. Sir. much has been said in the Budget Speech that the landless cultivators have been settled with land in certain reserves May I know from the hon Finance Minister whether he is in a position to give the actual figures of landless cultivators in the State and how many of them are settled with land in these reserves. I may say that even not a single person of the said cultivators has been settled with land. I still doubt whether the actual landless cultivators who are deserving have got settlement of lands. From my experience, I can say that the cultivators who have lands and who have money can easily manage to get benami settlement in Khas land in the names of their sons, daughters, wives and even in name of their servants by bribing the Mandals, Kanangus and Settlement Officers. Sir, the position those cultivators who have small parcel of lands in villages are also not happy They do not possess money even to purchase the high-yielding varieties of soods. They cannot borrow money from the banks as they do not have sufficient land to be mortgaged. To mortgage the land also one is to produce the non-encumbrance certificate from the Registration Officer, to produce a valuation certificate from the Circle Officer and to produce a scheme from the Agricultural Extension Officer One cannot be expected to manage all these things without money. The matter does not end there. Government have put officials as the agent of the banks. The same is the case with Land Mortgage Banks. One will have to purchase of Rs. 50 to be a member to get financial assistance. How a poor cultivator pay 50 rupees. Due

to these difficulties they borrow money from the money-lenders at a very high rate of interest. These 14 Nationalised Banks and other money lending institutions of the Government are of no use to the cultivators. There are some provisions in the Budget which offers certain facilities to the cultivators, but those facilities are not for the poor cultivators. They are for the rich cultivators, who have been enjoying the facilities and getting richer and richer day by day and as a result now a class of landowners has appeared in the villages who are exploiting these poor cultivators. Sir, I do not say that there is no provision in the Budget which helps these cultivators to improve their condition but for the weaker section of the community there is nothing in the Budget. Sir, let me quote a passage from the last Budget Speech of Shrimati Indira Gandhi— 'It is generally accepted that social, economic and political stability is not possible without the growth of productive forces and the agmentation of National Wealth, and also that such growth and increase in wealth cannot be sustained without due regards to the welfare of the weaker sections of the community". So if there is no economic stability, the condition of the people cannot be improved. If there is no economic stability, there cannot be employment, there cannot be stability in the prices, because employment and stability of prices are co-related with the conditions of economic stability in the State

Sir, I do not see anything new in the budget This is a budget like any other budget of the past, the only difference is that this year there is no provision to impose new taxation and that this year's deficit is put at a bit higher than any other budget of the past. I know that for an underdeveloped State like Assam this Government has no other altarntive than to resort to deficit financing. Deficit financing needs stepping up production and savings. I would confine my discussion to production only. This year the Government has fixed the target of foodgrains at

23 lakh tons. Let us see whether this Government shall be able to achieve this goal. If we compare it with the food position of previous years, the picture would not be happy. In the year 1968-69 the production of foodgrains was 20.76 lakh tons; in the year 1969-70 it dwindled to 18·4 lakh tons and in the year it was only 18.66 lakh tons. The fall in production is generally attributed to floods; but nothing is done as yet to control floods. Sir, our cultivators yield of foodgrains depend upon nature. When there is flood it needs protection from flood and when there is no water it requires supply of water. I know that the Brahmaputra Flood Control Commission has been created, bur nothing has been done as yet by this Commission to project the cultivators against flood. Sir, we have certain irrigation projects, but most of these projects are defective and the cultivators do not get water at the proper time. We have one irrigation project at Rongajuli but it is of no use. The other day Smti. Das complained of an irrigation canal in her constituency. So money thus spent serves no productive purpose. Same is the case with Jute production. I would like to reproduce a sentence from the budget speeeh, "The production of Jute, however, fell to 9.37 lakh bales against the level of producion of 10.81 lakh bales attained in 1969-70" (At this stage there was no quorum for sometime) Sir, our cultivators cannot be certain of their future harvest because their future depends on uncertainities. Now, let me take the production in industries, Mr. Chairman Sir, you are aware that we have two industries in our district at Bijni—one is Jazboard factory and another match factory. These factories had to be closed by the Government as they being uneconomic. The Sugar Mill at Dergaon is also running at a loss. The economic position of the Jute Mill at Silghat is also not happy. If these conditions are allowed to continue in the industries the future of Assam would be bleak. I would not like to take much time. Then, Sir, everybody complains of corruption, and it is admitted

by all that there is corruption from the top to the bottom, but the Government appears to be indifferent. The other day we had a discussion regarding rise of prices of essential commodities. Our supply Minister had to admit practically that they have nothing to check this rise in prices. Sir, this Government is also not above parochialism because this Government is developing some part of the state at the cost of another region. The other day I complained of shifting of an office—the office was Goalpara Irrigation Division afterwards it was converted to Guwahati West Division and shifted to Guwahati from Goalpara. That day our Chief Minister came forward with an explanation that there are no irrigation projects at Goalpara and the work of irrigation was conducted by Guwahati office. Sir, this explanation does not carry any weight. So, I would request the Government that if they want to command respect of people from all parts of Assam they must look to the interest of all the corners of the state and try to develop all areas equally. With these words Sir. I resume my seat.

Mr. Chairman—Moulana Abdul Jalil ....

Shri Giasuddin Ahmed—Sir, may I have clarification before you call Maulana Sahib to speak. Sir, there is a system of rotation so far as priorities of the Members is concerned .....

Mr. Chairman—You know I am here just to carry out the instructions left behind by the Hon'ble Speaker- He has prepared a list, and I am to follow that list. After Moulana Abdul Jalil, the Hon'ble Member will speak. There is no hard and fast rule or convention of policy. It is only at the wisdom of the speaker that the decision had been made

Shri Giasuddin Ahmed—I take it that great injustice has been done to members of this side and as a mark of protest against such treatment by the Chair I walk out. (The Member walked out of the House)

*Moulana Abdul Jalil Choudhury—মাননীয় চেয়ারমেন মহোদয়, বাজেট বক্তৃতা এখন ভারাক্রান্ত মন নিয়ে দাড়াতে হয়েছে যখন নিজের মনের অবস্থা অত্যন্ত খারাপ।

চেয়ারমেন মহাশয়, বাজেট বক্তৃতায় বাস্তবিক এখন সব কথা বলা প্রয়োজন, যে সব কথা এই সদনে উত্থাপিত করলে রাজ্যের আমদানী কিংবা রপ্তানী ব্যাপারে সরকারকে সাহায্য করতে পারে।

আপনি জানেন চেয়ারমেন মহোদয়, বাজেট সম্পর্কে আমার যতটুকু জ্ঞান নাই। তথাপি যে বাজেট এই বিধান সভায় উত্থাপিত করা হয়েছে তার আমদানী দিক কম, খরছের দিকটাই বেশী। সরকার পরিকল্পনার গ্রহণের সময় এমন ভাবে পরিকল্পনা গ্রহণ করবেন যাহাতে টাকা-পয়সা ইত্যাদির আমদানী বৃদ্ধি পায় এবং খরছের পরিমাণ যেন আমদানী যতটুকু হবে তার চাইতে বেশী না হয়। খরছের দিকটা যদি বৃদ্ধিপ্রাপ্ত না হয় তাহলে যে বাজেট উন্নত হবে সেটা অত্যন্ত স্বাভাবিক কথা।

ইহা সত্য এই বাজেটে কোন রকম কর বৃদ্ধি ধরেণ নাই অর্থমন্ত্রী মহোদয়। অর্থমন্ত্রী মহোদয় জনসাধারণের আর্থিক মেরুদণ্ডের দিকে লক্ষ্য রেখে, জনসাধারণের দুখ-দুর্দ্দশা, আর্থিক অবস্থা ইত্যাদি বিষয়ের প্রতি লক্ষ্য রেখে কোন রকম করের প্রস্তাব করেননি। সেইজন্য আমি অর্থমন্ত্রী মহোদয়কে ধন্যবাদ জ্ঞাপন করছি। বাজেটে একটি কথা আমি লক্ষ্য করেছি যে, কয়েক বৎসরের ভিতর অর্থমন্ত্রী যে টাকা বরাদ্দ করেন, বাজেটে আমাদের প্রায় বিভাগের লোক এমন কি এই বিধানসভার ভিতরে বা বাইরে এমন কি মন্ত্রীসভায় বল্‌লেও অত্যুক্তি হবেনা, কার বিভাগে কতটুকু বেশী গেল কিংবা কতটুকু কম গেল সেটাই বিবেচ্য হয়। আমার মনে হয় যদি বাজেটে আমরা রাজ্যের অর্থনৈতিক মানদণ্ডের উন্নতি করতে চাই তাহলে যৌথভাবে বাজেট তৈরী করবার আগে প্রত্যেক বিভাগের উদ্ধতন থেকে নিম্নস্তরের প্রত্যেকজন লোকের, তিনি কর্মচারী হৌন, তিনি মন্ত্রী হৌন, তিনি বিধানসভার সদস্য হৌন

* Speech not Corrected.

কিংবা বাইরে যারা সরকারকে পরামর্শ দিতে পারেন উৎপাদনের ব্যবস্থা কি কি করলে অগামী বৎসর যতটুকু খরচ হবে তার চাইতে কিছু টাকা বর্ধিত থেকে আগামী বৎসর বাজেটে এই টাকা আয় হয় সেই চিন্তাধারা নিশ্চয়ই প্রত্যেকেরে থাকা উচিত, কিন্তু আমরা যারা এই বিধান সভার সদস্য তার মধ্যে অনেকেরই ভুল হতে পারে যে আমরা সব সময় দিকে লক্ষ্য রাখি, তার কতটুকু ফেরৎ অংশ আমরা আগামী বৎসর দিতে পারবো। কেন এখন একটা বিশেষ পরিকল্পনা আমাদের মনে আসেনা। আমি শুধু এই মন্ত্রীসভার কথাই বলাইনা। পৃথিবীর সব মন্ত্রীসভার কথা বলছি। একজনের বিদ্যাবুদ্ধি কম থাকতে পারে কিন্তু তার একটা যোগ্যতা থাকা দরকার। যিনি রাজ্যের কর্ণধার, তিনি রাজ্যের উন্নতি এবং রাজ্যের প্রতি-রক্ষা এবং রাজ্যের জনসাধারণের আর্থিক উন্নতির একটি সুস্থ এবং বাস্তব পরিকল্পনা সরকারী যে বিভাগের দায়িত্ব এই বিভাগের উর্দ্ধতন কর্মচারী থেকে তার পরামর্শদাতা প্রত্যেকরে থাকা দরকার। এই বাস্তব দৃষ্টি যদি থাকে তাহলে বৎসরের প্রারম্ভে সেই দৃষ্টি অনুসরণ করে কাজ করতে পারলে আগামী বৎসরের একটি বিভাগীয় Picture পাওয়া যাবে যাতে খরচের হিসাব বেশী থাকে যদি আমদানীর উপর কেবল আমরা নির্ভর করি তাহলে সেই বাজেট চিরাচরিত বাজেট হবে—গত ২৪ বৎসরের গতানুগতিক বাজেটের ন্যায়।

মহোদয়, আমি এখন শিক্ষা সম্পর্কে বল্‌ব। মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ের অর্জেকার ঘোষণার জন্য আমি সন্তোষ প্রকাশ করছি। তিনি রাজ্যপালের ভাষণের বিতর্কে বলেছিলেন যে ১২০০ L. P. School আমাদের দেশ থেকে নেওয়া হবে। কিন্তু সে সম্বন্ধে আমি সরকারকে কিছু পরামর্শ দিতে চাই। আজকার এই ঘোষণার পর আরও ১১০০ স্কুলের সরকারী অনুমোদনের প্রয়োজন হতে পারে, তখন যে ১২০০ স্কুল গ্রহণের পরিকল্পনা নিয়েছেন তা আগামী বৎসরের ভিতরে কার্য্যে রূপান্তরিত না করতে পারলে আগামী বৎসর আরও অনেক স্কুল সরকারের গ্রহণের জন্য আসতে পারে, এভাবে বৎসরের পর বৎসর সরকারী গ্রহণের জন্য এসে জমা হতে থাকবে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—এগুলি Inspector of Schools-এর Report-এর উপর নির্ভর করবে।

Moulana Abdul Jalil Choudhury—তবে স্যার, প্রথম থেকে শেষ পর্য্যন্ত Inspector of School-এর এই পরিদর্শন Ficticious. পরিদর্শন বা এই Inspection-তো অফিসে বসে বসে আমাদের মৌলবী শিক্ষাতো লুপ্ত প্রায়। আমি অভিজ্ঞতা থেকে বল্‌ছি আপনাদের বিশ্বাস না ও হতে পারে। আজ যদি আমি একটি স্কুল স্থাপন করি তাহতে তা ১০ বৎসর সরকারী রেকর্ডে পড়ে থাকবে। সুতরাং আমি বল্‌ছি একটু চিন্তা করে শিক্ষার একটি সুস্থ পরিকল্পনা দরকার। এবং তার সঙ্গে প্রত্যেকটি Venture School-এর ও ব্যবস্থা করা দরকার। পাঁচ বসেরের মধ্যে তার ব্যবস্থা না করলে ছাত্র সংখ্যা বাড়বে মাষ্টারের অভাবের ফলে স্কুল গুলি আরও বেশী টাকা দাবী করবে। এই হিসারে ৩ হাজার টাকা School Board কে Grant করতে হবে। আজকে এই নীতির ফলে এক বিভাগ থেকে ১৪০০ আর এক বিভাগে থেকে ১৪০০ এই রকম একটা বিশৃঙ্খলার সৃষ্টি হয়েছে—এই সমস্যার সমাধান করতে হবে। সেজন্য সেটা ভাল করে বিবেচনা করা প্রয়োজন। যে সব স্কুলে এইভাবে উৎসাহের অভাবে ২০০/৩০০ ছাত্র বাড়ে আছে তাদের Elementary Education নেওয়া একান্ত কর্তব্য। সরকার যেন এই ১২০০ স্কুল নেবার সময় তা বিবেচনা করেন, আমার দ্বিতীয় কথা হলো কলেজের শিক্ষা সম্পর্কে। যেমন বাড়ীতে বাড়ীতে যে ভাবে বাপের ছেলে অধিক হয়ে গেলে যেমন অপদার্থ হয়ে যায় এমনি ভাবে তা বাড়িতেছে। সেজন্য একটী বাস্তব পরিকল্পনা করা দরকার। কটা মাত্র উদাহরণ দেব। যারা আরবী ভাষায় M. A. পাশ করেছে তারা General Subject-এ ও M. A. দিতে পারে, আমার জানামতে একটি ছেলে Rahaman-এই General Subject-এ M. A. দিতে গেলে যে ছেলে Assam Govt. বিষয়ে Gold Medal পেয়েছে সেই ছেলে কলিকাতা University-তে এই বিষয়ে কেবল মাত্র ৩২ পেয়েছে। অবশ্যে বাকী Subject-এ ভাল নম্বর পেয়েছে। কাছাড়ের কোন কলেজে এই শিক্ষার ব্যবস্থা নাই। সমস্ত আসামে শুধু Nowgang-এ বোধহয় তার ব্যবস্থা আছে। একটি Paper Arab Literature নাম—Selected কয়েকটি পদ্য। একটি পদ্যর কথা বলি—কবিতাটির নামটির ইংরাজী অর্থ হচ্ছে "Self fingers" কবিতায় একটি জায়গায় নাম

আছে "আসাবেল", তাতে আছে যে, "আমার প্রেমিক যে জায়গায় আছে তার নাম আসাবেল" সে জায়গা আর নাই। তা ধূলিস্যাৎ হয়ে গেছে—ঠিক তেমনি আমাদের শিক্ষা ব্যবস্থারও অধঃপতন হয়েছে, সেটা লক্ষ্য করার জন্য আমি একটি উদাহরণ পেশ করছি। মহোদয় আর একটি অত্যন্ত প্রয়োজনীয় কথা আমি বলব। আসামের যোগ্য ছেলেরা যারা Parsian-এ পরীক্ষা দিয়ে থাকে তার পরীক্ষক যিনি-তিনি একজন Parsian Subject-এর Professor. সেজন্য তিনি এখন University-র Examiner হয়ে গেছেন।

Mr. Chairman—দুই মিনিটের মধ্যে শেষ করুণ।

Moulana Abdul Jalil Choudhury—আমি অধিক সময় নেবনা, কয়েকটি প্রয়োজনীয় কথা বলব।

যে পরিকল্পনা আমরা গ্রহণ করি, আমি যতটুকু দেখেছি, তা হয় অর্থ উৎপাদন পরিকল্পনা। পরিকল্পনার উদ্দেশ্য হলো অর্থ উৎপাদন। কিন্তু পরিকল্পনা হয়ে গিয়েছে অর্থবিশুদ্ধ। কেন বলিতেছি, যখন পরিকল্পনা কার্য্যকরী করতে গিয়ে আমরা যারা সদস্য কিংবা বহু গণ্য-মান্য লোক আমরা ভাবি এই পরিকল্পনার টাকাগুলো নিয়ে বিসর্জন দিয়ে দিই। আমাদের এই মনোভাবের ফলে প্রতিটি পরিকল্পনার টাকা আমরা এইভাবে বিসর্জন দেই। পরিকল্পনায় অর্থ উৎপাদন হয়না। সেজন্য কার্যাক্ষেত্রে····

মহোদয় আর একটা কথা বলব। আমরা বরাবর বলি যে গ্রাম দেশে যারা অশিক্ষিত স্ত্রীলোক তাদের স্বীয় কৃষি যেমন লাউ, সীম, বেগুন ইত্যাদি পর্য্যাপ্ত পরিমানে ফলে। কাছাড় জেলার সমস্ত সব্জী এই স্ত্রীলোকের কৃষি হইতে উৎপাদিত। এই সব সব্জীর প্রতি এবং এইসব কৃষির প্রতি সরকার যাতে নজর দেন, আমি অনুরোধ করবো, আমাদের কান্দির গ্রামের উৎপাদিত লক্ষী-উরি, বাংলাকচু, লাউ ইত্যাদি হাইলাকান্দি হইতে জাঙ্গির বাজার হইয়া প্রায়············ পর্য্যন্ত যায়, সুতরাং তারা যাতে কৃষি বিভাগ থেকে সাহায্য পায় তার প্রতি সরকার যেন দৃষ্টি দেন। এই গ্রামীন স্ত্রী-কৃষকদেরে যেন উৎসাহ দেন। তাই আমি বলি তাতে যদি প্রতি পরিবার কিছু এতে সরকারের ২০০ টাকা Waste ও হয় তাত আপত্তি নাই।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—ইতিহাসের প্রাক্কালে স্ত্রীলোকেরাই কৃষি আরম্ভ করেছিলেন।

Moulana Abdul Jalil Choudhury—তাই বলি এই সব পরিবারকে অর্থসাহায্য দিয়ে তাদের উৎসাহ দেওয়া সরকারের প্রয়োজন এবং তার জন্য পরিকল্পনা গ্রহণ করা প্রয়োজন। তাছাড়া এইসব প্রত্যেক বাড়ীতে এবং পরিবারে অন্তত: একপোয়া করে জমি দিলে আমরা বিশ্বাস এতে এই দেশের উন্নতি হবে।

Mr. Chairman—আজ আর বাদদিন। কাট্ মোশনে বলবেন।

Shri A. N. Akram Hussain—মাননীয় জলিল সাহাব একটা কথা ভুলে গেছেন তাই আমি বলি—

"ছেলে ঘুমালো পাড়া জুড়ালো
বর্গী এলো দেশে
বুলবুলিতে ধান খেয়েসে
খাজনা দিব কিসে?"

Mr. Chairman—Order, order. It is unfortunate that hon'ble member Shri Giasuddin Ahmed has left without giving an opportunity to reply to his grievances. I would, request Shri Lakshadhar Choudhury and Shri Gogoi to inform this to Shri Giasuddin. The discussion on budget has been started by the hon'ble member Shri Dulal Chandra Barua. Thereafter hon'ble member Shri Bijay Chandra Bhagabati was allowed to speak and then hon'ble member Shri Promode Gogoi spoke from this side (pointing to the Opposition Benches) and then Rani Manjula Devi from Congress side spoke. Thereafter Shri Benoy Krishna Ghose spoke and after him Maulana Shahib spoke. Naturally, according to

the procedure adopted by the Hon'ble Speaker no deviation has been made and I would request the members of this (Opposition) side to report this to Shri Giasuddin Ahmed.

Now Mr. Sarat Chandra Rabha.

Shri Sarat Chandra Rabha—माननीय सभापति महाशय, आजि आमि यि ४४ कोटि टकाৰ घाटि बाजेट देखिबलै पाइछो सेइटো ভাবিব লগীয়া কথা হৈছে। প্ৰতি বছৰেই ঘাটি বাজেট। এই বছৰো এই ঘাটি বাজেট লৈ আমি দেশ চলাব লাগিব। নিৰ্ব্বাচনৰ বিজয়ৰ কথা তেখেতে কৈছে। দেশখনক সমাজবাদৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াই নিবৰ বাবে আজি চৰকাৰ গঠন কৰা হৈছে। এই নিৰ্বাচনৰ যোগেদি জয়লাভ কৰি কেনেধৰণে সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠা হব তাৰো আঁহি আমাৰ আগত দাখিল কৰিব লাগে। কিন্তু এই বাজেটত সমাজবাদক আগুৱাই নিয়াৰ কোনো লক্ষণেই আমি দেখা নাপালো।

একচেতীয়া পুঁজিপতি যি সকল আমাৰ ইয়াত আছে আৰু স্বাধীনতাৰ আগৰে পৰাই যি সকল বিদেশী পুঁজিপতি আমাৰ দেশৰ সম্পদৰ মালিক হৈ আছে, সেই সকলৰ বাবে কোনো বিশেষ ভাৱে ব্যৱস্থা লোৱাৰ ইঙ্গিত নাপালো। স্বাধীন হোৱাৰ পিচতো যদি আমাৰ দেশৰ সম্পদৰ ওপৰত এই মালিক সকলে কোটি কোটি টকা উপাৰ্জ্জন কৰে আৰু যদি বিলাতলৈ চালান দিয়াৰ ব্যৱস্থা থাকে, তেনেহলে তাৰ পৰা আমাৰ কি উপকাৰ হব ? আমাৰ দেশৰ মানুহে এই সম্পদ বোৰ ৰক্ষা কৰে, কিন্তু ভোগ কৰিবলৈ সুযোগ নাপায়। দেশৰ মানুহে, দেশৰ শ্ৰমিকে, কৃষক সকলে ভোগ কৰাৰ কাৰণে যদি প্ৰকৃততে দেশবাসীক সুযোগ দিলেহেঁতেন তেনেহলে এই বিদেশী মালিক সকলৰ যি মালিকনা, সেই মালিকনা খিনি বাজেয়াপ্ত কৰিলেহেঁতেন। সমাজ বাদৰ লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ কাৰণে নিৰ্ব্বাচন বিজয়ৰ ঘোষণা কৰা হৈছে। নিৰ্ব্বাচন বিজয়ৰ লগে লগে অহা ১৯৭২ চনৰ নিৰ্ব্বাচনৰ বাবে শাসক দলৰ ফালৰ পৰা প্ৰস্তুতি চলাইছে। তাৰ প্ৰমান স্বৰূপে গোৱালপাৰা মহকুমাত আমি দেখা পাইছো। গোৱালপাৰা মহকুমাত যি স্কুল কমিটিয়ে সুন্দৰ ভাৱে স্কুল চলাই আছে, এই কমিটিয়ে আগৰ কমিটিৰ টকা আত্মসাৎ কৰাৰ

বিষয়ে চৰকাৰৰ ওচৰত জনাইছিল। দুৰ্নীতি দূৰ কৰাৰ কাৰণে এই কমিটিয়ে যি ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিছিল তেওঁ শাসক গোষ্ঠীৰ লোক। এই ব্যক্তিজন চিলঙলৈ আহি কাৰোবাৰ লগত সমস্ত পৰামৰ্শ কৰিলে, যাৰ ফলত যি কমিটিয়ে আগৰ দুৰ্নীতি দূৰ কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছিল, সেই কমিটিক ওপৰৰ পৰা ভাঙি দি নতুন Adhoc কমিটি কৰি দিছে। যি সকল অহা নিৰ্ব্বাচনত কংগ্ৰেছ দলৰ প্ৰাৰ্থী হিচাবে ঠিয় হব তেওঁলোকক আৰু সম্পাদক, সভাপতি পতা হৈছে। দুধনৈ ছোৱালী হাইস্কুল খন সুন্দৰ ভাৱে চলি আছিল। সেই স্কুলৰ পুৰণা কমিটিৰ সভাপতি প্ৰাক্তন M. L. A. শ্ৰীহাকিম চন্দ্ৰ ৰাভা আৰু তেখেতৰ পৰিবাৰ সেই স্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষয়িত্ৰী। তেওঁলোকৰ স্কুলফাণ্ডৰ টকা অসৎ ব্যৱহাৰ, আত্মসাৎ আদিক নতুন কমিটিয়ে ধৰাত, আত্মসাৎকাৰী দুৰ্নীতি পৰায়ণ সকলক বচাবৰ কাৰণে ভালদৰে কাম চলাই থকা স্কুল কমিটি ভাঙি দি ২৫ মাইল দূৰৈৰ পৰা শ্ৰীগোপেন বসুমতাৰীক সভাপতি পতা হৈছে আৰু যাৰ দিনত টকাৰ গোলমাল হৈছিল তেখেতক আকৌ সম্পাদক পতা হৈছে। ৰংজোলী স্কুলৰ ২৮ হাজাৰ টকাৰ গোলমাল যাৰ নেতৃত্বত হৈছে সেই ব্যক্তি জনক দুধনৈ হাইস্কুলৰ সভাপতি পতা হৈছে। মাজজাখিলা দহেলা এম, ই, স্কুলৰ ক্ষেত্ৰতো সেই স্কুল কমিটিক অন্যায় ভাৱে ভাঙি দি মাটিয়া আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভাপতি, কংগ্ৰেছ সদস্য শ্ৰীৰত্নেশ্বৰ দাসক সভাপতি পতা হৈছে আৰু B. D. O. জনক সম্পাদক কৰিছে। ঠিক এই ধৰণে অন্যায় ভাৱে নিৰ্ব্বাচনৰ অভিযান চলাব লাগিছে। এই দৰে ৰাজনৈতিক হিংসাৰ কাৰ্য্যকলাপৰ দ্বাৰা আজি কংগ্ৰেছ দলৰ তৰফৰ পৰা অহা নিৰ্ব্বাচনত বিজয়ৰ আশাবে কামবোৰ চলাব লাগিছে। এই ধৰণে যদি হয় তেনেহলে গণতান্ত্ৰিক ভিত্তিত যি কমিটি বিলাক কৰা হয়, আৰু ৰাজহুৱা ভাৱে নিৰ্ব্বাচিত প্ৰতিনিধিৰ সেই সম্পৰ্কত কোনো মতামত নোহোৱাকৈ, ৰাইজৰ পৰামৰ্শ নোহোৱাকৈ এই সমস্ত পৰামৰ্শ ওপৰৰ পৰা লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়, সেই কমিটি কৰাৰ লাভ একো নাই। সেই বিষয়ে আপত্তি জনালেও কোনো প্ৰতিকাৰ নহয় আৰু সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ কথা কয়, সমাজতন্ত্ৰক দোহাই দি, গণতন্ত্ৰৰ সাধাৰণ নিয়মবোৰ ৰক্ষা কৰি নচলে তেন্তে ই কেনে ধৰণৰ গণতন্ত্ৰ। আজি সমাজবাদত

উপনীত হোৱাৰ কাৰণে, নিৰ্ব্বাচনত বিজয় হোৱাৰ কাৰণে যি বিলাক কথা কয়, ই সাবশূণ্য কথাৰ বাহিৰে আন একো হব নোৱাৰে। তাৰ বাহিৰেও আমি শান্তি শৃঙ্খলা ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত দেখা পাইছো যে পুলিচৰ ওপৰত শান্তি শৃঙ্খলা ৰক্ষাৰ দায়িত্ব দিয়া হয়, কিন্তু সেই সকলেই শান্তি শৃঙ্খলা ভঙ্গ কৰে। এই শান্তি শৃঙ্খলা ভঙ্গকাৰী পুলিচৰ বিৰুদ্ধে অভি-যোগ দিলে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কোনো ব্যৱস্থা নলয়, বৰং তেওঁলোকক উৎসাহ দিয়ে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই অলপতে গোৱালপাৰাত হৈ যোৱা ঘটনা সম্পৰ্কে এখন গোহাৰি দাঙি ধৰিলো। এই ঘটনা হ'ল যে এটা পৰিয়ালক ৰাতি অতৰ্কিতে পুলিচে ঘেৰাও কৰি নিৰ্ম্মম ভাৱে অত্যাচাৰ জুলুম কৰিছে। তাৰ প্ৰতিবাদত গোটেই গোৱালপাৰাৰ ৰাইজে প্ৰতিবাদ কৰিছে আৰু তাৰ ভিত্তিত এই গোহাৰি আহিছে—

—গোহাৰি—

পুলিচি জুলুমৰ প্ৰতিবাদত ২৯ মাৰ্চত "গোৱালপাৰা বন্ধ"

সুধী ৰাইজ,

আজি আমাৰ সমাজত শান্তিৰক্ষক সকলেই যে সমাজ বিদ্বেষী শক্তিলৈ ৰূপান্তৰ হৈছে—সেই কথা গোৱালপাৰাৰ জনসাধাৰণৰ সন্মুখত নিশ্চয় স্পষ্ট ভাবে ওলাই পৰিছে। পুলিচ বিভাগৰ সহায়ত শান্তিকামী নাগৰিকে কোনো ধৰণৰেই নিৰাপত্তা পোৱাৰ আশা কৰিব নোৱাৰে। বৰং পুলিচ কৰ্মচাৰীয়ে ক্ষমতা অপপ্ৰয়োগৰ দ্বাৰা নিষ্ঠুৰ অত্যাচাৰ কৰাৰ ভয়ত গভীৰ আতঙ্কৰ মাজেৰে জনসাধাৰণে দিন কটাবলৈ বাধ্য হৈছে। আজি এই শান্তিৰক্ষক সকলৰ আশ্ৰয়তেই অসামাজিক, অৰ্থ নৈতিক শক্তি সমূহ মূৰ দাঙি উঠি অকল সমাজ জীৱনেই নহয় পাৰিবাৰিক জীৱনও অশান্তিপূৰ্ণ কৰি তোলা দেখা গৈছে। এই গোৱালপাৰা চহৰৰ বুকুতেই যোৱা ৭ জুলাইত শ্ৰীবানেশ্বৰ চৌহান আৰু ছাত্ৰ শ্ৰীজগদীশ চৌহানৰ ওপৰত অন্যায় অত্যাচাৰ চলোৱাৰ উপৰিও শ্ৰীৰাম কিষাণ চৌহানৰ মাকক নিষ্ঠুৰ ভাৱে মাৰধৰ কৰি পুলিচ বিভাগে নিৰ্লজ্জ বৰ্বৰতাৰ পৰিচয় দিয়ে। পুলিচৰ এই অন্যায় কাৰ্য্যৰ প্ৰতিবাদ কৰি গোৱালপাৰা চহৰৰ নাগৰিক বৃন্দই ছাত্ৰ-যুৱক সকলে মহকুমাধিপতিৰ ওচৰত বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰাত দোষী

পুলিচ বিষয়াক উচিত শাস্তি দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি মহকুমাধিপতিয়ে দিছিল। কিন্তু সেই প্ৰতিশ্ৰুতি কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত ৰক্ষা কৰা নহ'ল। শেষত শ্ৰীৰাম কিষাণ চৌহানে যেতিয়া আদালতৰ আশ্ৰয় ললে তেতিয়া পুলিচ কৰ্মচাৰী সকলে বিভিন্ন ভাবে ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰি শ্ৰীচৌহানৰ দ্বাৰা মোকৰ্দ্দমা উঠাই লবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। কিন্তু শ্ৰীচৌহানে মোকৰ্দ্দমা উঠাই লবলৈ মান্তি নোহোৱাৰ কাৰণে তেওঁৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱাৰ উদ্দেশ্যে ষড়-যন্ত্ৰ কৰি যোৱা ১৫ মাৰ্চৰ দিনা অন্যায় ভাবে তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে।

পুলিচৰ এই কাৰ্য্য যে হীন চক্ৰান্ত প্ৰনোদিত আৰু প্ৰতিশোধাত্মক বে-আইনী কাৰ্য্য তাক গোৱালপাৰা মহকুমাধিপতিয়েও স্বীকাৰ কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে। পুলিচ বিভাগৰ এনে হীন চৰিত্ৰৰ দৃষ্টান্তৰে আমাৰ সমাজ ভৰি পৰিছে।

গোৱালপাৰা বাইজে নিশ্চয় পাহৰা নাই যে যোৱা ১৯৭০ চনৰ ২৯ আগষ্টৰ দিনা শান্তিপূৰ্ণভাবে সত্যাগ্ৰহ কৰা ছাত্ৰ-যুৱক সকলৰ ওপৰত বে-আইনী ভাবে বিনা প্ৰৰোচনাত পুলিচ কৰ্মচাৰী সকলে বৰ্বৰতা চলাই কেইবাজনো ছাত্ৰ-যুৱকক লাঠিৰে কোবাই আৰু শিল দলিয়াই আহত কৰে। পুলিচৰ এই বৰ্বৰতাৰ প্ৰতিবাদত ১৯৭০ চনৰ ৩১ আগষ্টৰ দিনা গোৱালপাৰাত ২৪ ঘণ্টা বন্ধ স্বতঃস্ফূৰ্ত ভাবে পালন কৰা হৈছিল আৰু দোষী পুলিচ কৰ্মচাৰীক উপযুক্ত শাস্তি দিয়াৰ কাৰণে দাবী জনোৱা হৈছিল। কিন্তু চৰকাৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিও কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত দোষী পুলিচ কৰ্মচাৰীক কোনো শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ নকৰিলে। দেশৰ শাসক শ্ৰেণীয়েও নিজ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ কাৰণে পুলিচ বিভাগৰ এনে বৰ্বৰতাবোৰক দমন কৰাৰ পৰিবৰ্তে প্ৰশ্ৰয়হে দিয়া দেখা যায়। সেইয়ে আমি প্ৰত্যেক শান্তিকামী নাগৰিক পুলিচ বিভাগৰ অন্যায় অত্যাচাৰৰ বিৰুদ্ধে শক্তিশালী জনমত গঢ়ি তুলি গণতান্ত্ৰিক সংগ্ৰামৰ দ্বাৰা তাক প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হব লাগিব।

শ্ৰীচৌহানৰ ওপৰত চলোৱা অন্যায় ষড়যন্ত্ৰ আৰু বৰ্বৰ অত্যাচাৰৰ প্ৰতিকাৰ বিচাৰি আৰু দোষী পুলিচ কৰ্মচাৰীক উপযুক্ত শাস্তি দিয়াৰ দাবী কৰি ইতিমধ্যে চৰকাৰৰ ওচৰত স্মাৰক পত্ৰ দিয়া হৈছে। যদি অহা ইং ২৭ মাৰ্চ শনিবাৰৰ ভিতৰত চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত

ব্যৱস্থা গ্ৰহণ নকৰে তেনেহলে ২৯ মাৰ্চ সোমবাৰে গোৱালপাৰাত হৰতাল পালন কৰাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছে। নাগৰিকৰ ন্যায্য অধিকাৰ ৰক্ষাৰ কাৰণে এই আন্দোলন সফল কৰিবলৈ সকলো ৰাইজৰে সহযোগ কামনা কৰা হ'ল। ইতি

বিনীত

গোৱালপাৰা
২০।৩।৭১ ইং

শ্ৰীশৈলেন দাস; আহ্বায়ক
শ্ৰীমনোৱাৰ আলি, এডভোকেট,
সভাপতি

শ্ৰীনৃপেন ভূঞা } যুটীয়া সম্পাদক
,,ৰস্তম হুছেইন } কৰ্ম পৰিষদ

আৰু তাৰ কাৰণে যোৱা ১৫ মাৰ্চৰ দিনাখন এই পুলিচে তেখেতক আক্ৰমণ কৰি অকথ্য অত্যাচাৰ কৰিলে আৰু মাৰপিট কৰিলে। ফলত প্ৰতিবাদ স্বৰূপে এই গোহাৰীৰে গোৱালপাৰা চহৰ উখল মাখল লগাইছে। গতিকে এইখন মই বিধান সভাত দাখিল কৰিলোঁ। আশা-কৰো ইয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা লব।

Shri Binoy Krishna Ghose—এই সম্পৰ্কতে মই এটা কথা কওঁ যে এই বিষয়ত মই এখন Telegram পাইছো আৰু মুখ্যমন্ত্ৰীক দাখিল কৰাত এই বিষয়ে কিবা ব্যৱস্থা লম বুলি আশ্বাস দিছে।

Shrimati Pranita Talukdar—Mr. Chairman Sir, at first, I offer my thanks to the Finance Minister for the budget that he has placed in this august House. The Finance Minister has mentioned that the Nation's economy have a bearing on the economy of our State. He also mentioned that inspite of slow growth rate of industrial production and exports, deterioration in the employment situation, labour unrest in certain sectors of economy and the reappearance of a rising trend in food prices, the economy took some important strides towards implementation of the Fourth Five Year Plan. Sir, we are really glad to know that the national

income in 1969-70 is estimated to have registered an increase of about 5 per cent. We are also glad to know that during 1970 71 foodgrains output is likely to increase from 99·5 million tonnes in 1969-70 to 104 million tonnes and I think this will help the country to reduce the foon grain imports.

Sir, in Assam, we know, the main occupation of the people is agriculture. Therefore, the first effort of the Government should be to increase agricultural production and I think there should be systematic plans and programme for increasing the high-yielding varieties of food stuff. Besides attempts should also be made for recropping of food grains which will improve the food situation in our State. Sir, we know that inspite of the best efforts made by the Agriculture Department, our State is not self-sufficient in food grains So, priority should be given to help our cultivators. They should be provided with all sorts of possible help which will improve the economy of the State. We are really glad to know that demonstration plots of high-yielding varieties of food grains is being done in some areas which will help to grow more food. In this regard technical supervision is very essential.

Sir, Assam is endowed with natural resources and Forest is one of the Departments which is directly in touch with natural resources of our State. Therefore, I would like to say that proper utilisation of the forest wealth is to be made which will also ensure economy of our State. We know that our Government have taken various schemes for afforestation of blank areas. It will also increase the forest resources with improved production. Sir, as the hon. members are aware, the forests of Assam attract tourists from all over the world and it has become a source of income to our State. But everything depends upon the efficient management of the staff. I hope Government will look into this very important matter.

Sir, so far mineral resources are concerned, Assam is the

richest State in India. There is every scope for developing small and major industries which can solve the problem of our unemployed youths, Sir, we are really glad to know and we congratulate the Department of Industries and the Minister in charge of Industries that some major industries have been set up and we are to get sooner some more industries in our State. But, I think, along with these major industries, cottage industries should be developed which will help our young men to get employment.

Mr. Chairman, Sir, I would like to say one more important subject. It is Sericulture and Weaving. Sericulture & Weaving occupies a very important position in building up economic life of the rural population of the State. In the budget, we are glad to find that developmental programmes in Sericulture and Weaving have been undertaken for getting qualitative improvement of various food plants, more particularly the quality output of silkworm seeds. I think the deserving rearers should be helped by supplying improved spinning and reeling machines at concessional rate. Sir, handloom is another cottage industry where the women folk of our rural areas get occupation. we know, Sir, Assam Texti'e Institutes and Weaving Department have done a lot in giving practical training to our weavers in modern methods. of weaving. I suggest that similar more training centres should be opened at different places to give training to the weavers. I also suggest that publicity campaign should be arranged so as to attract weavers and to increase sale of handloom fabrics.

Regarding education, I am very much glad to know that our Government have given more emphasis on the qualitative improvement and consolidation rather than expansion and mushroom growth. We are getting increased ad-hov grants for secondary and aided Schools and College Education, as lum-sum. I hope this ad-hoc grants should be given on the recurring basis. Girls' education should also be given importance, because only educated

men and women can contribute equally for the improvement of the economic growth of the State.

Sir, as the hon. Members know, this budget is a deficit one, yet we have good hope of improvement of the position, because in every sphere—agriculture, industry etc. Some new schemes have been taken up by the Government as a measure of improving the economic condition of the State

The Govt of India will offer financial help in this regard. Last of all Sir, an important aspect I would like to say that Assamese language has become the State Language and all the correspondence

(Voices : You are speaking in English. Why ?)

Shrimati Pranita Talukdar—You have also spoke in English. All the official correspondence is to be made in the Assamese Language. Sir, we hope that our Govt. officers should know this language thoroughly. But I find that some of our Govt. officers can speak the Assamese language very fluently but they cannot write or read. I therefore, suggest that classes should be arranged for them to teach not only to speak but also to read and write. With these I conclude. Thank you Sir.

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 A. M. on Thursday, the 1st April, 1971.

Shillong

The 31th March, 1971

U. TAHBILDAR

Secretary

Legislative Assembly, Assam